

கஸ்கி

பாவைவளக்கு
அடுத்த இதழில் ஆரம்பமாகிறது

KALKI 11-8-1957

30 நயா
பாபா

பூவைப் போல...
உங்கள் கீமதியை
மலர்ச் சென்று
வெகுவோலு

செந்திராஜா ரோஸ்டிக் இரும்புத் தாது
—செந்திராஜா ரோஸ்டிக் தாது உங்கள்
இயற்கையான வெண்கல ரோஸ்டிக்
தாது புதிய உயிரை உங்கள்
வெண்கல தாது போல!

செந்திராஜா ரோஸ்டிக் இரும்புத் தாது

கலிக

வொகுளடக்கி

அரவியல்

காத்தியில் காத்தியும் மனவந்தாரா!
மனாய் நாட்டியும் இருள் விவெது!
செவ்வியில் சர்க்கல்
பயப் பரிட்சையில் முடிவு என்ன?

...	...	3
...	...	8
...	...	7
...	...	8

கதைகள்

பிரஜா உரிமை அதிகாரி
மாவயல்லியின் திராசம்
வீரவளிகை
எவ்வைத் தெரியாதா?
மயக்காரம் மாதவி
மங்கனம்
வழி பிறந்தது
கய்தென்காரர்!

அருள் செய்வாயகம்	...	13
கி. ஏ. கோபாலம்	...	28
கு. ப. சேது அம்மாள்	...	44
சுந்தேவி	...	53
ஆனந்தி	...	66
பீஷம்	...	72
நுபலக்ஷி	...	90
கோமநாகராஜன்	...	97

கட்டுரைகள்

வட்ட மெது
குழந்தை
வந்து வந்திருக்க
கார் காலத்தில்
வார் காலம்
தமிழ்நாடும் கற்றுக்கொள்

...	...	19
அ. சீதாசாரங்கம்	...	23
பீஷா இருதயமாத்	...	27
பீஷா	...	39
காந்தன்	...	66
...	...	89

பேய்க்கல் பகுதி

மாதர் குல திரைக்கல்

...	...	9
-----	-----	---

பாலை மலை

ஆராய விமானம்
ஆயிரா (செந்திரத் தொடர்ச்சை)
மாவப் பந்து

கவிமணி தேவசெந்திராயகம் பிள்ளை	...	37
...	...	58
ராஜி	...	83

"கலிக"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பேய்க்கல் எல்லாம்
கதையால் பேய்க்கல்! எல்லாக்களும் கதையாகவே.

குளிர்ச்சியையும் கூக
கூவரத்தின் வழு
வழுப்பையும் அளிப்பது

ஜஸி கூல்

கூவரத்திற்குப் பின்
உபயோகிக்கும் லோஷன்

குடிசைகள் செவ்வெண்ட பின், ஜஸி-கூல் லோஷன் உப
யோகிக்கும். தங்கள் குளிர்ச்சியையும் புதுமையான
பெருக்கிக்கும். ஜஸி-கூல் லோஷன்—சிறு கத்தி காய்க்கி
கூறுகிறது. மேலும், இது புதுமையான வாய்மட்ட
மனம் இடக்களிக்கும் கைக்கும்.

PEARLINE PARIS PRIVATE LTD.
P. O. Box 493, Bombay-1.

K.R.2.

சென்னை: கலிக பதிப்பு, 19-10-1964. கலிக பதிப்பு, 19-10-1964. கலிக பதிப்பு, 19-10-1964.

"அதற்கு

சிறிதும் சந்தேகம்

விடையாது.

அவர் வெகு

அழகாக அணிந்து

கொண்டிருப்பது

பின்னி மில்

துணிகளே"

வாங்குமிடம் :

வெங்கடேஷ்

வஸ்கிராலயா

திருவாரூர், திரு. ஆனந்தம்

ரீடெய்ல் ஷோ ரூம்கள்

1. கனகசபை தெரு. & 2. தம்பிபட்டி தெரு. மதராஸ்-1.

ஷோரூம் நெ. ①

ஷோரூம் நெ. ②

ஷோரூம் நெ. ③

இந்த வாகனம் பெங்களூர் உயர்நீதிமன்றம், கனடா & சிலம் சிவில் உற்பத்தியான துணிகளை மட்டும் விற்கிறோம்.

இந்த வாகனம் பெங்களூர் & கர்நாடக சிவில் உற்பத்தியான துணிகளை மட்டும் விற்கிறோம்.

இந்த வாகனம் சிவில் சிவில் உற்பத்தியான துணிகளையும் மற்றும் இதர உயர்நீதிமன்ற துணிகளையும் விற்கிறோம்.

மார்ச் 17
இதழ் 3

தமிழ்த்திரு நாடு தன்மைப் — பெற்ற
தாயென்று முட்டிக் காப்பா

— பார்ப்போம்

தேவியைப்
ஆடி 27

காந்தியின் காந்தியும் மறைந்தாரோ!

மகாத்மா காந்தியின் கடைசிப் புத்தகமும் மீயமல 'ஜித்னுஸ்தான் ஸ்பர்ஷ்' பத்திரிகையின் நிர்வாக ஆசிரியருமான ஸ்ரீ தேவதாஸ் காந்தி, மார்ச்சில் பெற்ற வாரம் இருதய நோயால் திடீரென்று காலமானார் என்ற செய்தி கேட்டு அனைத்திந்தியாவும் ஆறாத நுயலாகியிருந்தது.

ஸ்ரீ தேவதாஸ் காந்தி உலக சிவோட்டமும் மராத் தொழிலாளர் காந்தி மகானின் அருமைத் தம்பிரானாகத் தோன்றும் பொறு பெற்றார்.

உத்தம நகரின் உத்தமரும் இளம்பற்று அரசியல் துறியும் கம்யூனிஸ்டுமான நமது அரும் பெரும் தலைவர் ராஜாஜியின் சொல்லப் புதல்வியை என்னவியாக அடைபும் மாக்ஸிமம் அவருக்குக் கொடுத்தது.

தந்தையின் திருவடிச் சுவடுகளில் பின்பற்றிப் பாரத தொத்துக்கு அரும் பெரும் தொண்டு புரிபும் அவிய வாய்ப்பும் தேவதாஸ் காந்திக்குக் கிடைத்தது.

ஸ்ரீ தேவதாஸ் காந்தி பாரத அன்னியின் தலைநெருத்த தொண்டுகளில் ஒருவராகத் திகழ்ந்தார். உலகப் புரட்சிப்பெற்ற சில இந்தியப் பத்திரிகைகளிடையிலும் ஒரு வராக இருத்தார். எல்லாருக்கும் இனியதாக விளங்கினார்.

சீதும் செறும்பும் சாங்கித் தாண்டியும் உத்தமர் அகாலமரணமடைந்தது நாட்டுக்கு மகத்தான நஷ்டமாகும்; பத்திரிகை உலகுக்குப் பெரிய முடிபாத குன்றமாகும்.

1900—ம் ஆண்டு மே மாதம் 22-ம் தேதி தென்னாற்காசியில் சேந்த

பாளையத்தில் காந்தி மகானின் தலைப்புதல்வராய் பிறந்த தேவதாஸ் காந்தி, தென்னாற்காசியில் ஆரம்பக் கல்வி பெற்றார்.

இந்தியாவுக்கு வந்த பிறகு அவர் காத்திரிசேதனில் தேர்ச்சி பெற்று, மகாத்மா காந்திக்கு உதவியாக "இந்தியன் ஒரிண்டல்", "மக இந்தியா" முதலிய பத்திரிகைகளின் மூலம் தொண்டு புரிந்தார்.

அவகாபாத்திரை பண்டித மொதிலால் தே துலிதும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட "இன்று பென்டென்ட்" என்ற தேசியப் பத்திரிகையில் அவர் சிறிது காலம் தொண்டு செய்தார். புதுதில்லியில் தொடங்கப்பட்ட "ஜித்னுஸ்தான் ஸ்பர்ஷ்" பத்திரிகையிலும் பொறுப்பு வாய்ந்த ஊழியராக அமர்ந்தார்.

அவரது தலைமையில் இன்று "ஜித்னுஸ்தான் ஸ்பர்ஷ்" பத்திரிகை அடைத்துள்ள மகத்தான முன்னேற்றமும் சொல்லாக்கும் புகாரும் உலகம் அறிந்தவை.

செய்திகளின் செறியுக்கும் உருத்துகளின் செறியுக்கும் விஷயத்தின் தாத்துக்கும் உலகத்தின் உவனத்தைக் காத்த ஒன்றிரண்டு இந்திய தினசரிகள் பத்திரிகைகளில் "ஜித்னுஸ்தான் ஸ்பர்ஷ்" பத்திரிகையும் ஒன்றாகும்.

அப்பத்திரிகை அத்தகைய உவனதமான நிலையை அடைந்ததற்கு ஸ்ரீ தேவதாஸ் காந்தியின் பொறுமை, திறமை, தேர்மை, ஆதாமை முதலிய குணவியக்களே காரணம் என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது.

மல ஆண்டுகளுக்கு முன், மிட்டிடி ஆட்டு தாத்த காலத்தில், அப்பத்திரிகையின் நிதாய் ஒருவர் அதிகார வர்க்கத்தின் கோய வெறிக்கு இலக்காகத் தேர்ந்தது.

அப்பொழுது ஸ்ரீ தேவதாஸ் காந்தி அந்த நிதாய் சார்பில் இறுதி வரையில் பொராடி வெற்றி பெற்றார். பத்திரிகையின் பொறுப்புகளும் கடமைகளும் எவ்வளவு மகத்

தானவை எப்போதும் எவ்வளவு உணர்ந்து கொள்ளும்படி செய்தார்.

என் அவதூறு உறும் விஷயமே அவர் இவருடைய விட்டு விடுவதில்லை. அந்தமைய விஷயமே நிதிமன்றத்துக்கு இருந்தது. அவர் அங்குக்குத் தகுந்த தண்டனை விடக்கூடியது செய்த எம்பயன் அவரது வாழ்க்கையில் நினைந்து உண்டு.

பத்திரிகை உலகம் ஸ்ரீ தேவதாஸ் காத்தியாய் அகிய தொண்டுகளைப் பாராட்டி, அவரை இந்திய சித்திரைப் பத்திரிகைகள் சங்கத்தின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். இத்தியானின் சாரியை அவர் 'ராமபட்டி' போட்டு உட்காராமல் இருந்தார்.

அவன் இந்தியப் பத்திரிகைகளிலுள்ள எல்லாம் ஆரம்பமானதிலிருந்து ஸ்ரீ தேவதாஸ் அங்கு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு வந்ததுடன், பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் சென்றியில்

எனவே, இந்திய அரசியல் சீர்திருத்தமும் அவருக்கு நிரந்தரமான ஓர் இடம் உண்டு என்பதில் தயக்கமில்லை.

இவையெல்லாவற்றையும் காட்டிலும் மற் றொரு துறையில் ஸ்ரீ தேவதாஸ் காத்தி செய்த எண்ணியம்தான் என்றும் மறக்க முடியாததாகும்.

"இவ்விடமே ஒழிப்பு அதுவாகவே தீவிர மாக நடைபெறுவிட்டால் உயிர் போகும் வகையில் உண்ணாவிரதம் ஏற்பெல்" என்று இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் காத்தியி தேசத் தலைவர்களுக்கு எட்டியிருந்தார்.

தமது தந்தையும் தேசத் தந்தையுமான காத்தி மகனின் எட்டியவை நினைவென்றும் பொறுப்பில் பெரும் அவனை ஸ்ரீ தேவதாஸ் காத்தி ஏற்றுக் கொண்டார்.

அப்போது ஸ்ரீ தேவதாஸ் தமிழ் நாடுக் கும், காஞ்சிபுரத்தில் ஆரம்பித்துக் கவனியா

காலத்தில் கொடிய சித்திரை யாக விதியில் எல்லாம் உயிர் சித்திரை தேவதாஸின் உடலுக்கு மனம் மாறி இருந்த பட்டிருக்கிறது.

மருமகன் தேவதாஸின் உண்மையைத் தம்முடைய அங்கு எல்லாம் தொட்டு அந்த துயரத்தில் ஒழிந்திருந்தார்.

மனங்கொண்டதும் மனம் குலியாத சாஜாதி செல்லப் புகழ் எல்லாம் தேவதாஸின் துயரத்தைத் தாண்டி யாமல் உணர்ந்திருந்தார்.

தடத்த அச்சம் மகாதாட்டுக்குத் தன்னை வந்தது, அதைத் திறப்பதே தந்திரம்.

பத்திரிகைகள் எப்பத்தமாய் மற்றும் சில துறையின்களிலும் அவர் மிகப் பொறுப்பு வாய்ந்த பத்திரிகை வந்தது வந்தார்.

மேற்படி துறையில் அவர் புதித தொண்டு அங்குப் பத்திரிகை உலகம் அவருக்கு மிகவும் உடையப் பட்டிருக்கிறது.

அரசியல் துறையிலும் ஸ்ரீ தேவதாஸ் அவர்களின் தொண்டு அற்பமானதே.

இந்தியத் தேசத்திரைப் போரின் எழுப்பிட்டு எட்டு நடவடிக்கை செய்த சென்று அங்குமும் அதிர்த்துமும் அவருக்குக் கிடைத்தது.

குமரி முடிய சாஜாதியுடன் சேர்ந்து தீவிர மாகத் தீவிரமாய் விளங்குதல் பிரசாரம் செய்தது பலருக்கும் ஞாபகமில்லாமல்.

அவரது பிரசாரமே பின்னர் தீவிரமாய் ஒழிப்பு இயக்கம் தமிழ் நாட்டில் பெரிதும் சென்றி பெறுவதற்கு அத்தியாவசியமானது.

ஸ்ரீ தேவதாஸ் காத்தியாய் அகாலமறையு தேசத்து மக்கள் எல்லோரையும்! அதிர்த்தி அடையும்படி செய்திருக்கிறது.

"ஸ்ரீ தேவதாஸ் காத்தி எங்கு! இவைய எகோதரர் போன்றவர். சென்ற நாற்பது ஆண்டுகளாக நான்கள் இருவரும் சேர்ந்து

தேவதாஸ் காந்தி

தோற்றம்: 22-5-1900

மறைவு: 3-8-1957

தொண்டு புரிந்தோம்; ரோந்து கிணறிய இத்தீரோம். அவர் மறைந்தது நம் எங்கோ ருக்கும் மகத்தான தண்டமாதும்" என்று தெருளி மனம் உருகிக் கூறிபுகாரா.

பீய ஆண்டுக்கொரு ஸ்ரீ தேவதாஸ் காத்தியீன் நண்பராகவும் ஐந்து வருஷமாகப் "நிதித்துவ்தாஸ்-மடம்ஸ்" பத்திரிகையில் கூட்டு ஆசிரியராகவும் இருந்த ஸ்ரீ பீ. சத்தானம், ஸ்ரீ தேவதாஸ் காத்தியீன் பொதுமகம், நேர்மை, பெருத்தக்கமையோன்ற குறுநிசையங்கிரைப் பாராட்டி, அவரது நிமிர் மரணத்தைத் குறித்துத் தமது துக்கத்தைத் தெரிவித்துள்ளார்.

ஸ்ரீ தேவதாஸ் காத்தி தேசப் பணி செய்த வண்ணமே உயிர் நீத்ததை என்னும்போது நெஞ்சம் துடிக்கின்றது.

மப்பாயின் காத்தி மகான் திண்டி நிதி சம்பத்தமான அதுவகையில் எடுபட்டிருந்த போது அவர் இப்புவகலிக்குத் திண்டி பெற்றுக்கொண்டிருந்தார்.

காத்தி மகாவின் அற்புதமான நூல்களும் அருள்வாக்குகளும் என்மென்றும் அபியா வண்ணம் இருப்பதற்காக, காத்தி இலங்கிய வெயிலிருக்கில் அவர் மெ ஆண்டுக்கொரு நிமிர்மாக எடுபட்டிருந்தார்.

அத்தத் திருப்பனிக்ருத் தடை ஏற்படாமல் அதை திண்டிவெற்றுவதே, தேச மக்களும் தலைவர்களும் காத்தியீனின் தவப்பதங்கயின் ஐயபகம் என்மென்றும் நினைத்திருக்கும்படி செய்வதற்கான வழியாகும்.

ஆறுநிக் கணவனாய் பிரித்து கடறும் ஸ்ரீமதி கங்கமிக்கும், அவரது குழந்தைகளுக்கும், ராஜாஜிக்கும் யார் ஆறுநிக் கறமுடியும்?

மலாய் நாட்டில் இருள் விலகியது!

மலாய் நாட்டுக்கு 1887-ம் வருஷம் ஆகண்டு மாதக்கிலிசை கத்திரிம் அளிப்பதாக பிரிட்டிஷர்கள் கூறி கூறி விருத்தவர். பிரிட்டிஷ்காரர்கள் மெத்த சாறு தத்திரிகள் அக்கவா? அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காலம் கடத்தாமல் திறை வேற்றி விட்டார்கள். பிரெஞ்ச்காரர்கள் தங்களுடைய காவலிகள் விஷயத்தில் நடத்து கொள்வது போல், பிரிட்டிஷ்காரர்கள் பார்த்துக் கொண்டு நற்பெய்மையின் தம்பென்களைத் தடைப் செடுத்துக் கொள்ளாமல் பிரிட்டிஷ்கார மலாய் நாட்டுக்குக் கத்திரிம் கொடுக்க நிச்சயித்து விட்டார்கள்.

மலாய்நகர காமனவெய்துக்கு உட்பட்ட ஒரு கத்திரி நாடாக அங்கோரிக்கும் மசோதா பிரிட்டிஷ் பார்வியென்குய் கடைசிக் தடையாக நினைவேறி விட்டது. கத்திரி மலாயாகல் உருவாக்கும் அரிசியல் திட்ட தகலை மலாயா பெடரல் சபையும் குறுக்கத்துடன் ஏகமனதாக அங்கீகரித்துள்ளது.

எனவே, மலாய் நாட்டில் அக்கலிய ஆட்சி இருள் அகன்று, கத்திரி ஆட்சி ஒளி வீசும் நிகரால்ம் பிறக்கிறுக்கிறது.

வங்கரகலின் ஒவ்வொரு காவலியிலும் ஒவ்வொரு அடிமை நாட்டிலும் ஐம்பது, நூறு, நூற்றாய்ப்பது என்று பண்பு பண ஆண்டு கள் போர் நடத்திவருகாள், அகல கத்திரம் பெறுவது சாத்தியமாயிற்று. பத்து ஆண்டுக்கு முன்பு உட, மலாயா கத்திரம் பெறும் காலம் வரக்கூடும் என்ற வாரும் கணவிலும் கருவியிலும், பத்து வருஷம் களுக்கு முன் வண்டியின் ஐந்தாயகம் என்றும் என்ன என்பதையே அறிவாதிருந்த மலாயா, இந்த மாத இறுதியில் கத்திரம் பெறும் முயோன்ற நினைவை அடைந்திருப்பது ஆச்சரியப்படத் தக்க விஷயம் அக்கவா?

இருக்க முடியாது. அத்த நாட்டில் வாரும் மாடுபெரும் எழுவகலின் ரோத்த சீகர், மலாயர், இந்தியர் இவர்களின் ஆதரவும் ஒத்துவாழ்ப்பதில் எத்த அரிசியல் திட்டமும் செயல்பட முடியாது.

ஆனால், மலாய் நாட்டில் செங்கல் செற கமத்த அக்குளம் ரப்பர்த் கொட்டகலே காரணம்; ரப்பர்த் கொட்டகலன் உருவான தந்த இத்தியத் தொழிலாளர்களின் கைழப்ப காரணமாகும்.

அப்படியிருக்கும் மலாய் நாட்டின் புதிய அரிசியல் திட்டத்தில்கீழ் பெரும்பான்மை யான இந்தியர்கள் பிரஜாபரிமை பெறுவது கலிகா இராது என்ற பீதி நிலவி வருகிறது.

"கத்திரி மலாயாவில் எங்கெங்கே வேற்று கையுயிர்த் எங்காச் சமூகத்தினருக்கும் சம உரிமைகளும், சமூகங்களும், சத்திரப்பங்களும அக்கீகரிப்ப வேண்டும என்று ஏற்கெனவே ிட் அறிக்கை கூறிவது. ஆனால், அக்க கொள்கை திகழிவற்றப்படவில்லை. பல அம்சங்களில் இந்தியர்கள் தியாயமாகத் தங்க ளுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உரிமைகளைப் பெற முடியாத கணவரில் அரிசியல் திட்டம் உருவாகி விருக்கிறது. இந்த வேற்றுமை மலாயா காவத் தங்கன் நாடாகக் கருதும் படுவாய் ரக்கண்களான இந்தியர்களுக்கு அரிச்சினைக் கொடுக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை" என்று பிரிட்டிஷ் பார்வியென்கு அக்கத்திரம் ின அச்சபையில் கண்டித்துள்ளனர்.

எனினும் புதிய அரிசியல் திட்டத்தை, மலாயா தொழிற் மத்திரியான இந்தியப் பிரஜா உட்படப் பல இந்தியத் தலைவர்களும் ஆசிரிக்கிறுக்கிறார்கள் அவர்கள் மற்ற சமூகத்தினருடன் ஒத்துவாழ்ப்பதோடு, தங்கன் டையே ஒற்றுமை குறியாகல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியதும் அவசியமாகும். அப்படியானால்தான் நிறுபாண்மையாரான அவர்கள் கத்திரி மலாயாவில் தியாயமான உரிமைகள் பெற்று, மலாய் நாட்டில் உண்மை யான பிரகாரகளை இருத்து அமைதியான தங்காழ்வு நடத்துவது சாத்தியமாகும்.

കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കഥകളുടെ ശേഖരമാണ് ഈ പുസ്തകം. ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ട കഥകൾ കേരളത്തിലെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നെടുത്തിരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകം വായിക്കുകയും അതിൽ ഉൾപ്പെട്ട കഥകൾക്കു പിന്നിൽ ഉൾപ്പെട്ട സാഹിത്യ രചനകളെക്കുറിച്ചും അറിയുകയും ചെയ്യുക.

பலப் பரீட்சையின் முடிவு என்ன?

தீர்தி, தபால் ஊழியர்கள் ஆரம்பிக்கும் போதும் வேலை நிறுத்தம் நேர நடைமுறைக்கும் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கும் பாதிக்காத விளைவிக்கும் என்று நேருஜி முதல் எம்லோரும் கூறி வருகிறார்கள். ஆனால், அங்கிதம் உறுவது தவறென்று சொல்லுவாரும் புது சில்லிவில் நடத்த ஒரு கூட்டத்தில் பேசிய தொழிவாளர் தலைவர்கள் குறிப்பிட்டனர். தந்தி, தபால் ஊழியர்களில் வேலை நிறுத்தம் சர்க்காருக்கோ அல்லது தேசத்துக்கோ விரோதமாகக் கூடக்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கை அல்ல என்றும், வறுமையைப் பட்டினியையும் எதிர்த்து நடத்தும் ஒரு போராட்டம் என்றும் அக் தலைவர்கள் விவாதிப்பாணம் செய்தார்கள்.

மேற்படி வேலை நிறுத்தத்தினால், வர்த்தகம், பாக்கிகள், தொழில்கள் முதலியவற்றுக்கு ஏற்படும் இடைஞ்சல்களின் விளைவாக நாட்டுக்குத் தாற்காலிகமாக, தான்தொழும் மனார் துறா கொடி குளையும், நிரந்தரமாகத் தினசரி உணர் தடுத்து கொடி குளையும் தட்டும் ஏற்படும் என்று கண்கெட்டிருக்கிறார்கள். தினந்தொழும் நாட்டுக்கு நூற்றாற்று கொடி குளையும் தட்டத்ததை உண்டுபண்ணும் ஒரு நடவடிக்கையால், வறுமையைப் பட்டினியையும் எங்கிதம் தீர்க்க முடியும் என்பது தான் தெரியவில்லை! அதனால் நாட்டின் கூட்ட தட்டடங்குள் அநிமயாருமெய்திக் குறைத்து விடுமா?

சென்ற 5ம் தேதி இரவு வானொலியில் நேருஜியும் பத்திரிகைகளில் ராஜாஜியும் விடுத்த உருக்கமான வேண்டுகோள்களுக்குப் பிறகும் கூட, தபால், தந்தி ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தத்தை ஆரம்பித்தே திருவோம் என்று பிடிவாதம் செய்யப் போகிறார்களா?

"மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் சம்பந்தமான சைல குறைக்கையும் தீர் விசாரித்து முடிவு செய்ய ஈப்ரிம் கோர்ட் தீர்ப்பினைத் தலைமையில் ஒரு கமிஷன் நியமிக்கச் சர்க்கார் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். அப்படி விருக்க, பாரத நாட்டைப் பல்வேறு உள் நாட்டுப் பிரச்சினைகளும் வெளிநாட்டுப் பிரச்சினைகளும் எதிர்தொக்கி நிற்றும் இந்த நேருக்கடியான

சமயத்தில் நேரத்துக்கும், சமூகாயத்துக்கும் விருத்த பாதகத்தை உண்டுபண்ணும் வேலை நிறுத்தத்தில் தபால், தந்தி ஊழியர்கள் ஈடுபடுவது துரதிஷ்டமாகும்." என்று நேருஜி வருத்தத்துடன் குறிப்பிட்டார்.

பெரும் துயரத்துக்கு உண்டாகியுள்ள ராஜாஜி அவர்கள், தபால், தந்தி இலாக்கா சிப்பந்திகளுக்கு மிக உருக்கமான ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார்:

"என் புதல்விக்ளும், அவருக்கடய குழந்தைகளுக்கும் நேர்த்துணை பெருத் துயரம் காரணமாக நான் எதைப் பற்றியும் நிற்றிக்ளும் தலை இல்லை. எனினும் வேலை நிறுத்தம் செய்ய விருக்கும் தபால், தந்தி இலாக்கா சிப்பந்திகளுக்கு அப்படிச் செய்யாதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும் என்றே இந்த வேண்டுகோளை விடுகிறேன்.....

"தபவு செப்த வேலை நிறுத்தத்தை நிறுத்தி விடுங்கள். சர்க்காருக்கு உதவும் வகையில் நிற்றத்துக்கள், உக்கள் உய கெளரவத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமானாலும் இதுவே வழி. இந்த என் வேலையைக் கேட்பதாலுக் நீங்கள் நிச்சயம் தங்க வாய்ப்பு அடைவீர்கள். இதிக் சிறிதும் சந்தேகம் வேண்டாம். ஒரு விவகாரம் வந்தது என்றால் அதிக் எந்தக் கட்சி முதலிக் நேர மனப் பாண்மை காட்டுகிறதோ அந்தக் கட்சிதான் உண்மையில் வெற்றி பெற்ற கட்சியாகும்."

தபால், தந்தி ஊழியர்கள் எதுநேர்த்தாலும் பார் என்ன சொன்னாலும் வேலை நிறுத்தம் செய்தே திருவதென்று முடிவு செய்து, அதை நிறைவேற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். மேற்படி வேலை நிறுத்தத்தைச் சமாளிப்பதற்கான பல்வேறு தீவிர முறைகளைச் சர்க்காரும் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த பலப் பரீட்சையின் முடிவு என்ன ஆகும் என்பதே இப்போதுள்ள அவசரக் கேள்வியாகும்.

இது அச்சத்துப் போதும் வரையில் சர்க்காருக்கும் தபால், தந்தி ஊழியர்களுக்கும் எங்கிதச் சமரசமும் ஏற்படவில்லை. எனினும், ஊழியர்கள் அறிவித்துள்ள கால கெடுவுக்குள் ஏதாவது சமரசம் ஏற்பட்டு, வேலைநிறுத்தம் தவிர்த்தப்படுமென்று தம்பிவாமமாக.

கல்கி சுதந்திர நூற்றாண்டு மலர்

வழக்கமான பல அம்சங்களுடன் அருமையான கட்டுரைகளையும், கவிதைகளையும், தனி வழி என்றும் முழு நாயலையும், விதம் விதமான வண்ணச் சித்திரங்களையும், தேசத் தலைவர்களின் படங்களையும், காத்திமகானின் முகப்படி படத்தையும் தாக்கி ஆகஸ்ட் 18-த் தேதி சுதந்திர மலர் மணம் விசை மலருகிறது.

இதே மலரினெபே பிரபல நாயலாசிரியர் 'அகிலன்' எழுதும் பாசை வினக்கு என்னும் புதிய சமூகத் தொடர்கதையும் ஆரம்பமாகிறது. நூற்று முப்பத்து இரண்டு பக்கங்கள் கொண்ட இம் மலரின் விலை வழக்கமான 30 நாயலையாதான்

மாணேஜர்: கல்கி காரியாலயம் - கீழ்ப்பாக்கம் - சென்னை-10

இய்யொழுது நடை பெறுகிறது

சென்னை
மிட்லண்ட்
ஸ்ரீ கிருஷ்ண
ராஜகமாரி
உ.ம்
கேள்விகள்

சிவனார்
கலைகள்

பதுமைப்பித்தன்

டைரக்டர்... ராமணாண

கதை, வசனம் கலைஞர் மு. கருணாநிதி
சங்கீதம்... ம. ராமணாண
பாடல்கள்... ம. ராமணாண
தயாரிப்பு... க. மு. ரத்னம்

அங்கு அங்கே செத்த தங்கை
காலையும் கொண்டு தங்கியது.

நீதிமன்றமே பதவி பிரஜா
உரிமை கமிஷனின் ஆய்வு மணி
வைகை வென்று அவறிவது. தாக்கு வழித்த
கொண்டிருந்த ஆய்வுவைகள் அளிப்புகடத்
தவாறு கமிஷனின் அமைத்து முடிவு.

"சத்திரத்த வரத்தொல்" என்று கமிஷ
னரின் அதிகாரக் குடும்ப சேட்ட வேலை.
தாமதமில்லாத சத்திரத்தின் அமைத்துச் சென்று
செய்தியைச் சொல்லும்.

"வணக்கம் ஸார்!" என்றவாறு கமிஷ
னரின் முகப்பின்னல் சத்திரம்.

"உடனார், சத்திரம்!" என்று கமிஷனரின்
கறி விட்டு, புராவணத் திறந்து பெரிய
பைல் ஒன்றை எடுத்துப் பெருந்தோல்லைப்
பார்த்தவாறு. "சத்திரத்தின் தோட்டத்துப்
பிரஜா உரிமை மறுக்கப் பூரணமாக விளக்கி
கப்படவில்லை. இம்முறை கிளர்ச்சி சத்
திரத்தின் மீது பிழை வேண்டும்.
உரிமைமீற்படி அவர்களுக்குப் பிரஜா உரிமை
உண்டா. இங்கிலா எம்பகைக் கவனமாகப்
பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்" என்றார்.

"சரி, ஸார்!" என்றவாறு கமிஷனரிட
மிருந்து கையி வாகடிக் கொண்டு கையா
வத்துக்கு வெளியே வந்தார். மறுபடியும்
சத்திரத்தின் மோட்டார் தாற்பது கைம்
வேல்தின் சத்திரத்தின் தோட்டத்தை
தொட்கி விசார்த்தது.

சத்திரத்தின் தோட்டத்துப் பாடசாலை
யில், மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக்
கொடுத்துக் கொண்டிருந்த குமார், பாட
சாலை வாசலில் கார் வந்து தீர்வைய வெளியே
வேகமாக வந்தார்.

மோட்டாரை விட்டு இறங்கியவரும் சத்திரத்
தைக் கண்டு விழப்படைந்தவாறு. "சத்திரம்"
என்றும் குமார்.

"குமாரா!" என்று மிகவும் ஆச்சரியப்பட்
டார் சத்திரம்.

"தீ இங்கேதான் இருக்கிறதா? எங்கே
தெரியவில்லை?" என்றவாறு சத்திரம்
குமாரின் காதலை அன்புடன் பற்றினான்.
பிறகு அவன் அமைத்துக் கொண்டு தன்
இருப்பிடத்துக்குச் சென்றான்.

ஆய்வு சத்திரத்தின் படி நின்றுகொண்டும் குரு
மன்மேனி என்ற பெயர் சிபுலமாயிருக்கது.
குருமன்மேனி ஆரம்பப் பாடசாலையிலே
படிப்பது கருப்பின குமார் படித்துக்
கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது தான்
சத்திரம் வந்து சொந்தமாக. சத்திரத்தின்
சொந்தமாக குருமன்மேனிடமாக.

காலை சத்திரத்தின் கழற்சியை, சத்திர
மும், குமாரும் எம். எம். எம். பரீட்சை
எழுதினார்கள். ஆனால் பரீட்சை முடிவு அவர்
எழுதினதை தாங்கிவிட்டது.

"இதுதான் அப்பா உயது ஜாஸ்க?"
என்றவாறு சத்திரம் அமைப்பைச் சத்திரத்
கண்டுவிட்டம் சென்றிருந்தான். விருந்தாகிக்
கூட கார்பி தவாரிப்பதற்குப் பக்கத்து
அமைப்புக் குமார் சொல்லும், திரத்திருந்த
சுருள்கின் கடைகைப் பார்க்கவெல் சென்ற
பிவ சத்திரத்தின் கைகை அப்படியே நினைக்
குகதி மீட்டார்.

அவ்வாறு எடுத்ததாற்போல் இருந்த
விட்டு வாசலிலே அவன் ஒப்பாரமாக நின்று
கொண்டிருந்தார். அவனது மோகை எழில்
சத்திரத்தைத் தருமாற் சென்றது. சத்திரமும்
போக எழுந்து தொங்கிய இரண்டு துண்டிப்
பிழைக்கக் குமாரும் பிழைக்காத தொங்
கிக் கொண்டுக்கூட சத்திரத்தின் மனதை
விரைந்தது. சென்னை மிகுந்த மலர் மூலம்,
அவர்களை அழகிக்கும் அங்குக்கும் பெரு
கிருந்தா இருந்தது. பருவத்தின் எழில்
அவனது அங்கமெல்லும் புதுமெருட்டிருந்
தது. புத்தம் புது மலர் போல் மலர்ந்திருந்த
அவனது மோகை எழில் சத்திரம் போல்
கலர்ந்து இருந்தது.

சத்திரம் சத்திரத்திலே படிக்கும்போது
சத்திரமேயோ பெண்ணைப் பார்த்திருக்கிறான்.
சத்திரமேயோ அதுகாலையே அதிகமான
பெண்ணைப் பார்த்திருக்கிறான். ஆனால்
அவனைப் போன்ற எழில் படைத்த மண்ணை
அவர் இல்லாததிலும் காணவில்லை.
அந்தக் கணம் அவனது மனம் அவனிடம்
குடிபுகுந்து விட்டது. தன்னைக் கம்பிவினைப்
பற்றிவாறுவைத்த கை வாகடாது அவனது
எழிலினையே பருகிக் கொண்டு திரந்து
சத்திரம். எதிர்க்காலாக அவனது பார்க்கை
தன்னைதொக்கித் திருப்பியது. தன்னை
தன்னைவே அக்பு மலரப் பார்த்துக் கொண்
டிருக்கும் புது மூலத்தைக் கவனமும் புன்
ளுவாக மலர உகமே ஒடி மனறத்தாள்.

இவற்றையெல்லாம் அங்கு கைகைகள் அர
வணக்கப்பட்ட அழகிய கார் குருமன்மேனி.
உழுதுண்டு வாழ்பவர்களின் பிறப்பிடமாக

முழுமதி மெத்திடுவ மகரவது போலிருத் தது. அவன் ஒரு மகரத்தது கத்தரத்தது.

"சாப்பி தவாரித்து விட்டேன்" எக்த வாரு குமார் தம்னை நீட்டவும் வாய்க்கி கொண்டு ஓங்காவியில் அமர்த்தான் கத்தரம்.

சாப்பிவை அருத்திவவாறு கத்தரம். அவனைப் பற்றிக் குமாரிடம் விசாசக்கவாமா, விசாரிக்கக் கூடாதா என்று பங்கயயிட வாய்தன். அவனது பங்கயச கதரம் பற்றி அக்கதர கொங்கதவன் போக் குமார்.

"கத்தரம்! நீ கத்திரகாததிக் தோட்டத்தத் தவினமக் குமார்சாமின் பிராது உரிமை மனுவுக்காகத்தானே வத் தாய்?" என்று கேட்டான்.

"ஆமாம்" என்று தவிவாட்டி ளுன் கத்தரம்.

"தவினமக் குமார்சாது சங்கரப் பிள்ளை மூங்குடித்தான் வத்த போனார். உங்கக் காவை விக்கி. பிரேசு வத்தாய் தமது விட்டுக்குவருப்படி சொக்யக் கொள்ளு!"

"அப்படியா?" என்று ளுன் கேட்டிலுன்.

"பக்கத்து விடுதான் அப்பா சங்கரப் பிள்ளை யின் விடு. தமது துள்ளவி ளுல் பார்த்தாய் அவரது விடு தெரியும்."

"பக்கத்து விடா?" என்று அறிவித்த கத்தரம். தான் கொண்டு வத்த பைகினை எடுத்தப் புரட்டிப் பாரக்கவாறு. பக்கத்து விடு. ஏனெனில் அவனது மனத்திற் உறைந்த அவனது விடு தானே! அப்படியானுன் அவனது பெயர் எனைவாக இருக்கலாம். சங்கரப் பிள்ளையின் மகன் தானே! புரட்டிலுன். பெயர் தெளிவாகத் தெரித்தது. கத்தரி! பெயரும் பொருத்தமாக அமைந்து விட்டது.

என்று மனத்திலுன் மனுமுனுத்தவாறு சாத் காவியை விட்டு எழுந்தாக் கத்தரம்.

"குமார்! தான் சங்கரப்பிள்ளையின் விட்டுக்குப் போகவிட்டு வருகிறேன்" என்று கூறிப் புறப்பட்டான் கத்தரம்.

"கடமைதான் மூக்கியம். போய்வா. கத்தரம்!" என்று மனத்த மூகத்துடன் குமார் அவனை வழி அனுப்பி வைத்தான்.

"சங்கரப்பிள்ளை இருக்கிறார்?" என்ற ளுன் கேட்கவும் கத்தரி தான் படிக்க துவங்கி ஒரு ஸைத்து விட்டு வெளியே வத்தான். வத்தவன் ஒரு கணம் அப்படியே அவர்த்த வாறு நின்று விட்டான். கத்தர மூங்குல் பள்ளிக்கூடத்து அறைவிலே கண்டவர். கத்தரி நின்றுக் கப்படி இருக்கும்? நீங்கள் வார என் பது போல் எங்கனாக் ஏறிட்டு தோக்கிலுன்.

"தான் பிரஜா உரிமை அறிவாக, சங்கரப் பிள்ளையின் மனுக்களைப் பரிசீலனை செய்வதா மென்று வத்திருக்கிறேன்."

"கடவாருங்கள். அப்பா வத்துவிடுவார்" என்றவாறு உன்னை மறைத்தான்.

கடத்தியே விட்ட தோபா ஒன்றில் கடவார்த்தான் கத்தரம். உன்பா ஒருவவன். சித்திர நோத்தில் ஓர் தட்டியல் "கார்பத்" எடுத் துக் கொண்டு வந்து கத்தரத்தின் முன்பே வைத்து விட்டு ஒரு பக்கமாக நின்றுன். அவர் பதனை அருந்திவவாறு.

"அப்பா வர பிரே மாகுமா?" என்று கேட்டான். "ஆபீஸுக்கு வேலைக்காரனை அனுப்பி இருக்கிறேன். விளையில வத்து விடுவார்."

"பிரஜா உரிமைக்காக உங்க எது மனுவும் இருக்கிறதே."

"ஆமாம்!"

"உங்களுக்கு இவ்வகை தாடு தங்குதல் பிடித்துக் கொண்டதாக்கும்."

"ஏன்?"

"பிரஜா உரிமைக்காக நீங்கள் மனுப் பண்ணி விருக்கிறீர்களே!"

"இத்த நாட்டிலே வாதையடி வாதையாக வாழ்ந்து வத்த நாங்கள். ஏன். இந்த நாட்டைப் போக் கொழிக்கும் சொக்கிலாக்கமாக மாநி திய நாங்கள் பிரஜா உரிமைப்பெறக்கூடாதா?"

"நீங்கள் பெறக் கூடா தென்று தான் கொய்வ விக்கியே!"

"நீங்கள் பிரஜா உரிமை அறிவாரி. பிரஜா உரிமை வழுக்கக் கூடாது என்று சொக்ய பண்ணி விடுவீர் கனாக்கும்."

"வேண்டுமானாலும். உங் ளுக்கு மட்டும் பிரஜா உரிமை கொடுக்கும்படி சொக்ய செய்கிறேன்."

"ஏன். எனக்கு மட்டும்..."

"அதுவா...உங்களைப் பார்த்தவுடனே..." பூமியின் சத்தம் வெளியே கேட்கவும் அவன் உன்னை மறைத்து விட்டான்.

"வணக்கம் சார்" என்றவாறு சங்கரப் பிள்ளை உன்னைவத்தான். விப்பகூடத்தவாறு. "நீங்கள் தான் பிரஜா உரிமை அறி வார்வா..." என்று கேட்டார்.

"ஆமாம்!"

"உங்களைப் போக் இதைக் கவதுகூடவ ஒரு வர் பிரஜா உரிமை அறிவாரியாக வருவா பிரென்று தான் நினைக்கலாம்."

"நீங்கள்வாதையுன் எத்தனையோ இந்த வாதையுன் காலத்தில் நடப்பெறுகின்றன. அது சரி! எங்கெனையோ பரிசீலனை செய்யப் பட்ட சங்கரப் பிள்ளையின் என்வ தவறு!"

"தவறு? தான் பிரத்தது இவ்வகையின், என்வ தவறுதல் பிரத்தது இவ்வகையின்,

எனது பாட்டனாகும் பிரத்தத இயக்கவியல். அப்படியிருக்க எனது குடும்பத்துக்கு எப்படியும் பிரஜா உரிமை வழங்க மறுக்க முடியும்? நிச்சயம் சொல்லுங்கள்."

"சரி, வணப்போய்!"

சத்திரமும் விசாரணையைத் தொடங்கினார். இவ்வொரு தந்தையேற்றினையும் மிகவும் கவனமாகப் பரிசீலனை செய்தான். இடைவிடாமல் ஏற்படும் சந்தேகங்களைக் கவரப் பிச்சியிடும் போட்டுக் குறித்துக் கொண்டான். அப்போது டெலிபோன் மணி அலறிவது. டெலிபோனைக் கவனிப் படுத்து சத்திரமேற்கொண்ட 'இதோ வருகிறேன்' என்ற வார்த்தை டெலிபோனை வைத்தார்.

"ஹர்! துறை அமைந்திருக்கிறேன். தான் பதினாந்து நிமிஷத்தில் வந்து விடுவான். அது வரையில் நங்கள் வேலை தடைப்பட்ட வேண்டாம். சந்திரன் வருவதால் என் மனை சந்திரனைக் கெடுக்கக் கூடாது" என்று கூறி, கவரப் பிச்சியை, சத்திரன் அறிமுகப்படுத்தி வைத்து விட்டுச் சென்றார். பாலம்! அவர் அறிமுகப்படுத்தி வைப்பதற்கு முன்பே அவரின் அறிமுகமாய் விட்டவர்கள் என் பதை அவர் எப்போது கண்டார்?

சத்திரியன் இந்தனை நேருக்கமாக இருக்க ஒரு கருணை ஏற்படுமென்று சத்திரம் எதிர்பார்க்கவில்லை. இடைத்த நகுணத்தை உடனடியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள எண்ணினான். சத்திரியன் பார்த்தபோதென்ற அவன் தனது நினைவில் இல்லை. அவன் உணர்மேலும் அவன் திகைத்துவிட்டான்.

அவனது மொகன எழில் ரசித்தவாறு திகையேறுகளில் கவனம் செலுத்த மறுத்தான். எதிர்பார்த்திருக்கும் அவனப்பார்ப்பதும், பிரதிர கையில் பார்ப்பதுமாக இருந்தபோது ஏழிய, கையில் என்ன எழுதியிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து அவனது கண்கள் மறுத்து விட்டன.

கடிகார முன் தகர்த்து கொண்டிருந்தது. துறையைக் காணப்போக கவரப் பிச்சியவத்தான். தனிமையிலே உறையாட வாய்ப்பு இடைத்த போன்றது நகுணம் பாழாகப் போய் விடும். கவரப் பிச்சிய வருவதற்கு இடைவெளி அவனது மனை கருத்தை அறிந்து கொண்டு விட வேண்டுமென்று எண்ணிய

சத்திரம். அங்கு தாண்டவமாடிய மொகனத் தைக் கிணத்தான்.

"உங்களுக்கு பிரஜா உரிமை மறுக்கப் பரிசீலனை செய்து முடிக்க இரண்டு வாரங்களுக்கு முன் பிடிக்கும்."

"இரண்டு வாரங்களைச் சந்திரன் அறிமுகம் செய்ததால் என்னைக்குப் பிரஜா உரிமை தான் முக்கியம்."

"ஒருவன் உங்களுக்குப் பிரஜா உரிமை இடைக்கா விட்டான்..."

"அப்பா அப்பே பண்ணுவதாக இருக்கிறேன்." சத்திர எதிர்ப்பு நேருக்கிலும்! அவனது உதட்டிலே மெல்லிய புன்முறுவல் தெளிந்தது.

"உங்களைக் கண்ட அந்தக்கணமே, என்ன மனை உக்கிரமே தாவிவிட்டது. தான் எனது நினைவில் இல்லை. என் தனிமையில் இனிமையானது! சொல் சத்திர. உன் வார்த்தையில்தான் எனது வாழ்வும் தாழ்வும் இருக்கின்றன."

"உங்கள் அன்புக்கு..."

"எனது அன்பு தரிசுமையானது. சத்திர அறிவே கவனம் என்பது இருக்கிறது."

"என் அன்பும் அன்புக்கிடையாகிறது."

"எனக்கு வாழ்வு இடைத்து விட்டது" எனது மறுத்தவாறு அவன் அவனது மென் காதலைப் பற்றினான். துவளாத நிலை, கண்ட நுள் காதல் கொண்ட இரு உணர்வுகள் இடைத்து விட்டன.

"எனவே! உங்களைக் கெடுக்கிற அமைதி தொ" எனது ஆய்வு செய்கள் கூறியது. இருக்கையை விட்டு எழுந்து சென்றான் சத்திரம்.

"வணக்கம் ஹர்!" என்றவாறு குழந்தை தான் சத்திரம்.

"சத்திரனாத்திர தொட்டது மறுக்கவில்லை பரிசீலனை முடித்தா சத்திரம்?"

"இதுவும் பூரணமாகவில்லை ஹர்..." எனது தடுமாறியவாறு கூறியது சத்திரம். இவரும் நவநுமம் சத்திரம் சத்திரனாத்திர தொட்டதற்குச் சென்றான். பிரஜா உரிமை மறுக்கலைப் பரிசீலனை செய்தது என்பது அவனது உணர்வு. ஆனால் பிரஜா உரிமை மறுக்கலை அவன் எப்போதுமே பரிசீலனை செய்து முடித்து விட்டான். ஆனால் காதல் தெளிவான சத்திரனாக, கடமை என்ற காத

அதன் காரணம்
 ரம். ஆனாலும் அவர் சேதமீதித்ததில்
 லாகத் தங்கப்பட்டார். கரங்குகளுக்கு
 லடப சாதுவத்ததை அடைந்தார்.
 தாடகத்தில் வந்து கோஷத்தை எடுத்த
 தக் கொண்டார்வீனா அத்தந்த
 தக்வடி ஆடகெண்டுமே போழிய.
 தங்கலைய சோந்த கவலுபத்தை
 தாடகமேடைவீச எட்டிக் கூடாது.
 அது போல ராமர் தாம் எடுத்துக்
 கொண்ட மறுசூய கோஷத்துக்குத்
 தக்வடி 14 வருஷம் எட்டுக்குப்
 போனார், சேதமடப் பீர்த்து வந்துத்
 தப்பட்டார். பர்ணாசாவியில் தங்கி
 இருந்தார். பழங்குறிக் காய்விட்டார்.
 வங்கியைப் ஸார்ச்சுசெய்த விழுந்த
 போது அழுதார். அவர் உத்தம
 புருஷராக தந்தார்.
 ஸ்ரீ கங்காச்சாரியார், வரலாற்றுடன்.

எத்தனையுண்டிருந்த நிலமும் தவறாது கொண்டு
 கொண்டுநின்றான். எத்தனையுடன் கக்காச
 மாகப் பெரிசு கொண்டுநின்றபொழுது
 போய்க்கொண்ட.

மறுக்கலின் விவரம் பூரணமாகவிட்ட
 பென்று எத்தரம் கொண்டு விவரமாக
 விவரமாக இருந்தது. 'எட்டையா அடர்சியம்
 செய்வது எத்தரம் இப்படிச் செய்கிறது?'
 என்று ஒரு சமயம் தடுமாறினார். 'இவ்வுரு
 குடும்பத்தவர்கள் பிரஜா உரிமை மறுக்கலின்
 செயலும் இருட்டாய் நடவடிக்கைப் பரிசீலனை
 செய்ய ஓர் மாதம் எத்தரத்திற்குப் பிழைத்தார்?'
 இவ்வுரு உரிமை மறுக்கலின் நடவடிக்கை.
 எத்தரத்திற்குப் போனதையும் தப்பித்த
 அகற்றி. எத்தரத்திற்குத் தொட்டதும் மறுக்க
 லின் உரிமைப் பரிசீலனை விட்டார். உரிமை
 செய்து திறி மறுக்கலின் எத்தரம் பெருநி
 லாகிக்கு அனுப்பியிருப்பார்களென்று உரிமை
 எண்ணியிருந்தார். அந்த எண்ணம் சேதமடை
 யோகத் தக்கதான போதிலாகியிருந்த
 எத்த அமைச்சர் சரதமே அகலுக்கு அமைச்சரைத்
 தட்டியது. 'எத்தரம்! இவ்வுரு மறுக்கலின்
 இவ்வுரு மறுக்கலின் பூரணமாக வேண்டும். இவ்வுரு
 எத்தரத் தட்டிக் கிளக்கப் பருவதும் பெருநி
 லாகிக்குச் செயல் வேண்டும். உரிமை மறுக்க
 உயர்?' என்று கேட்டார் உரிமை.

"மறுக்கலின் பூரணம் இப்பொழுதே போக
 தேன்" என்பதற்கு நெருங்கிய எத்தரத்தின்
 தத் தொட்டததை தொட்டிக் கிளக்க
 கிளக்கலாம்.

எத்தரம். எத்தரத்தின் தொட்டதது
 மறுக்கலின் பரிசீலனை செய்து அதன் கிளக்க
 லின் உரிமைத் தொட்டான். அமைச்சர் பரிசீலனை
 போலும், கக்காப் பரிசீலனை மறுக்கலின்
 என்னுக்குப் பிரஜா உரிமை மறுக்கலின்
 ஆனும் அமைச்சர் கிளக்கலின் 'செய்து
 தக்கையமாகப் பிரஜா உரிமைத் தொட்டான்.
 எத்தரம் வேதத்தின் சேதம் விட்டான். இப்
 பொழுது என்ன செய்தது? எத்தரம் ஒட்டக்கம்.

எட்டையா ஒட்டக்கம் தின்று அவன் கிளக்க
 தன். மறுக்கலின் கிளக்கலாம் இவ்வுரு
 கொண்டு. மறுக்கலின் தொட்டமே என்ற
 எண்ணத்தினால், கிளக்கலின் பரிசீலனை
 உடத்து கிளக்கலின் தின்று.

"கா. எத்தரம்!" என்று குமாரர் அம்புடன்
 வருவதற்கும். கிளக்கலின் பரிசீலனை
 மறுக்கலின் கொண்டு அந்தித் தொட்டலாம்
 என்ற எண்ணம் தொட்டலின் எண்ணத்தின்
 கிளக்கலின் குமாரிடம் கொட்டிக் திளக்கலாம்.

எத்தரம் கொண்டுவிட்டாலும் அவன்
 கிளக்கலின் கிளக்கலின் தொட்டலாம்
 செய்தது. அமைச்சர் மட்டும்கூட. கிளக்கலின்
 பரிசீலனைத் தொட்டலாம் இருந்தது.

எத்தரம் தானாக கிளக்கலின் இவ்வுரு
 குமாரர் ஓர் மறுக்கலின் உத்தரத்தின், 'கா
 உரிமை' பரிசீலனைப் போலாம்" என்று
 அமைச்சர் கொண்டு செய்தான்.

அமைச்சர் உபசரித்தார் கிளக்கலின்
 மறுக்கலின் இவ்வுரு எத்தரம் கிளக்கலின்
 கிளக்கலின் அமைச்சர், அப்படியிருக்க
 இருக்கலின் தொட்டலின் உத்தரத்தின் எத்தர
 ஓர் கிளக்கலின் கிளக்கலின் தொட்டலின்
 பரிசீலனை எண்ணத்தின். அந்த எண்ணத்தின்
 சேதம் கிளக்கலின் தொட்டலின், குமாரர் போலாம்.

"உரிமை மறுக்கலின் மறுக்கலின் கிளக்கலின்
 எத்தரம் கிளக்கலின் கிளக்கலின் பரிசீலனை
 செய்தான். ஆனால் பிரஜா உரிமை. . ."

"கிளக்கலின் கிளக்கலின்" என்று குமாரர்
 தார் கிளக்கலின்.

"அந்தித் தொட்டலின் கிளக்கலின் இருக்கலின்"
 என்னுடன் குமாரர்.

"கிளக்கலின்" என்று கிளக்கலின் அவர்.

"ஆகும். எத்தரம் பிரஜா உரிமை அந்தித்
 யாக இருந்தாலும் கிளக்கலின் தொட்டலின்
 செய்ய மறுக்கலின் கிளக்கலின் பரிசீலனை
 மறுக்கலின் கிளக்கலின் தொட்டலின்
 மறுக்கலின் மறுக்கலின் மறுக்கலின்."

"மறுக்கலின் கிளக்கலின் இத்தக் மறுக்கலின்
 தின் எண்ணத்தின் தொட்டலின். . ."

"அந்தித் தொட்டலின். எத்தரம் கிளக்கலின்
 மறுக்கலின் எத்தரம் மறுக்கலின் கிளக்கலின்
 பரிசீலனை. எத்தரம் மறுக்கலின் மறுக்கலின்
 கிளக்கலின். . ."

எத்தரம் கிளக்கலின் அமைச்சர் தொட்டலின்
 கிளக்கலின் எத்தரம் தொட்டலின்.
 கிளக்கலின் மறுக்கலின் கிளக்கலின் கிளக்கலின்
 மறுக்கலின்.

"இவ்வுரு மறுக்கலின் எத்தரத்தின்
 எத்தரம் மறுக்கலின். எத்தரத்தின் பிரஜா
 உரிமை திளக்கலின் கிளக்கலின். ஆனால்
 எத்தரம்" கிளக்கலின் கிளக்கலின் எண்ண
 மிளக்கலின்.

"தான் கிளக்கலின் ஒன் தட்டிக் கிளக்கலின்
 பரிசீலனைத் தொட்டலின் இவ்வுரு கிளக்கலின்
 கிளக்கலின் பரிசீலனைத் தொட்டலின். இப்பொழுதி
 தக்கையாகியும் மறுக்கலின் தொட்டலாம்"
 என்னுடன் குமாரர்.

"ஆகும். தான் பிரஜா உரிமை மறுக்க
 லின் இவ்வுரு மறுக்கலின் தொட்டலின் அனுப்பி
 யாக கிளக்கலின். உரிமை செய்வது. . ." என்ற
 கிளக்கலின் இவ்வுரு எத்தரம்.

“எனக்குச் சம்மதம், மாப்பிள்ளை!”
என்றார் சங்கரப் பிள்ளை.

சத்தரம் பேசுவதை எடுத்துப் பிரஜா உரிமை
மனுக்களில் எழுதலானான்.

“சத்தரி, பிரஜா உரிமை அதிகாரியான
சத்தரத்தை மணந்ததொன்ற இருப்பதனால்
அவளுக்கு மட்டும் பிரஜா உரிமை வழங்க
லாம். மற்றவர்களுக்கு வழங்கத் தக்கதான
ஆதாரங்கள் பூரணமாக இல்லை. கையி் மூடி
எடுத்துக் கொண்டவரது சத்தரம் எழுந்தான்.

“என்ன புறப்பட்டு விட்டார்கள்?...”
என்று கேட்டார் சங்கரப்பிள்ளை.

“ஆபீசக்குப் போய் விவரத்தில் வந்து
விடுகிறேன். ஆக வேண்டியவைகளைக் கவனி
யுங்கள்” என்று கூறிவிட்டுக் காசில் ஏறிச்
செல்லும் சத்தரம்.

சத்தரத்தின் விசாரணையைப் பார்த்த கமிஷ
னரின் முகத்தில் புன்முறுவல் தவழ்ந்தது.

“நான் நினைத்தேன், கடமையில் தவறாத
சத்தரம், தாமதமாகியதற்குக் காரணம்
ஏதாவது இருக்க வேண்டுமென்று! காரணம்
காதலி கொடுத்த விட்டான். உங்கள்
இவ்வாழ்க்கைக்கு என்ன தல்வாழ்த்துக்கள்”
என்றார் கமிஷனரி.

தெரியுமா உங்களுக்கு?

பூசு, புதி போன்ற சில மிருகங்
களுக்கும் ஆத்தை, வெணவால் போன்ற
சில பட்சிக்குக்கும் இரவில் கண்கள்
தெளியின்றன. இயற்கை நிலையில் இது
ஒர் அபிசமமான விஷயம் அல்லவா?
ஆனால், மற்ற மிருகங்களுக்கோ, பட்சி
களுக்கோ, மனிதருக்கோ இரவில்
கண்கள் தெளியாது. வெளிச்சம்
அல்லது விளக்கின் உதவியின்றி மனிதர்
இருளில் எதைவழிப் பார்த்து இயலாது.
ஆனால், அமெரிக்க விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி
நிபுணர்கள் மேற்படி இயற்கை நிலை
போய்த்துப் போகும்படி செய்திருக்
கிறார்கள். அதாவது இருளில் விளக்கின்

உதவியின்றி வெகு
தூரம் பார்க்கக்
கூடிய ஒரு கருவி
கைக் கண்டு பிடித்
திருக்கிறார்கள். சமீ
பத்தில் அவர்கள்
அக்கருவி கையி்
பொது மக்களுக்கும்
காட்டி, அவர்களின்
பாராட்டுதலிப்
பெற்றார்கள்.

உருவத்தில் காரிராணைப்போல்கொள்
றும் அக்கருவி இலா (evaporograph)
என்ற பெயருடன் விளங்குகிறது. ஒரு
வித தார்திரியுடைய கண்ணாடியால் பாரித்
துப்போது வெகு தூரத்தில் உள்ள
மனிதர், காண்கங்கள் எல்லாம் அருகில்
இருப்பவையுபோல்கொள்ளுகின்றன அல்
லவா? மேற்படி கண்ணாடியை இராணுவ
நிபுணர்கள் அதிகமாக உபயோகிப்பது
போல், புதிதாகக் கண்டுபிடித்துள்ள
‘இலா’ கருவியையும் முதன் முதலாக
அமெரிக்க இராணுவ நிபுணர்களே
உபயோகிக்க முற்பட்டிருக்கிறார்கள்.
அந்தக் கருவியைக் கொண்டு போர்

ருகியில் சத்தம் எதுவும் செய்வாமல்
பக்கங்களின் நிலைமைக் கண்டு
கொள்ளலாம் அல்லவா?

இதில் மற்றொரு அதிசயம் என்ன
வெளில் ‘இலா’ கருவியின் மூலம் தெரி
யும் காட்சிகளைக் காரிராணைப் புனைப்
பட்டும் எடுக்க முடியும்.

இதன்மூலம் ஒரு சில ‘இலா’ கருவி
களைதான் உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள்.
இருளில் பார்க்கக் கூடிய அந்தக் கருவிகள்
மூய்வொன்றும் செலவு \$,500 டாலர்,
அதாவது ஐந்தாயிரம் ரூபாய்க்குமேல்
செலவாகிறது என்று கண்கண்டிருக்க

கிறார்கள். அமெரிக்க
வர்கள் எதைக்கண்டு
பிடித்தாலும், அது
இராணுவத்துக்கு
உபயோகமாக இருக்க
முமா என்று பாரிப்
படுவியே கண்ணு
கருத்துமாக இருக்
கிறார்கள் என்ப
தற்கு இது ஒரு
காண்கும்.

ஆயுத வலிமைகையே முக்கியமாகக்
கருதும் அவர்களுடைய மனம் அங்விதம்
இயங்கி வருகிறது. அவர்கள்தான் முத
லில் அணுகத்தக்க அழிவு வேலைகளுக்கு
உபயோகப்படுத்திறார்கள் என்பது உல
கம் அறிந்ததே. இருளில் பார்க்கக் கூடிய
கண்ணாடியை எத்தனைபா ஆக்க வேலை
களுக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள
லாம். ஆனால், அவர்கள் அங்விதம்
செய்வதில்லை. விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியின்
மூலம் கண்டு பிடிக்கப்படும் அறிபுக்க
ளைத் துஷ்பிரயோகம் செய்தாகல்,
தன்மைக்குப் படுவதாக உலக மக்களுக்கு
அதிகத் தீங்கே விளையும்.

பெரகான்

நைலான் புடவைகள்

பெரகான் பற்றியே பேசு
பெரகான் மரம் தட்டித் தரும் போன
திருட்கென்றது. பெரகானே
அழகம் மெளம் ஏனென்றால்
அது நாகரீகத்தில் செந்தது
என்ற கருதப்படுகிறது. இப்போ
குது வாய்நுவதற்கு செந்தது
பெரகான் கதவன் புடவைகளே!
பெரகான் நுகர்வத வாய்க்கி
கொண்டு இராணி போல் காட்சி
அளிப்புகள்!

பெரகான் டெக்ஸ்டைல் பில்டர்ஸ்,
கொச்சி, பம்பாய்-13.

எல்லா பிரபல கடிகர் கடைகளிலும் கிடைக்கும்

நேடுப்பு

சீக்கி 4-8-57 இதழில் 'நேடுப்பு' என்ற கதைமையப் படித்தேன். ராஜாஜி அவர்கள் தமிழ்ப்படுத்திய இக்கதையை வாசித்தும் பொது நேடுப்புக்குள் என்னைச் சீராய்வுழித்தது. தம்மைக் கருதாத விபரண தீர்க்கதூர் போது மனம் வருந்திற்று. ராஜாஜி அவர்கள் இது போன்ற இன்னும் பல கதைகளைத் தமிழாக்க அறிக்கப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

குமாரசாமி

1-8-57

கோமையா

ஒரு வெள்ளையன்

செங்குந்த தங்கிய வாடகை உயர்வில் கடுமையை உணர்ந்து, இவ்வு அரசாங்க கருவ ஸ்தாபன நிர்வாகங்களிலிருந்து வெளியே செல்லும் ஆசிரியர்கள் எல்லோருக்கும் வீட்டு வாடகைப் படி பல ஆண்டுகளாக வரங்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அரசாங்க உதவி பெறும் பாடசாலைகளிலும், கல்லூரிகளிலும் வெளியே செல்லும் ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் இது இவ்வளவு வரை வரங்கப் பெறாமல் இருந்து வருகிறது. இதை வேறுபாட்டைப் பழையதான எங்கள் சங்கத்தின் மூலம் எடுத்தக் காட்டி நினைப்பூட்டியும், அரசாங்கம் இன்னும் வீட்டு வாடகைப் படி வரங்காமல் இருந்து வருகிறது. ஆகவே எங்கள் விஷயத்திலும் கருவியை எட்டி, எங்கள் சங்கத்தின் மூலம் அனுப்பிய நிர்வாகங்களிலும், நிர்வாகமாக வரங்குக்குக் கிடைக்க வேண்டிய வீட்டு வாடகைப்படி உடனடியாக வரங்கவேண்டுமென்று இச் சங்கம் வேண்டிக் கொள்கிறது.

செங்குந்த பி. எஸ். ராஜகோபாலன்,
ஆசிரியர் சங்கம் வி. எஸ். ராஜகோபாலன்,
18-7-57 சென்னை

[சூரிய 28-ம் தேதி தமது கவி மத்தி ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டு வாடகை அலுவலர் தரப்படும் என்று மேல் கையின் கத்தி வந்திருக்கிறார். —ஆசிரியர்.]

என் இந்த வித்தியாசம்?

மித்திய அரசாங்கத்திலிருந்து இவ்விவரம் இந்திய ரயில்வேகளில் வட்டித் தொகு என்ற பரம்பரை காட்டப்படுகிறது இவ் வணரையில் வாட இத்திய ரயில்வேகளிலுள்ள வாடிபத்தி (பம்பாய்), ஹாமிரா (கங்கத்தா) போன்ற கூடம் பெரியாகக் கிடைப்போன்றது. தென்னிந்திய ரயில்வேயிலுள்ள சாக்கட் கொட்டாரில் (சென்னை) கூடம் பெரியாவும் நடத்தப்பட்டு வந்தது.

தென்னிந்திய ரயில்வே மீட்பெரிய கூடம் பெரியோவாக சாக்கட் கொட்டாரில் இது வரும் இவ்விவரம் வந்தது. இவ்வுள்ள தொழி லாளர்களும் சிறப்பாகப் பணியாற்றி வந்தனர். ஆனால் இப்பொழுது இவ்வுள்ள

அறிவார்த்துக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த பல அறிவார்த்துக் குறைக்கப்பட்டு விட்டன. எதற்கெடுத்தாலும் மேல் அறிவார்த்துப் பார்க்க வேண்டுமென்ற முறை புத்தகப்பட்டு விடக் காலதாமதமும், அதனால் பொருள் தவிர்ந்தும் ஏற்பட்டுப் பொதுமக்களும், தொழிலாளர்களும் பல இன்னங்கள்கு உண்டாகப்பட்டுள்ளனர்.

இது இப்படி இருக்கையில் எவ்வென்ற நேடுப் பில் என்னென்ன வந்திவது போல, இவ்வுள்ள தெரிந்தியும், அனுபவமும் பெற்ற குமாண் தரக்கூடாது மூலம் மூலம் மாற்றும் செயல் உத்தரவு கொடுத்துள்ளனர். இவ்வுள்ள பல குமாண்டாக்கள் பள்ளி, வீடு வசதி ஆற்றும் பல அங்கங்கள்கு ஆளாக்கப்பட்டுள்ளனர்.

வட இந்திய கூடம் பெரியாகக் கிடைப்போன்றது என் தென்னிந்திய கூடம் பெரிய நடத்தப்படக் கூடாது? என் இந்த வித்தியாசம்? இதை ரயில்வே போர்டார் கவனிப்பார்களா?

செங்குந்த 30-7-57 ஒரு பாதிக்கப்பட்ட குமாண்டா

மாநிலத் தீமை

சீக்கியில் வெளிவரும் மாநில நிகழ்வுகள் வட்டுறாகிவந்த தவறுகள் படித்து வரும் ஆசிரியர்களாக வரங்குகளில் தரப்படும் ஒருத்தி, கருவக் கூறி விளக்க வைக்கும் வகையில் அக் கட்டுரைகள் அமைந்து வருவ தற்கு என் பாராட்டுக்கள்! ஆனால், கட்டுரை களில் பிழைகள் ஏற்பட்டு விடுமோது அவற்றைத் தங்கள் பாரங்குக்குக் கொண்டு வர வேண்டியது என் கடமை என்று நினைக்கிறேன். உதாரணமாக சூரிய 14த் தேதி இதழில் ஸ்ரீமதி மோகு தெருக்கியன் அவர் களைப் பற்றி வெளிவர வரங்குகள் குறிப் பில் இப்பொழுது அவர் சென்னை சிறைக்குப் பெண்ணக் கண்ணாடில் 'பிரிண்ட்ஸ்' பத்தி வந்திருக்கிறது என்று என் நினைவில் வீட்டுப் போனதைத் தக்கவருடைய வணத்துக்குக் கொண்டு வர விடுப்புகிறேன்.

சூரியமீட்கூடம் செங்குந்த 28-7-57 எஸ். அகல்யா

[கட்டுரைகள் ஏற்பட்டு விட்ட குறை பாட்டை, எடுத்துக் காட்டியதற்கு நன்றி. தங்கள் கடிதத்தைப் பிரசுரித்து, அதன் மூலம் நிரூபித கொள்கைகளை மனம் சிறிதாற் கண்ணாடில் தரக்கூடாது பத்தி வந்திருக்கிறது என்று விவரத்தை மறிக்கிவட்டன் அறிவித்துக் கொள்கிறோம். —ஆசிரியர்]

"மதுவீதக்கு ஒரு வெற்றி"

'சீக்கி' சூரிய 28-த் தேதி இதழில் வெளி வர "மதுவீதக்கு ஒரு வெற்றி!" என்னும் உபநிவாயகம் உயர்க்க முன்னிதில் அமைத் துள்ளது. மத்திய நிறுக்கம் கொள்ளது போல் ஆதிதிராவிடர்களின் விடுவதில் மன பான்மைகளுக்குப் பரிணாமம் பித்தனைப் பாதி தரக்கூடாது தென்படுகின்றன என்று மாற்றி னும் உண்மை. என்னவாகச் சொல்வது? ஆதிதிரா விடர் (சமூக விவரம்) மதுவீதக்குக்குறும் விவராயத்தில் வரும் சொற்ப நெருங்கும் வீட்டுக்குக் கொடுக்காமல் உப அடிப்பெய் ஒழிக்கார். குடித்து விட்டுக் கண்ட இடத்

தில் புரணுவதும் வாலில் வந்தபடி பேசிக்
சொல்லும் திரிந்தார், மதுவிலக்குச் சட்டம்
வந்ததிலிருந்து மிகவும் கண்டமாமாக நடந்து
சொன்னார், திருட்டுச் சாராயமும் அதிக
மாக கொடுத்த வாதம் றுடிவலிப்பை,
குதலாவ கள் குடிப்பவருமே விட்டுவிட்டார்,
இப்பொழுது நன் சொற்ப வகுமானத்தி
லேயே நியாய இரண்டாவிரம் சேர்த்து
விட்டார். ருடிவை விட்டை ஓட்டு விட்டாக
மாற்றி விட்டார்.

4.9. \mathcal{H}^1 and \mathcal{H}^2 are separable.

45-7-51

ਸ੍ਰੀ, ਸ੍ਰੀ, ਸ੍ਰੀ

ஆபதக் கீழ் வாய்

தேவரத்தினர் ஸ்ரீமாதகாவதி கொண்டது அந்நாள் பட்டணம் என்று னர். இவ்வுரை முன்பு 'அதிவேராம பாண்டிய பட்டணம்' என்று அழைத்து வந்தார்கள். தாளண்டித் தெராம பட்டணம் என்று மறித் தற் பொழுது கருக்கமாக 'அதிமா' என்று அழைக்கிறார்கள். இவ்வுரையடுத்துக் கமடர் ஈத்து னமல்களாகப்பொய் உறிகார யோரத் திக னறு பெரிய யோரம் உள்ளது. இது கரித திரப் பிரதித்தி செய்ததாகுர். இது பழங்கால அரசராக யோம மன்னனாகக் கட்டப்பட்டது. பல அடுக்குகளாக் கொண்ட இக்கோபுரத் துக்கு அடியில் அரசரால் அவனது பாணியில் கிறும் ஆபத்துக் காலங்களில் தங்குதானது ரகசியமாகப் பல இடங்களில் குகைப்பாள்

பெரிய அட்டைகளும் உண்டு. இக்கோபுரத் தக்தும், மூப்பத்தரமு மையங்களுக்கப்பா ழுள்ள தஞ்சாவூருக்கும் கரங்கம்மட உண்டு என்று கறுதியுங்கள். ஆனால் இக்கரங்கம் இப்பொழுது எந்தியில் உள்ளதோ?

இதனால் போகட்டுமென்றால் பழங்கால அரசனால் கட்டப்பட்ட இலகோபுரம் தர போழுது மிகவும் மேலாண்மை நிலையில் இருக்கிறது. இப்படி இருந்தும் கட இளவே கரண்பதற்கு இந்நிலையின் புல பாகவ்ளரிலிருந்தும் அநேக யாத்திரிகர்கள் வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கோபுரம் எந்த நிலையில் உள்ளது?

வேள்வாங்கனும் ஞானஞானம் பரவாவதும் தங்கம் கட்டி மரக்கூடர் பணித்தோது.

பழங்காலத் தமிழ் அரசனின் ஞாபகச் சிற்பம்: கமர் இளநிப் புதுப்பித்துக் கண்காட்சிக்குத் திறப்பு. பழங்காலத் தமிழ் அரசனின் ஞாபகச் சிற்பம்: கமர் இளநிப் புதுப்பித்துக் கண்காட்சிக்குத் திறப்பு.

22-7-37

அதிசார அப்துல் மலிக்

சந்திரர் கவனித்தாரா ?

திரு. சா. நிழைவர்: பள்ளிகளில் ஆரம்ப முதல் பரந்த நிலை வரை பட்டாமை முறை நடைபெற்று வருகிறது. அந்நிலை தேர்வு அடைந்தவர்களை மார்க்க மாத்தரையில் நடைபெறும் பரீட்சைக்கு அனுமதிக்கப் படுகிறார்கள். செவ்வகையில் தெரையாடப்படாதவர்கள் அருடம் வகுடம் எனும் மாத்தரையில் வய்விதம் திறந்தவருடன்

மறை நெரு மறத் சங்கத்தின் இரதம் ஆங்கு இவ்வாறு தரிசும், காணும், பாடத்தின்படி எழுது
பாடி அப்பெயரையுடன் இரதம் மேல் நெடு மென்னை மிஞ்சலாயி நின்று, உடன் ஈனம் சிறப்பாக
நடைபெற்றது. விழாவின முன் மத்திற் றவரோடு பிதான் மத்திற் றவரானவர்கள் நெரு
மறத்தினால் நெரு மறுப்பினால் தாழ்ந்த திறத்தினால் தாழ்ந்த. இவ்வாறு மேல் இரதம் பாடி
தெழுந்த மறை நெருமறம் நெரு மறுப்பின் பாடித்தான் தவிர்த்தான் மேலே. விழாவுக்கு
மென்னை தாடித்தான் பிதான் பாடித்தான் மறைமென்னை விழாவின மேல் நெரு மறுத்திடுந்
தான். விழா சிறப்பாக நடைபெற்றதற்கு உதவியவர்களை நெரு மறுத்ததன் சங்கம் தவிர
நெருமற சங்கம் மறை நெருமறம், அங்கம் தவிர நெரு மறுத்தான் மேலே நெரு மறுத்தான் ஆகிய
வர்களைச் சமையினால் மக்களுக்குத் தவிர்த்தான் நெரு மறுத்தான் மேலே நெரு மறுத்தான் மறை நெரு
மறத் சங்கத்தின் இரதம் ஆங்கு இவ்வாறு மேலே பாடித்தான் மறைமென்னை.

தமிழகத்தில் அகத் துறையினால் மகாவாவுக்கு விஜயம் செய்திருந்த டி. கே. எஸ். சோதரர்கள் தமிழகத்தில் அகத் கொடியை மகாவாஸில் தூக்கிப் பறக்கவிட்டு விட்டுத் திரும்பி வருகின்றனர். ஆகஸ்டு மீட்டிங் தேதி பிளம்பிவிருந்து புதன்புதும் 'சென்னை ராஜ்ய' கம்பனியில் தமிழகத்துக்குத் திரும்பி வருகின்றனர். ஆகஸ்ட் 14 அல்லது 15-ஆம் தேதி சென்னை வந்து செரும் டி. கே. எஸ். குழுவினரை சேத்தி மாடிக் குட்டி வரவேற்கிறோம். மேலே படத்தில் டி. கே. எஸ். சோதரர்களும், அவர்கள் குழுவினர்களையும் பிளம்பி அகத் பிராஸிசன் வெங்கடகி தமிழர் பிரதிநிதத்துவ கம்பனியில் தரிசித் திரு. டி. பி. எஸ். சிவசுந்தரம் அவர்கள் மனி மாடிக் அணிவித்து வரவேற்புரைத் கொண்டார்.

சேர்வதற்குச் சென்றும், தலைமை ஆசிரியர்கள் சேர்க்கை முடியாது என்றும் வேண்டுகிறவர்களுக்கும் அக்டோபர் பரீட்சை எழுதக்கூடாது என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

அக்டோபர் பரீட்சை என்பது சென்ற பரீட்சையின் குறைந்த மார்க்குகளின் தவறி பயனர்கள் எழுதிப் பலம் அடைவதற்கு ஏற்பட்டது. அதைத் தவிர ஒரு வருடம் பள்ளியில் படித்து சேர்க்கையின் எக்காப் பாடப்பள்ளியும் குறைந்த மார்க்குகள் பெற்று அதில் உதவும் மாணவ, மாணவிகள் குழுவை சேர்த்துத் தடைபெறும் அக்டோபர் பரீட்சையில் எவ்விதம் வெற்றி அடைவார் என்பது ஆரம்ப சேர்க்கையின் தவறி பயனர்களை வாயது பள்ளிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளக் சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும்.

மாணிக்கம்மாள்
19-7-57

ஆர். முத்துசெருக்கன்

பேரினக்கும் படை வசத்

இன்றுவரை நாடாக்களில் சேர்த்த ஒன்றாகவும்கூட, அதில் அடங்கிய படை நூற்றுக் கணக்கான இராணுவங்களும், ஏதேனும் நிலிபத்து நடத்தால் அருகில் பேரினக்கும் படை வசதி செய்யாது. கிழம்புரத்தின் இருந்துகூட வரவேண்டும். அதை நாரம் இருப்பதால் அங்கு இருந்து வந்தும் பயனில்லாமல் போய் விடுகிறது. ஆகையால் இக் குறைவை நம் அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

மதுரை
11-3-57

டி. அனந்தபத்மநாபன்

தேவானி கட்டம்

பிரமத்தபுயிதும் — எம்மேன்வரத்தினும் கமாரி துயாயிரம் கைத்தறி தேவனாரி களும், இவர்களைச் சார்ந்த பதினாயிரம் மக்கள் தேவத் தொழிலியே நம்பி வாழுகிறார்கள். மேற் தொழில் தெரிவாது ஈழப்பத் தாறு மாண்டி விவர்கள் திற ஈவாயிரம் தொ ஈவனர்களும், மூன்றுதேவனாரி உட்டுறவுச் சேவகன்களில் ஆயிரம் தேவனாரிகளும் தறி தெய்து வருகிறார்கள்.

கடத்த நூத்து மாத காவமாகத் தேக்க ஆரம்பித்த துயரத் தேக்கம் இன்று வரை யிலும் தீர்த்தபாடிக்கூட. சொண்டிபுயிதும், மாண்டி விவர்களிடமும் கமாரி பத்து வட்ட ரூபாய்க்குக் கைத்தறி துயரத் தேக்கம் அடைத்திருக்கிறது. இதனால், மாண்டி விவர்கள் தெய்தி தெய்தும் தேவனாரிகளுக்குத் தறி ஒன்றுக்கு ரூபாய் பதினாறு தொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அந்தக் கூடு ரூபாய் பன்விரண்டாயிரம் பிறகு இப்பொழுது பத்தாசை உதறக் கப்பட்டு விட்டது. மேலும், தற் ஆறத்ததும் மறு தறி கெடப்படுகிறது. இரண்டு மூன்று நாட்கள் கழித்து மறு தறி கொடுக்கப்படுகிறது. பெருமபாஸாரிலே "வாய்தா" ஸ்தலத்தின் தறி நடத்துகிறார்கள். சிலர், தறிக் தொழிலியே திறத்தி விட்டார்களே.

பெரும்பாலான மாண்டி விவர்கள் அதைய யின்றி, ஒன்றுக்குப் பாதி கிலியில், தெய்தி யுள்ள துயரக்கூடு விதப்பிச செய்து, தேவ னாரிகளுக்கு ஓரளவு மேல் கொடுத்து வரு

திருச்சென். இத்தியலின் மத்தியதர வர்க்கத் தினரும் பாதிக்கப்படுவதாக, அவர்களின் மேல் உயர்ந்த தொழிலாளர்கள் சொல்ல முடியாத கஷ்ட நஷ்டங்களுக்குள்ளாகி, ஊரை விட்டு வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எஞ்சி வுள்ளவர்கள் அனர்ப் பட்டினியுடன் தான் கடத்துகின்றனர்.

சர்க்கார் தலையிட்டு தொழிலாளர்களுக்குத் தொடர்ந்து வேலை கொடுத்துவா? ஆவன செய்வ வேண்டுகிறேன்.

பரமக்குடி தாய். கு. ராமகண் 13-7-57

பெங்களூரின் கோரிக்கை

அரசாங்கமும், உதய உதாபனங்களும், மாஜி ஸ்திரீயர்களிடத்தில் (பெங்களூரின் வீட்டில்) காட்டும் மனோபாவம் இரக்கமற்ற தன்மையைத்தான் வெளிப்படுத்துகிறது.

இப்போது சர்க்கார் கொடுத்து வரும் பெங்களூரை குறைவு. இங்காவத்தின் புரட்சி கரமான முறையில் சமரங்காவின் கிணை ஒன்றுக்கு எட்டு மடங்காக உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முறையாகத்தான் உணவுப் பொருள்களைக் கொடுக்க மனிதர்களை விற்றனர். பெங்களூரிலும் வயதுக் காலத்தில் திருப்பியுடன் வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

இக்காவத்தின் பெங்களூரிலுள்ள தாய்கள் பெரும் சொற்ப பெங்களூரின் கொண்டு சமரங்காவ முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய குழந்தைகளின் படிப்பைச் செலவு செய்யும். பெங்களூரின் கிணைச் செலவுகளும் அவர்களின் ஒடுக்கி இருக்கின்றன.

பெங்களூரிலுள்ள கோரிக்கை என்ன? பஞ்சப்படிவைக் கொடுத்த உயர்த்த கொண்டு மேல்படுத்துதல். இப்போது கொடுக்கப்படும் ஆறு ரூபாய் பஞ்சப்படி, கிணைகளின் எட்டு மடங்காக உயர்த்திக்கும்போது பற்றிக் குறைவாக இருக்கின்றதென்று வாரும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். பரிசீலனை மனிதனுக்கு கொடுத்த கொடுத்த ஊழலை எதிர்த்துப்போடு இருக்கிறது என்று கூறினாலும் பொருத்தம். உதாரணமாக இப்போது ஒரு என். ஜி. ஏ. கின் மாதச் சம்பளம் 30 ரூபாயென்றால், அவளுக்குக் கொடுத்த பஞ்சப்படி ரூபாய் 30க்கு ரூபாய். ஆனால் ரூபாய் ரூபாய் பெங்களூர் பெரும் ஒரு என். ஜி. ஏ. க்கு ஆறு ரூபாய்தான் பஞ்சப்படி கொடுக்கப்படுகிறது. உத்தியோக காலத்தில் பெற்று வந்த பஞ்சப்படி ரூபாய் ரூபாய்தான் பாதிவரவது அதாவது பதினாறு ரூபாயாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று கொடுக்கிறது.

கோவை - 21 என். கப்பிரமணிய சர்மா 1-7-57 உத்தியோகம்.

சென்னை கலாச்சாலைக் கழகம் ஆட்சியர், பெங்களூரின் என்.

தடப்பது இனதாயகம்?

சென்ற தேர்தலின்போது தேர்தல் செயல்களாகப் பெரும் பணக்காரர்கள் பண உதவி செய்தார்கள். தொழிலதிபர்கள் பணம் கொடுத்தார்கள். பஸ் முதலாளிகளின் பணம் கொடுத்தார்கள். அதன் பணம் இப்போது குறைவான சில பக்கம் கஷ்டப்படும் நிலையில் வந்து விட்டது. தங்கள் தேர்தலுக்குப் பண உதவி செய்த பஸ் முதலாளிகளுக்கு உதவ வேண்டும் என்பதற்காக ரயில்கள் நிறுத்தி பஸ் முதலாளிகளுக்கு உதவி செய்திருக்கிறார்கள். திருச்செந்தூரிலிருந்து திருநெல்வேலிக்குச் சென்று கொண்டிருந்த ரயில்களில் ஒன்றை நிறுத்தி விட்டார்கள். அத்தான் இக்காலம் ஒடுகின்ற ரயிலின் ஒட்ட தேர்தலையும் அடைப்படுத்தி விட்டார்கள். திருநெல்வேலிக்கும் திருச்செந்தூருக்கும் உள்ள தூரம் முப்பத்தெட்டு மைல்தான். இந்த முப்பத்தெட்டு மைல்களைக் கடக்க நமது இனதாயக சர்க்காரின் ரயில்களுக்கு நாறு மணி நேரமாகிறது. தனிப்பட்ட பஸ் முதலாளிகளின் நிர்வாகத்தில் உள்ள பஸ்ஸோ ஒன்றை மணி நேரத்திலேயே கடத்து விடுகிறது.

இதன் தோக்கமென்ன? பஸ் முதலாளிகளுக்கு உதவத்தான்? ஒவ்வொரு காரியத்திலும் இந்த மாதிரிதான் திகழ்த்து வருகிறது. இது திகழ்த்த கொண்டு போனாலும் முடிவு என்ன. ரூபாய் இனதாயகம் என்ற பெயரில் பணதாயகம்தான் ஆட்கி புரையும்.

இப்போதுள்ள சர்க்கார் உண்மையாகவே மக்கள் நலனில் அக்கறை கொண்ட, பணக்காரர்களுக்கு ஆதரையாகாத சர்க்கார் என்பதைத் திருச்சென்னைக்குமானாலும் இந்தக் காரியத்தை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். திருநெல்வேலிக்கும் திருச்செந்தூருக்கும் முன் போகவே அதிக ரயில்களைக் கொண்டும், அது ஒடுகின்ற நேரத்தையும் இரண்டு மணிவாசச் செய்ய வேண்டும்.

அம்பலசேரி கு. மா. முத்துசாமி பிள்ளை 13-7-57

முலனோய்க்கு ஹெடன்ஸா
(HADENSA)
உயர்நிலைப்பொருள்

விசித்திரபெற்ற இந்த ஜெர்மன் லிபரேரி வலி மிகுந்த எதற்கெனியு மற்றும் எத்தனையாவை முதலியனவற்றுக்கு உடனடியாக லிபரேரித் தரும்.

எங்கும் கிடைக்கும்

பர்மாவுக்கு டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்கள் :
சுந்தரம் அண்டு கம்பெனி
358, மொகல் தெரு, ரங்கூன்

குழந்தை

‘குழந்தைகளாம் குழந்தைகள், கோட்டாங்கம்’ என்று எரிந்து விழுந்தார் நண்பர். ‘வீடு வீடாவதற்கு இன்னும் ஒரு மாசம் ஆகும்போல் இருக்கிறது’ என்று கையை விரித்தார்.

ஆம்! வீடு சிறிது அலங்கோலமாகத் தான் இருந்தது. நாற்காலிகள் நாறு மாறுகக் கிடந்தன. சோபாவின் உறை பிழிந்து தொங்கியது. இரத்தின, கம்பளம் அலுஅலுப்பாய்க் கண்டபடி கருங்கி மடக்கி, கொத்தவித்த கெட்டுபோல் காட்சி அளித்தது. எங்கு பார்த்தாலும் கண்ணாடித் துண்டுகள், காகிதக் கிழிசல்கள், ஒடித்த சரக்குச்சிகள், குப்பை, வட்டமேசையின்மேல் மூன்று தெண்ணல் குறும்பைகள். மேசையோ அடிப்பட்ட நாய்போல் ஒரு காலைத் தூக்கிக் கொண்டு நின்றது. அதையின் துறியில் இரண்டு ‘குரோடன்’ சட்டிகள் உடைத்து கிடந்தன. அவற்றில் இருந்த அலங்காரச் செடிகள் வாடி வதங்கிச் சாகும் தறுவாயில் இருந்தன. கவரெக்கும், கரிக்கோட்டினால் மனம் போன படி வரையப் பெற்ற குதிரைகள்.

வீடு வீடாவதற்கு ஒரு மாசமா, ஒரு வருஷங்கூட ஆகலாம். ஆனால், குழந்தைகள் கோட்டாங்கமா? அவை செய்கின்ற விஷயத்தில் எவ்வென்ற இன்பத்தைக் கண்டு, அதையே வீடாகக் கருதிப் பரவசம் அடையும் பக்குவம் பெற்றவர்கள் இல்லைவா? இருக்கிறார்கள். இவர்கள் குரலும், நம்முடைய பாக்கிய வசத்தாய், தமிழ் இலக்கியத்தில் கேட்கிறது. இவர்களில் ஒருவரான குலசேகராழ்வார் பேசுகிறார், கேட்போம்.

தேவியின் மகனாகப் பிறந்த கண்ணன், நந்த கோகுலத்தில், யசோதை யின் மகனாக வளர்கிறான். குழந்தை வளர்கின்ற காட்சியின் அழகை, ஒவ்வொரு நாளும், கணத்தோறும், அவன் ஈடுபடு

வின்ற விளையாட்டை, செய்கின்ற குறும்பை, தான் காணவில்லையே என்று தேவரி துடிக்கிறான். ‘அளவில்லாத பிள்ளைம இன்பத்தை இழந்த பாலியாடி’ கிட்டேனே’ என்று உருகுகிறான். சின்னஞ் சிறுவனுடைய கண்ணன் எப்படி எப்படி பெல்வாம் விளையாடுவான் என்று நினைக்கிறான். அவன் மனத்தில் ஒரு காட்சி வடிவாகிறது.

ஒரு நாள், கண்ணன், யசோதைக்குத் தெரியாமல் வீட்டுக்குள்ளே போகிறான். ஒரு மூலையில் வெண்ணெய்ப் பாண்டி இருக்கிறது. மெல்ல அதைப் பிடித்துக் கொண்டு எழுந்து நிற்கிறான். பாண்டிக்குள்ளே இருக்கும் வெண்ணெய் கைக்கு எட்டவில்லை. எட்டி எட்டித் தொடப் பார்க்கிறான், முடிவாகவில்லை. இதற்குள், இவன் படுத்திய பாட்டில், பாண்டி மேலாய்ந்து விடுகிறது. வெண்ணெயும், மோரும் எங்கும் தெறி ஒடுகின்றன. குழந்தை கண்ணன் கையைக் கொட்டிச் சிரிக்கிறான். அடேயப்பா, எவ்வளவு வெண்ணெய், எவ்வளவு மோர்! அந்த வெண்ணத்தில் நடுவிலே சப்பணம்போட்டு உட்கார்ந்து கொள்கிறான். குனிந்து, கை முழுவதையும் நீட்டி, வெண்ணெயை அணிகிறான். தொட்டுத் தொட்டு எடுத்து, வாயிலே திணித்துக் கொள்ளுகிறான். உடம்பெல்லாம் வெண்ணெய், முகமெல்லாம் ‘வெண்ணெய் அனைந்த குணங்கு,’ சின்னஞ் சிறு தாமரை கிரல்களில் வெண்ணெய். சுற்றிலும், வெண்ணெயும், தரைப் புழுதியும் கலந்த அலங்கோலம்.

யசோதை உன்னை வருகிறான். குழந்தை அவனைப் பார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டு, கையை நீட்டுகிறான். எவ்வளவு பிஞ்சு கிரல்கள்! அவை குழியும் போது, தாமரை மொட்டுப் போல்

அவ்வளவு இருக்கிறது! கையைத் தொட்டு முத்தமிட வேண்டும்போல் தோன்றுகிறது பசோவதக்கு.

ஒழுங்கு வேண்டிய அனர்த்த நோட்டுகளுக்கும் சூழ் இவர்களை நாயகர்கள் கை

இதைப் பார்த்ததால், தாய்க்கு வேறென்ன தோன்றும்?

ஆளுதும் என்ன விஷயம்! பாரிசு எவரேயே கிழே சாய்த்து விட்டானே! இப்படியே விட்டு விட்டால், முடியுமே? குறும்பு வளர்த்துகொண்டே போகும். இவனைக் கண்டிக்க வேண்டியதுதான். தயிர் கடைவும் கவிது அது இருக்கிறது. பசோவத அதை எடுத்து, அதனால் சிறுவனை அடிப்பதற்கு ஒங்குகிறான்:

'இனிமேல் இப்படி விஷயம் செய்ய மாட்டாயே!'

கண்ணன் கிரிக்கிறான். வெவ்வேறிய தோய்த்த சிவந்த வாய் மலர்ந்திருந்தது. குறும்பிலே குறும்பும், பகிராசும்.

என்னையும் அடித்து விடுவாயோ?' என்று கேட்டபடியே தாயைப் பார்க்கிறான். ஏது, எனக்கு தம்பிக்கை இல்லை, வெளும் பிரட்டை' என்று எண்ணுகிறவன் போலத் தன்னை அடித்துக்கொள்கிறான். அப்போது, அவன் முகத்திலிருந்து கொக்கியாசுப் போக்கும் அழகிலே, தாய்மயங்கி நிற்கிறான். அவன் கையில் உன்ன உயிரற்ற கவிதும், அந்த அழகிலே எழிக் கொண்டு விடுகிறது.

எழிகொள் தாய் போன்று அடிப்பதற்கு வந்து நினைவு வேண்டி தோய்த்த செவ்வாய்க்

(எழிக் கொள் - அழகு பெறுதல்; என்ன நினை - மகிழ்ச்சி செவ்வாய்க் தினை.)

மெய்லத் தம்பிக்கை சமாளித்துக் கொண்டு, சிறுவனைக் கவிதற்கு ஒரு தட்டுத் தட்டுகின்று பசோவத. குழந்தைகளை மூகம் உடனே மாபமாய் மாறுகிறது. அங்கே அழகை வளற்றுக் கரக்

கிறது. அதுபோடு, மலர்க் மலர்க் கிழிக்கும் மலர்க் கண்ணிக் அச்சம் படர்ந்திருந்தது. கண்ணிக் உயர்ந்தி, பவத்தோடு தாயை நோக்குகிறான் கண்ணன். இதுபோது அழகை வந்து விட்டது. கண்ணன் சிறிய மலர்வாய் தெளிந்தது. இதழ் துடிக்கிறது. அழகை வந்தே விட்டது. வெவ்வேறு படித்த சிறு கண்ணிக் தூக்கி, 'அடிக்காதே, அம்மா' என்று கெஞ்சுகின்ற திணைகி, அவற்றை கிரிக்கிறான், உப்புக்கிறான். 'இனிமேல் இல்லை, அம்மா! இனிமேல் இப்படிச் செய்யவில்லை' என்று மழைப் பேச்சு, குறும்புத் தொழுகிறது.

அவ்வளவுதான்; கவிதையை வாரி எடுத்ததான் தாய். குழந்தையை வாரி எடுத்ததான். பதைக்கின்ற கெஞ்சோடு அனைத்துக் கொண்டான். பேசும்பத்தின் எண்ணெயைத் தொட்டு விட்டான்.

அழகையும் அஞ்சோடு அஞ்சோடு அனிகொள் செஞ்சிறைய் தெய்வதையும் தொழுகையும் இவ்வகை அனோகை நோக்கி இப்பத்த இரத்த கண்டினை.

[அனிகொள் - அழகு பெறுதல்; இரத்த, அழகைவிடும் புதிய அழகு பெறுகிறது தினை. நோக்கி இப்பத்த - முடிவாகிய பேசும்பத்தின். இதை - என்னை.]

'துயிலா, இந்தப் பாக்கியம் எனக்குக் கொடுக்க வேண்டியே' என்று புறம்புகிறானாம் தேவன். இதைச் சொல்கிறார் குறும்புகொண்டவன். அவரும் நம்மைப் போலவே இங்கே குழந்தைகளைப் படுத்தும் பாட்டைவும், செவ்வாய்க் கிழமைத்தையும் பார்த்தவர்தான். சொன்னதைக் கேளாமல் ஒக்கொரு தாளும் புதுப் புதுக் குறும்பிக், ஈடுபட்டு, நாம் எரிந்து விழுந்த செவ்வாய்க் கிழமைத்தோடுப் பிண்டிக்கி அவர் பார்த்திருக்கிறார், கோபத்திலும் இருக்கிறார் என்றுதான் தோன்றுகிறது. ஆளுதும், குழந்தைகளைக் குழந்தைகளாகவே பார்த்து, கெஞ்சு கவித்து, அந்தக் கவிதின் துணைக் கொண்டு, தெய்வமதனியான கண்ணனைக் கண்டும் விடுகிறார்:

ஒழுங்கு வேண்டிய அனர்த்த நோட்டுகளுக்கும் சூழ் இவர்களை நாயகர்களையும் எழிகொள் தாய்போன்று அடிப்பதற்கு வந்து நினைவு வேண்டி தோய்த்த செவ்வாய்க்

அழகையும் அஞ்சோடு அஞ்சோடு அனிகொள் செஞ்சிறைய் தெய்வதையும், தொழுகையும் இவ்வகை அனோகை நோக்கி இப்பத்த இரத்த கண்டினை.

குறும்புகொண்டு இந்த இப்பத்தின் இறுதிவகை கண்டினை, தம்பிரோ, 'குழந்தைகளா, கோட்டாக்கள்' என்று கூச்சிடுகிறார். இரவினே நிற்கும் நமக்குக் கோட்டாக்களானே தென்படும்?

குன்றூத கவர்ச்சி கொண்ட புடவை!

பின்னியின் ஜார்ஜெட் புடவைகளை விட்டியே கத்தம்
செய்யும், உடல் கட்டை நழுவி கீழும் அதன் கழிதல்,
வகைகளும் வண்ணங்களும் நறுபொழுதும் குன்றூத.

பின்னியின் ஜார்ஜெட் புடவையை அணிவ
தாம், உங்கள் எழிலோங்குமிதது. உறுதி
வாய் இழை கொண்ட இந்த புடவை
கெடுக்காமல் நீடித்து உழைக்கிறது.

பின்னியின் ஜார்ஜெட் புடவையை
கத்தம் தடவை விட்டியே கத்தம்
செய்தாலும், அதன் வகைகளிலும்
வண்ணங்களும் மங்கலோ அழி
வலோ செய்யாது. அதன்
புத்தப்படுதல் தன்மையும் ஒரு
பொழுதும் மாறுவதில்லை.

அறியா அழகிற்கு பின்னி
யின் ஜார்ஜெட் புடவையைத்
தேர்ந்தெடுங்கள்!

அவர் அம் பின்னி
புடவைகளிலும் இந்த
அடைபாசம் தன்
கீதத்தின் மூத்திர
விடப்பட்டிருக்கும்

பக்காஜ் உருவம், காட்டன் அல்ல
விக்க விக்க கொ., விட்.
செய்கருவம், செக்கிடர் அல்ல
பிரதேசம்
கிசன் அல்ல கொ. (மெட்டர்) விட்.

கால்கேட் குளோரோபீல் ஈறுகளை பலப்படுத்துகிறது

குழந்தைகள் அதன் அறி
மதுவான கையவை விரும்புகின்றனர்!

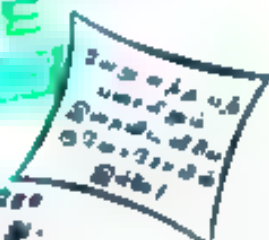
விவந்திய சோதனை நிரூபிக்கிறது!

- கால்கேட் குளோரோபீல் தேய்வல்லை முறைதவறாமல் தேய்த்தால் குளோரோபீலின் கற்பலன்களை உலகளுக்கு கிட்டு வின்றன. ஒவ்வொரு முறை கால்கேட் குளோரோபீல் உபயோகிக்கும் போதும்,
- உறுகளைப் பலப்படுத்துகிறது!
- ஈறுகளைத் தக்கத அறி நீலிமாக ஒழிக்கிறது.
- சோதனையாக்கும் மிகுமினை வாபிளிந்து ஒழிக்கிறது!

இதோ!
பேரிட எவ்வாறு
கால்கேட் கிடைக்கிறது!

● சிலம் கால்கேட் குளோரோபீலின் சேர்த்தது.

1956/57

மதராஸ் இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்

38, ஒயிட்ஸ் ரோடு, ராயப்பேட்டை, சென்னை

000

சேர்மன்: திரு. சூர். வேங்கடசாமி நாயுடு, செயற்குத்தார்

000

குறித்தவை சேமிப்புகள் இப்பொழுது பவதிமாவ தாயகவரையறையில் பெற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. அதற்குரிய அட்டை விவரங்கள் கீழ்க்கண்டது:

1 வருஷம் 4½% வருஷத்துக்கு 3 வருஷங்கள் 5% வருஷத்துக்கு
2 வருஷங்கள் 4½% .. 3 வருஷங்களுக்கு மேல் 5½% ..

ஒவ்வொரு சேமிப்பு கீழ்க்கண்ட குறைந்த அளவு ரூ. 5,000/- இந்த சேமிப்பு நிலையில் அட்டைத் தொகைக்கும் முதலீடுக்கும் சென்னை எக்ஸ்சேஞ் தொழில் நோயினால் கட்டுறையு இலாகா (G. O. No. 2518 dated 11th May 1957) உத்தரவுப்படி அந்தஸ்து நிபந்தனையுமின்றி உத்தரவாதமாகிவிடுகிறது.

இந்தக் கார்ப்பொரேஷன் சென்னை எக்ஸ்சேஞ் சிறுவரப்பட்டது. இந்தக் கார்ப்பொரேஷன் வழங்கப்பட்ட முதலாளத்தில் 51 சத வீதம் எக்ஸ்சேஞ் செலுத்தப்பட்டது. அதோடு கார்ப்பொரேஷனின் பங்குகளுக்குரிய முதலீடுக்கும், எவத் தொகைக்கும் எக்ஸ்சேஞ் அந்தஸ்து நிபந்தனையுமின்றி முழு உத்தரவாதமாகிவிடுகிறது.

கார்ப்பொரேஷன் முதலாளதாக்கட்டுக்கு கைக்கும் சொத்திசபை சென்னை எவத் பத்திரம் தொழில் கார்ப்பொரேஷன் திட்டகால தவிரைவில் கட்டங்கள் அளிக்கும்.

விண்ணப்பப் பரங்களுக்குத் தயவுசெய்து கார்ப்பொரேஷன் கிண்ணப்பிக்கவும்

சென்னை
23-7-57

எஸ். ராஜரத்தினம்
கார்ப்பொரேஷன்

சேக்கிழையிலிருந்து கமார் என்பது மைம் தூரத்தில் உள்ள வந்தவாசி என்ற ஊருக்குச் செல்லும் வாய்ப்பு எனக்குச் சமீபத்தில் கிடைத்தது.

அங்கு கமார் ஐந்துநூறு அடி உயரத்தில் தவளநீரி என்ற செங்குத்தான பாறையின்மேல் நூறு அடி சுற்றளவுள்ள இடத்தில் நூறு கோவில்கள் கட்டப் பட்டிருக்கின்றன.

ஒரு பெரு கோலிக்கும் தனித் தனியாகக் சுற்றிவரக் சுற்றிலும் சிறிய பிராகாரங்கள் உள்ளன.

"வந்தவாசி" என்று பெயர் ஏற்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் உண்டா என்ற ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டபோது கீழ்க் கண்ட விவரங்கள் தெரிய வந்தன.

தவளநீரியை விட்டதும், அங்கிருக்கும் பழைய கோட்டைக்குச் சென்றேன். கோட்டையின் எல்லாம் பாக்களும் பாழாகி விட்டன. பண்டைக் காலத்திய கோட்டைக் கோவில்களும் சிதிலமாகி விட்டன. அந்தக் கோட்டைக்குள் இரண்டு கரங்கங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கரங்களுக்குமேல், செஞ்சிக்கும், பண்டைகாலத்தில் பாதை இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

வந்தவாசிக் கோட்டை, 1760-ம் நடந்த "வந்தவாசி புத்தத்திக்கு, பன நூற்றாண்டுக்கு முன், மகாராஷ்டிரர்களால் கட்டப்பட்டது என்பதற்கு

ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. வந்தவாசியிலும்கம் மதியர்களுக்கும், ஆகவேயர்களுக்கும் நடந்த போரின் பல சின்னங்களை இன்றும் காணலாம்!

இந்த ஊரிலுள்ள ஐவ ண்டேகவரர், சத்புத் திரநாயகி கோவிலுக்குச் சென்றபோதுதான் வந்தவாசி என்ற பெயர் ஏன் ஏற்பட்டது என்ற காரணம் தெரியவந்தது.

சீமார் எழுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் ஈர சாண்டிருந்த ஜெயங்கொண்ட பாண்டியன் வயிற்றுவலியின் கொடுமையால் பல்வாண்டுகள் அவஸ்தைப் பட்டார். வைத்தியர்கள் பலரும் கைவிட்டனர். கடைசி

மேலே இருதயநாத்

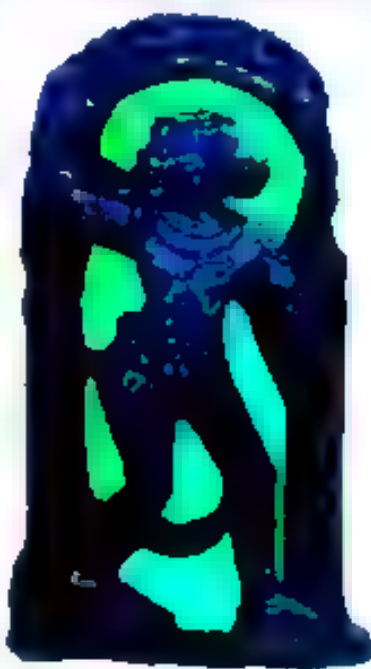
யாக மன்னன் பன புண்ணியகேத்திரங் களைத் தடுத்ததும் கொண்டே அந்த ஊருக்கு வந்தார். அங்கு பாண்டியன் கூடாரமடித்து மனக் கலக்கத்துடன் திரும்பப் போது, "மன்னா! நீ படுத்திருக்கும் இடத்தைத் தோண்டிப் பார். அதில் கிடைக்கும் விங்கத்தின் மேல் ஒரு தேவாலயம் எழுப்பு. உன் நோய் நீங்கிவிடும்." என்று கனலில் யாரோ கூறியது போல் தோன்றியதாம்.

அங்குமே அந்த இடத்தைத் தோண்டி, அதில் ஒரு லிங்கம் கிடைத்ததாம். உடனே அது கிடைத்த இடத்திலே தேவாலயமும் கட்டி, அங்கேயே சிறிது காலம் உலிக்கவாரூர்கள், அவர் வந்த இடத்திலே கையடைந்து வசித்ததால் "வந்தவாசி" என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று. "வந்து வந்ததேன், கையடைந்தேன்" என்று

மன்னன் மகிழ்ந்தார் என்பது கல்செட்டுக்களிலிருந்து தெரிகிறது.

கேரளேசி அரசர், ராமேசுவரம் போகும் போது, குடும்பத்துடன் 1678-ம் வந்தவாசிக்கு வந்து தங்கினார். அப்போது, அவரது அன்புக்கு அன்பான தாயார் ரத்தினபாய் என்னும் அம்மையார் அவ்விடத்திலேயே காலமாகி விட்டார். வந்தவாசியில் அவரது ஞாபகார்த்தமாகக் கட்டப்பட்ட சீமாரி இன்றும் இருக்கிறது.

இவ்விதமாக வந்தவாசி சிறந்த புண்ணிய ல்லதாம் என்பதுடன், சரித்திரப் புகழ்பெற்ற இடமாகவும் திகழ்கிறது.

மாலவல்லியின்

அத்தியாயம் ■

“மாலவல்லியா?”

வைவகையையும் அருத்திகையும் அங்கு வந்த சமயம் கதமதி பிரக்ஷை இழந்தவளாகத் தரையில் இடத்தான். பராத்தகன் பதற்றமடைந்தவனாக நின்று கொண்டிருந்தான். புலிப்பள்ளியார் ஏதோ குற்றம் செய்துவிட்டவர் போல் மிரள மிரள விழித்துக் கொண்டிருந்தார். வைவகையையும் அருத்திகையும் அங்கு என்ன நடந்தது என்று தெரி

யாமலேயே “வியப்போடும் பரபரப்போடும் பராத்தகனின் முகத்தைப் பார்த்தனர். புலிப்பள்ளியாரைப் பார்த்ததுமே வைவகையின் முகம் கருந் திப்போய் விட்டது.

அந்தச் சமயத்தில் அங்கு நடந்த விவரங்கள் அத்தனையும் வைவகையின் மனம் சொல்லுவது நல்லதல்ல என்று தோன்றியது. “ஒன்றுமில்லை, தஞ்சை அமைச்சரவர்கள் அவர் இயற்கையாக உள்ள முன்கோபத்தில் ஏதோ சொல்லி விட்டார். அதைக் கேட்டுச் சுதமதி மூர்க்கையுற்றாள்” என்றான் பராத்தகன்.

“தன அமைச்சராக இருப்பவருக்கு, ஒரு பெண் எதிரில் எத்தகைய வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்று தெரியாமல் போனதுதான் விததை!” என்றான் அருத்திகைப் பிராட்டி.

“தஞ்சை அமைச்சர் எங்களை ஏதோ ஒரு வழியில் பழி தீர்க்க நினைக்கிறார் என்பதை நான் கொஞ்ச நாட்களாக அறியேன். எங்களைப் போன்ற பெண்களிடம் அவருடைய வஞ்சகத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ள நினைப்பதுதான் விதோதம்” என்றான் வைவகையின் மிகுந்த ஆத்திரத்துடன்.

“இப்போழுது இகதயெல்லாம் பற்றிப் பேசுவதற்குரிய சத்தர்ப்பமல்ல. முதலில் மூர்க்கையுற்ற சுதமதியைப் போய்க் கவனிக்க வேண்டும்” என்றான் பராத்தகன்.

வைவகையின் சேழ விழுந்து விடத்தகதமதிக்குச் சமீபமாக உட்கார்ந்து அவளுடைய நிலையை எடுத்துத் தன் மடிமீது வைத்துக் கொண்டான். “அக்கா! இப்படி மயக்கம் போட்டு விழும்படியாக அமைச்சர் சொன்ன வார்த்தைதான் என்ன?” என்று கேட்டான்.

அங்குருத்து அருத்திகைப் பிராட்டி ஒட்டாடிச் சென்று ஒரு பாத்திரத்தில் தண்ணீர் கொண்டு வந்தான். அவளுக்குப் பின்னால் அனுமாவும் நானு அரண்மனைத் தாடிகளும் ஒட்டாடி வந்தனர். சில விநாடியில் ஆதித்தனும் அருண்மொழியாகும் அரண்மனை வைத்தியரும் இன்னும் பலரும் அந்த இடத்தில் கூடி விட்டனர்.

ஆதித்தன் என்ன நடந்தது என்று விசாரித்தபோது பராத்தகன் அவன் காதோடு ஏதோ சொன்னான். ஆதித்தன் விவரமும் தகைப்பும் அடைந்தவனாகச் சிறிது நேரம் நின்று விட்டுத் தன்னை ஒரு விதமாகச் சமாளித்துக் கொண்டான். புலிப்பள்ளியாரைப் பார்த்து, “கொஞ்சம் என்னோடு வாராகு

கள். போலோம்" என்று அவரை அழைத்தக் கொண்டு சென்றான். புனிப்பள்ளியாரும் சென்று உழியிட்காதவராய் அகலேடு சென்றார்.

அருண்மொழியார் அங்கு ஓதோ நடத்திருப்பதை உணர்ந்து அதை சந்தர்ப்பத்தில் தாம் அங்கு இருப்பது உசிதமாகாதோ என்று எண்ண உவராக மெதுவாக நகர்ந்தார்.

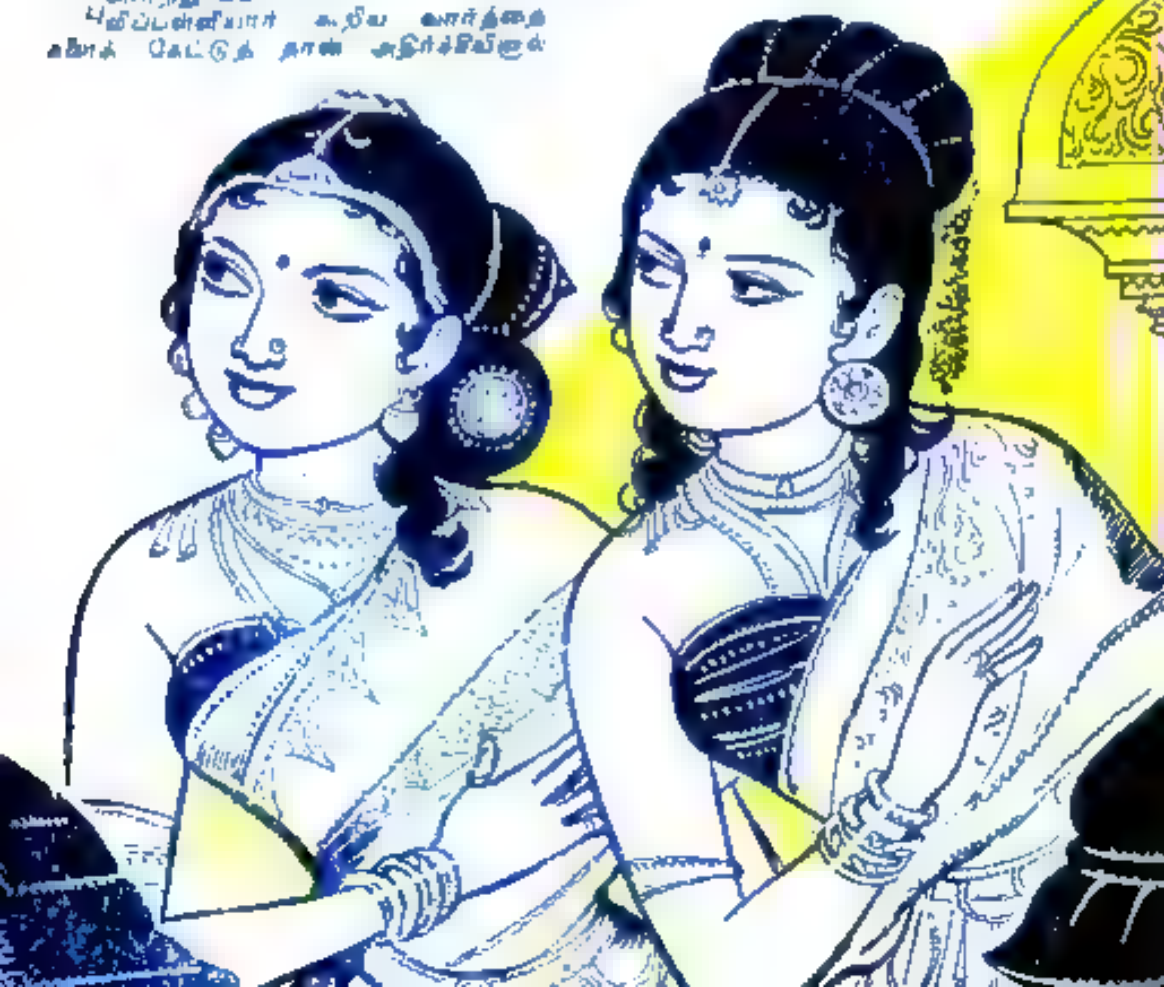
உடனே பராந்தகன், "நீங்கள் சிதி நேரம் இங்கே இருப்பது நல்லது" என்று அருண்மொழியாரும் அவன் விருப்பத்துக்கு இணங்கி யாரும் அவன் விருப்ப பராந்தகன் அங்கு அடி இருத்த மறவார் களைச் சமீக்னா இருத்த மறவார்

அருந்தின ப் பிராட்டி தான்கொண்டு வந்த உன் உ பிராட்டி தான்கொண்டு தெளி து வினாச் சதமதில் முகத்தில் மெதுதாத் துடைத்தான். சதமதி பாடி உக் கன் விழித்தல் சதநிலும் உடத்து கிட்டச் சட்டென்று எழுந்து உட்கார்ந்து கொண்டான்.

புனிப்பள்ளியார் உறிய வார்த்தை களைக் கேட்டுத் தான் அதிர்ச்சியிலும்

உறிய வார்த்தை களைக் கேட்டுத் தான் அதிர்ச்சியிலும் புனிப்பள்ளியாரின் வார்த்தைகளை மறுபடியும் தீயவுக்குக் கொண்டுவரவே அவனுக்குப் பயங்ரமாக இருத்தது. மறுபடியும் தன் மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொள்வதே அவனுக்கு மிகக் கடுமையானதாகப் பட்டது. தனக்கு அருகில் தன் சகோதரி வைக்க மாலை உட்கார்ந்திருப்பதை அவன் உணர்ந்து கொண்டான். வைக்க மாலை முகத்தைப் பார்க்கவே அவன் நெஞ்சிக் நடம் ஏற்படவில்லை. அவன் என்னென் உண்ணீர்தான் போய்விட்டது கொண்டிருந்தது

சதமதில்ன் என்னென்றது உண்ணீர் ஆளுகப் பெருகுவதைக் கண்ட வைக்க மாலை திடுமூர் குழப்பமுர் அடைந்தவ னாக, "அக்கா! ஏன் அழுகிறாய்? என்ன நடத்தது? புனிப்பள்ளியார் என்ன சொன்னார்?" என்று கேட்டான்.

புனிப்பள்ளியார் பூதகணப் பற்றித் தன்னிடம் சொல்லியதை வைகைமாலை மீடம் சொன்னால் என்ன தேருமோ என்று பயந்தவளாக, "நாம் தஞ்சை மன்னரின் விருப்பத்துக்கு இணங்க அவருடைய சபையில் சென்று நாட்டிய மாடுவதற்கு மறுத்ததற்காக நம்மைச் சரிவான்படி பழி வாங்கப் போவதாகச் சொன்னார். அவருடைய வார்த்தைகளை என்னால் பொறுக்க முடியவில்லை. மயக்கம் போட்டு விழுத்து விட்டேன். வேறொன்றும் இல்லை" என்றான் சதமதி.

புனிப்பள்ளியார் தன்னிடம் பூதகணப் பற்றிச் சொல்லியவைகளைச் சதமதி அப்படியே சொல்லி அவளுக்குத் கலக்கத்தை உண்டாக்கி விடுவானோ என்று பயந்தான் பராத்தகன். சதமதி வைகை மாலைமீடம் வேறு ஏதோ சொல்லி மழுப்பிவிட முயல்வதைப் பராத்தகன் பார்த்து மன ஆறுதல் அடைந்தான். "அந்த மனிதர் மிகவும் மூலக் கொடுங்கார ராகைய் பதற்ற சபாவமுள்ளவராகவும் இருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட மூலக் கொடுங்காருக்குத் தான் அமைச்சர் பதவியும் கிடைக்கிறது. அந்த மன்னனுக்கு அழிவு காலம் நெருங்கி விடுவதோ, அவனுக்குத் தான் இப்படிப்பட்ட மந்திரிக் கெல்லாம் அமைவார்கள். சரி! சதமதி மிகவும் கலைப் போடிருக்கிறான், அருத்திகை! அவளை மெதுவாக அத்தப் புரத்துக்கு அழைத்துப் போ. அவளிடம் வாரும் எதுவும் கேட்க வேண்டாம். முதலில் அவருடைய உடல் நிலை சரிவாகட்டும்" என்றான். அருத்திகை யும் வைகைமாளையும் சதமதியை அழைத்துக் கொண்டு அத்தப்புரத்துக்குச் சென்றனர்.

எல்லோரும் சென்றபின் பராத்தகனும் அருண்மொழியாகுமே தனித்திருந்தனர். பராத்தகன் ஆழ்ந்த சிந்தனையிலுள்ளவன் போல் அமர்ந்திருந்தான். அவன் நிலையை உணர்ந்த அருண்மொழியார் அடக்கமான குரலில், "புனிப்பள்ளியார் இப்படி பெயல்லாம் ஒரு குழப்பத்தை விளைவிப்பார் என்று நான் நினைக்கவேயில்லை. அவருடைய வீண் மிரட்டல்களுக்கு இத்தப் பெண் இப்படியும் படிப்பட்டிருக்க வேண்டாம். . . ." என்றார்.

"புனிப்பள்ளியார் கூறிய வார்த்தைகள் வீண் வார்த்தைகளல்ல. எனக்கே சிறிது குழப்பத்தையும் அச்சத்தையும் விளைவிக்கக் கூடியதாய்த்தான் இருந்தன. தஞ்சை மன்னரைச் சேர்த்தவர்களைக் குழ்ச்சி உச்ச நிலையை அடைந்திருப்பதாகத்தான் தெரிகிறது."

"சான்றாளுய் விஷயங்களில் அவர்கள் குழ்ச்சி எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஆனால் சாதாரண நாட்டியக் கணிகைகள்களாகிய பெண்களை ஏன் அவர்கள் விரோதிகளாகக் கருதுகின்றனர்?" என்றார் அருண்மொழியார்.

"சாதாரண நாட்டியக் கணிகைகள் என்னால் அவர்களுக்குப் பயமிருக்காது. ஆனால் வைகைமாலை அப்படிப்பட்டவளல்ல. நாட்டிய அவளுக்குத் தல்ல புகழ் இருக்கிறது. அதோடு அவள் சோழ

பரம்பரை யினரையும் கொடும்பா னுராரையும் மிகவும் மிக்கிருள்....." என்றான் பராத்தகன்.

"பாவம்! இதற்காக என்ன செய்யமுடியும்? இயற்கையாக அத்தப் பெண்களின் இதுதயம் அப்படி இருக்கிறது." என்று சொன்னார் அருண்மொழியார்.

"உங்களுக்குப் பூதகரைப் பற்றித் தெரியுமா?" என்று கிழப் போடு கேட்டான்.

"ஆகா! தெரியும்!"

"அவர் ஒரு தானுதிக வாதி என்னுதானே உங்களுக்குத் தெரியும்?"

"இல்லை. அவர் அரசியல் குழ்ச்சிக் காரர் என்றும் எனக்குத் தெரியும்!"

"அவரோடு உங்களுக்குப் பழக்கம் ஏதாவது உண்டா?"

"எப்பொழுதோ ஒரு தடவை பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் அவரைப் பற்றி நிலையக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அவர் இப்பொழுது காஞ்சியில் இருப்பதாகக் கூட எனக்குச் செய்தி எட்டி யிருக்கிறது" என்று அருண்மொழியார்.

"அவர் காஞ்சியில் இருப்பதாக உங்களுக்குச் செய்தி எட்டி இருக்கிறதா? அவர் சொன்கியமாகத்தானே இருக்கிறது? அவர் இருக்கும் இடம் உங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்றான் பராத்தகன் பதற்றத்துடன்.

"எனக்குப் பத்து தினங்களுக்கு முன் உளவாளிகள் மூலம் செய்தி கிடைத்தது. அவர் காஞ்சி யாத்திரிகர்கள்

விடுதியில் தங்கி இருப்பதாகத்தான் எனக்குச் செய்தி விடைத்தது. அவருடைய தலையுக்கு என்ன கெடுதல் ஏற்பட்டிருக்கப் போகிறது?"

"பூதுவர் மிகவும் சாமர்த்தியசாலியாக இருந்தாலும் பங்கவ சாமராஜ்யத்தின் தலைநகரானிய காஞ்சியில் அவருக்கு அபாயம் இருந்து கொண்டதானே இருக்கும்!" என்றான் பராத்தகன்.

"அது உண்மை. அவருக்கு ஏதேனும் ஆபத்து ஏற்பட்டு விட்டதா?"

"அது நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை. பூதுவர் கலங்கமானவரையில் கையில் தங்கி இருப்பதாகவும் இவ்வளவு தான் அவர் உயிரோடு இருப்பதே ஊர்வயம் என்றும் புலிப்பள்ளியார் சொன்னார். இந்த வார்த்தையைக் கேட்டுத்தான் மனம் பொறுக்காமல் சுதமதி ஸ்ரீச்சை யுதிராஜிமுத்தான்!" என்றான் பராத்தகன்.

"அப்படியா...? பூதுருக்கு ஏற்பட்ட ஆபத்தைக் கேட்டதும் சுதமதி ஸ்ரீச்சை யுதிராஜி என்றால் அவளுக்கும அவருக்கும் ஏதேனும் சம்பந்தமுண்டோ..."

"சுதமதிக்கும் பூதுருக்கும் அவ்வளவு நெருங்கிய சம்பந்தமில்லை. ஆனால் அவர் வைகைமாவியின் காதலர்!"

"அப்படியா! இந்தச் செய்தியை வைகைமாவியை கேட்காதவரையில் தங்க தாஸப் போய் விட்டது. இந்தச் செய்தியை அவளே கேட்டிருந்தால் இன்னும் எப்படி முடிந்திருக்குமோ?"

"இன்னும் அந்த அபாயம் நீங்கிவிடவில்லை. இந்தச் செய்தியைச் சுதமதி அவளிடம் தெரிவித்து விட்டால் எப்படி முடியுமோ என்ற பயம்தான் எனக்கு!" என்றான் பராத்தகன்.

"சுதமதி தன் தங்கையிடம் சொல்ல மாட்டாள். இந்தச் செய்தியைக் கேட்டதும் தன் திவ்யை இப்படியாகி விட்டதே. வைகைமாவியை இதைக் கேட்டதும் எப்படியி் பொறுப்பாள் என்று அவளுக்குத் தெரியாதா? சுதமதி ஒரு போதும் இதை வைகைமாவியிடம் சொல்ல மாட்டாள்."

"சொல்லாமலிருந்தால் தன்னுதான். ஆனால் இவ்விஷயத்தில் அப் பெண்களை நாம் சமாதானம் செய்து கொண்டிருப்பதுதான் தங்கவது."

"அது மாத்திரம் போதாது. உண்மை யாகவே பூதுருக்கு ஏதேனும் ஆபத்து ஏற்பட்டுள்ளதா என்பதை நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியம்" என்றார் அருண்மொழியார்.

"ஆம்! புலிப்பள்ளியாரிடமிருந்தும் இன்னும் சில உண்மைகளை அறிந்து கொள்ளலாம்..." என்றான் பராத்தகன்.

"அவரிடமிருந்து ரகசியங்களைக் கிரிப்பது அவ்வளவு எளிதமல்ல. அவருக்கு

நாமோதர் பங்கத்தாருக்கு திட்டத்தின் ஆயிரம் ரூ. ர. ரங்கராஜன் அவர் கனல் புறக்கி கொண்டிருக்கும் அரிஜன் ஹீ என். கணேசலாள் அங்கனில் நம்பி புதகன் கிருஷ்ண சோமசுந்தரம் ரீ. ஏ. ச. கும் துடன் மாறம் குப்பரம் தெரியவந்து திருச்சிராப்பள்ளியில் விவரம் தெரியாத தடத்தேறியது. முடிந்ததற்கு ராஜாஜி அவர்களிடமிருந்தும் கத்தும் பக ரீர ஸ்காண்டிட் விருத்தம். எழுந்ததும் சோத்திகள் கத்திருந்தன.

சாழ்ச, வினாட்டி—சோமசுந்தரம்!

அடிக்கடி சோமம் வரும்படியாகப் பேசிக் கொண்டிருந்ததால் போதும். எல்லா ரகசியங்களும் வெளிப்பாடி விடும்."

"சரி, வாருங்கள்! அவரைச் சந்திப்போம்" என்று அருண்மொழியாரை அழைத்துச் சென்றான் பராத்தகன்.

சுதமதியை அந்தப்புரத்துக்கு அழைத்துச் சென்ற அருத்தியை சிறிது நேரம் மஞ்சத்தில் படுத்து ஒப்பெடுத்துக் கொள்ளும்படி வேண்டினார். ஆனால் சுதமதி அதை விரும்பவில்லை. அவள் மிகுந்த மனக் குழப்பம் உடைவையி் போலிருந்தான். அவள் முகத்தி் விருத்த வாட்டமும், கண்களிலிருந்த கலக்கமும் அப்படியே இருந்தன. தன் சகோதரியின் நிலையை உணர்ந்த வைகை மாவியின் மனத்திலும் ஏதோ நிதிலும் குழப்பமும் ஏற்பட்டன. புலிப்பள்ளி கொண்டாரின் வார்த்தைகள் சாதாரண மிரட்டலல்ல. ஏதோ திருக்கிறும் வண்ணம்தான் சொல்லியிருக்கிறார் என்று அவன் உணர்ந்து கொண்டான். சாதாரண மிரட்டல் எதற்குமே சுதமதி அஞ்சியவன் அல்ல. இப்படி அவன் நிலைநிலத்து மலக்கமுற்ற விழுந்ததற்குக் காரணம் ஏதோ பங்கேரமானதாகத்தானிருக்க வேண்டும் என்று அவளுக்குத் தென்றி யது. அதைச் சுதமதியிடம் சொறிக் கேட்டு அறிந்து கொள்ள அவன் உண்ம துடித்தது. இருப்பினும் அவன் ஏதே

சத்தர்ப்பம் எதுவாயினும்...

ஒரு 'கோடக்' காமிரா அனைவரும் விரும்பும் அன்பளிப்பாகும்!

பிறந்த நாள், விவாகம், பரிட்சையில் வெற்றி, பண்டிகை நாட்கள் முதலிய சந்தர்ப்பத்திலும் 'கோடக்' காமிரா அனைவரும் விரும்பும் ஒரு அன்பளிப்பாகும்! கோடக் கம்பெனியார் சேர்த்தியான காமிராக் களின் பலதரப்பட்ட திறவுகலை வழங்குகிறார்கள். அவைகளில் ஒன்று கீழ்க்கண்ட கோடக்க விரும்புவருக்கு சேர்த்தியாகும்.

உங்களுக்குத் தேர்ந்தெடுக்க பாக்கீஸ் காமிராக் கள், டிப்ளெக்ஸ் காமிராக் கள், போர்டுக் காமிராக் கள், பீனியேஷர் காமிராக் கள், ஸுவி காமிராக் கள் முதலிய பல திறவுகலை உள்ளன. இவைகளில் சிலவை கொண்டு எழுந்ததாக்கூட எளிதில் படம் எடுக்கலாம். இங்கு ஒரு சிலவை மட்டுமே காண்பிக்கப்பட்டுள்ளன. எந்தகோடக் விவரங்களை மீட்டும் இன்னும் எத்தனைபேர் திறவுகலைக் காணலாம். அவைகளை இன்றே காணுங்கள்!

'பாக்ரௌன்' ஸுவி க் கிளிக் கிட்டி காமிரா

ஒளிப்பந்தணை மருதுவைக்கும் இத்த 'பாக்ரௌன்' ஸுவி க் கிளிக் கிட்டி காமிராக்கள் விலை ரூ. 285/-

கோடக் 'ரேட்டினா' காமிரா

இத்த மேம்பட்ட பீனியேஷர் காமிரா கொண்டு படம் எடுத்த மகிழ்ச்சி. இதற்கு f/8.5 வெண் மத்தும் 1/500 விநாடி வகை கிட்டி காமிராவுக்கே. விலை ரூ. 270/-

போர்டுக்கோடக்... ரூ. 55/-

விநாடிகள்

விநாடிகள் அடக்கமாக

கோடக் கிளிக் (இக்கோடக் இவைகளைப்பெற்றது. கம்பெனி அகத்தினாக்களில் போதுமே வகையாகப்பெற்றது) பம்பாய் - கல்கத்தா - மும்பை - மதராஸ்

நல்ல தெளிவான படங்கள் எடுக்க 'கோடக்'

நினைமயே எப்பொழுதும் உபயோகிங்கள் !

ஹும் வற்புறுத்திக் கேட்டால் அவன் மறுபடியும் மயக்கமுற்று விழுந்து விடுவானோ என்று பார்த்தான். இவ்விஷயத்தைச் சுதமதியைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வதற்கு அருத்திகை ஹும் பராந்தகனைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டு விட்டான் என்று அவன் எண்ணினான். அவன் மெதுவாக அருத்திகையைத் தலிசமயில் அசைத்துக் கொண்டு போய், "அக்காவுக்கு ஏக்கம் வரும்படி புலிப்பள்ளியார் என்னதான் சொல்லியிருப்பார்?" என்று கேட்டான்.

"என்ன சொல்லி இருப்பார்? அவர் சொல்லியதைத்தான் அவன் கொள்ளுமோ? 'எங்கள் அரச சபையில் நீங்கள் நாட்டியமர்டு மறுத்ததிலும் உங்களைச் சொல்கிறீர் செய்து விடுகிறேன்' என்று சொல்லியிருப்பார். இந்த வேறுபாட்டினால்தான் சுதமதி இப்படியி் மயக்கப்பட்டிருக்க வேண்டாம்" என்று அருத்திகைப் பிராட்டி.

"புலிப்பள்ளியார் அப்படி மிரட்டி விடுக்க மாட்டார். அதைப் போன்ற மிரட்டல்களை வெல்லும் தாங்கள் நன்றாகக் கேட்டிருக்கிறீர்கள். இதற்கெல்லாம் அவன் பாய்ப்பட மாட்டான். அவர் வேறு விடய சொல்லியிருக்கிறார். நிச்சயம் அது அவன் மனதைக் கலக்கக் கூடிய விஷயமாகத்தான் இருக்க வேண்டும்" என்று அவனை மொழிபெயர்த்தான்.

"அப்படியா? அவர் வேறு என்னதான் சொல்லி இருப்பார் என்று நீ நினைக்கிறாய்?"

"அதுதான் தெரியவில்லை. அதை அவரிடம் வினாறிக் கேட்கவும் அச்சமாக இருக்கிறது. புலிப்பள்ளியார் என்ன சொன்னார் என்று இதை மன்னத்திக்குத் தெரியுமல்லவா? நீங்கள்தான் இந்த அவரிடம் மெதுவாகக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டு வந்து என்னிடம் சொல்ல வேண்டும்" என்று அவனை மொழிபெயர்த்தான்.

"அவர் என்னிடம் சொல்ல மாட்டார். ஒரு வேளை தானும் அப்பிஷயத்தைக் கேட்டு மயக்கமுற்று விழுந்து விடுவேனோ என்று பயப்படுகிறார்" என்று அருத்திகை சிரித்துக் கொண்டே.

"என் மயக்கமுற்று விழவில்லை. என்னிடம் சொல்லுங்கள்" என்று சொன்னால் அவர் உங்களைக் கொல்லி விடுவார்" என்று அவனை மொழிபெயர்த்தான்.

"சரி, நான் கேட்டும் பார்க்கிறேன். தஞ்சை மன்னரைச் சேர்த்துக்கொள்ளச் செய்யும் சூழ்ச்சிகளெல்லாம் எப்பொழுதுமே விநோதமாகவும் நினைக்கக்கூடியதாகவும் தான் இருக்கும். அதிலும் புலிப்பள்ளியாரும் கலங்காமலாயினாலும் செய்யக் கூடியவைகள் மிகவிநோதமாகத்தான் இருக்கும். கலங்காமலாயினார் ஒரு துறவி போல் வேடம் போட்டுக் கொண்டு திரிவார். புலிப்பள்ளியாரோ துறவுக் கோலம் பூண்ட ஒரு பெண்டிவத் தம் மகனுக்கே மனம் முடித்து வைக்கப் பார்த்தார். என்ன விந்தை!" என்று, அருத்திகை பொருசுக்க விட்டபடியே.

"இவர் தம் மகனுக்குத் துறவுக் கோலம் பூண்ட பெண்டிவ மனம் முடித்து வைக்கப் பார்த்தாரா? அந்தப் பெண்டியார்?" என்று அவனை மொழிபெயர்த்தான்.

"அவள் ஒரு புத்தாடிகு மணி. புத்தாடிகு தரத்து இடங்காக்கப் பிரத்தாரின் மகன். அவன் பெரா திருபுவனி. அவன் அழகாக இருக்கிறான். அத்தோடு மிகவும் புத்தொலியாகவும் தெரிகிறது. எந்தான் அவனுக்கு இந்த யௌவன வயதில் துறவரத்தில் பற்றுதல் ஏற்பட்டதோ?"

"அப்படியா? அவன் இப்பொழுது எங்கே இருக்கிறான்?"

"இடங்காக்கப் பிரத்தாரின் மாணிகைவதான் இருக்கிறான்."

"குடும்பத்தினிடத்திலும் பெண்ணுக்கு ஏற்பாடு துறவு வேறுதலில் பற்றுதல் ஏற்பட்டது?"

சுதமதியின் கையாணி		யூனிகான் தேன்	
நஞ்சுநிகை-பல்பொருள்			
சுதமதியின் கையாணி			
காவியிரி-குளம்	ஸாமிடலகிஸ்		
சுதமதியின் கையாணி			
சேவல் மார்க்கு	சுதமதியின் கையாணி		
யூனிகான் தேன், 100.000 100.000 100.000			
சுதமதியின் கையாணி			

“அவன் குடும்பத்திலிருந்தவன் இல்லை. இப்பொழுதுதான் இடங்காக்கப் பிறந்தாரின் மானிகையில் இருக்கிறான். அவன் சிறு குழந்தையாக இருக்கும்பொழுதே உண்வர்கள் அவனைத் தூக்கிக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். அவன் புத்தப் பள்ளியில் சேர்ந்து புத்த பிக்ஷுனியாகி விட்டான். இப்பொழுதுதான் அவன் அகப்பட்டான். நெடு நாட்களுக்குப் பிறகு அகப்பட்ட தம் மனைத் துறவறக் கோலத்துடனேயே தம் மானிகையில் விவரப்படுத்தி வைத்திருப்பது போல் வைத்திருக்கிறார் இடங் காக்கப் பிறந்தார். அதோடு மட்டுமல்ல; துறவுக் கோலத்திலுள்ள அவனைக் கப்பாணம் செய்து கொடுக்கவும் துணிந்துவிட்டார். புலிப்பள்ளியாரும் தம் மனை கோனாத்த ணுக்கு அவனை மனைவியாகக் வைக்கத் தீர்மானித்து விட்டார். இது விந்தையாக இல்லையா...?”

“விந்தையானது. நெடு நாட்களுக்குப் பிறகு அந்தப் பெண்ணை எப்படிக்கண்டு பிடித்தார்கள்? அவன் எங்கே இருந்தான்...?” என்று அவைகொண்டது.

“அவன் உங்கன் ஊரில் — காவிரிப்பூம் பட்டினத்துப் புத்த சேதியத்திலிருந்ததாகச் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள்...”

“காவிரிப்பூம் பட்டினத்துப் புத்த சேதியத்தினா...?” என்று

சொல்லித் திகைப்படைந்த நீங்கள் வைகைகொண்டது.

“ஆம்! இதைக் கேட்டதும் என் இப்படி ஆச்சரியத்தில் மூழ்கி விட்டாய்? அந்தப் பெண்ணை உனக்குத் தெரியுமா?” என்று அருந்தினை.

“அவன் பெயர் என்ன என்று சொல்லீர்கள்...?”

“அவன் பெயரா? திருபுலி...”

“திருபுலனியா...? கன் பெயர் திருபுலி என்று அவனே சொன்னான்...?”

“அவன் சொல்லவில்லை. ஆனால் எல்லோரும் அவனை அப்படித்தான் அழைத்து வருகிறார்கள்...”

“உண்மையாகவே அவன் இடங்காக்கப் பிறந்தாரின் மனை என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா...?”

“அதுவும் எல்லோரும் சொல்லிக் கொள்வதிலும்தான் தெரியும். எனக்குக் கூட அந்த விஷயத்தில் கொஞ்சம் சந்தேகம்தான்.

அவன் வேறு எங்கோ பார்த்த ஞாபகமாகக்கூட இருக்கிறது.”

“அப்படியா...? அவன் எங்கேயாவது பாழ் வாசித்துக் கேட்டிருக்கிறீர்களா?” என்று அவைகொண்டது.

“நீ கேட்பதைப் பார்த்தால் அந்தப் பெண்ணை உனக்குத் தெரியும் போலிருக்கிறது...” என்று அருந்தினை மிர்த்த ஆச்சரியத்துடன்.

“எனக்கொரு சந்தேகம். நான் நினைக்கும் பெண்ணை இருந்தால் அவன் பாழ் வாசிப்பான். அவன் பெயர் திருபுலனியல்ல...”

“அவன் பாழ் வாசிப்பானா...? எனக்குத் தெரிந்தவருடைய உன் சகோதரி சைமதி பாழ் வாசிப்பதைக் கேட்டிருக்கிறேன். சில வருடங்களுக்கு முன் என் தகப்பனார் இருந்தபோது பழையாறை நகரில் இத்திர விழாவில் பல்வகை மன்னர்

சபையிலிருந்த இசைக் கணிகை ஒருத்தி வந்து பாழ் வாசித்தாள். அதைக் கேட்டிருக்கிறேன். அவன் பெயர் மறந்து விட்டது. அவன் சோழ மன்னர்கள் சபையில் பிரசித்தி பெற்ற நாட்டியக் கணிகைவரம் இருந்த அநியூர் கக்கையின் பேத்தி என்று என் தகப்பனார் பெருமைவாகச் சொல்லிக் கொண்டார். ஆமாம்! இப்பொழுது கொஞ்சம் ஞாபகம் வருகிறது. அந்த அநியூர் கக்கையின் பேத்தி இடங்காக்கப் பிறந்தாரின் பெண் திருபுலனியைப் போல்தான் இருந்தாள்...” என்று அருந்தினை.

“இப்பொழுது என்சந்தேகம் நிலர்த்தி வாகி விட்டது. இடங் காக்கப் பிறந்தாரின் மானிகையில் இருக்கும் பெண் உண்மையில் அவருடைய மனை திருபுலனியல்ல. அநியூர் கக்கையின் பேத்திதான். அவன் பெயர் மாலவகன்” என்று வைகைகொண்டது.

“மாலவகனியா...? அவனை உனக்குத் தெரியுமா...?” என்று அருந்தினை கேட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது பராந்தகன் அங்கு வந்தான். வைகைகொண்ட அருந்தினைகளைப் பார்த்துக் கண் ஞாபகமாய்விட்டது. “மறந்து விடாதீர்கள், அதைக் கேளுங்கள்...” என்று சொல்லிவிட்டு அந்த இடத்தை விட்டுச் சென்றான்.

அருந்தினைப் பிராட்டியோடு பேச வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன்

வினா: வர குடேசரியல் வரேந்த ரீசியல் பாக் திரு ஏ. எம். பரதாஸ் அவர்கள் குமாசி திருநதி கவிதாவுக்கும் சென்னை எ. எ. கிருஷ்ணமாரார் அங்கு கம்பெனியின் பிரதம அக்டென்ஸ்டன்ட் திரு கே. கும்பாராமிக்கும் 15-7-57 அன்று சென்னை யில் திருமணம் கிறப்பாக நடையெற்றதா. வாடுக, மணக்கடகல்!

பராத்தகன் அங்கு வரவில்லை. வைகை மாணியின் நினை எப்படி இருக்கிறது என்பதைக் கவனிப்பதற்காகவே தான் அவன் அங்கே வந்தான். பராத்தகன் அங்கு வந்ததும் இவன் காதலர்கள் இரு வருக்கிடையே நாம் இருக்கக் கூடாது என்று உணர்ந்ததன் போல் வைகை மாணியை அவ்விடத்தை விட்டுச் சென்றதைப் பராத்தகன் உணர்ந்தான். வைகைமாணியை அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றது, பராத்தகனுக்குச் சிறிது நன்மையாகவே பட்டது. தன் காதலி அருத்தினைப் பிராட்டி மூலமாக வைகை மாணியை அவளோடு என்ன பேசிக் கொண்டிருந்தாள் என்பதை அறிந்து கொண்டதும் விரும்பினான்.

அருத்தினை பராத்தகனை அப்பும் கொப்பும் தழுவிப் பார்வையோடு பார்த்துக் கொண்டு, "புவிப்பள்ளியார் கதமதியை அவ்வளவு தூரம் பயமுறுத்தும் வரையில் நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டு பேசாமல் இருந்திருக்க வேண்டாம்" என்றான்.

பராத்தகன் கேவியாகச் சிந்தித்துக் கொண்டே, "பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டாம்தான். ஆனால் அதை என்னால் தடுக்க முடியவில்லை. கதமதி இப்படித் திடீரென்று மயக்கமுற்று விழுந்து விடுவாள் என்று தான் நினைக்கவுமில்லை. தயவு வேண்டி! வைகைமாணியும் அங்கு இல்லாமல் போனாள்? வைகை மாணியை அப்படி ஏதேனும் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமே என்று தான் எனக்குப் பயம்...." என்றான்.

"புவிப்பள்ளியார் கதமதியிடம் என்ன சொன்னார் என்று வைகைமாணியைத் தெரிபாத வரையில் அவளுக்கு

எதுவும் தெராது. அந்த விஷயம்தான் மர்மமாக இருக்கிறதே..." என்றான் அருத்தினை பராத்தகன் சந்தேகக் கண்ணோடு பார்த்துக் கொண்டே.

"குமாமி! அவ்விஷயம் அவளுக்குத் தெரிபாமறிக்க வேண்டுமே என்ற பயம்தான் எனக்கு" என்றான் பராத்தகன்.

"எவ்விஷயம்?" என்று அருத்தினை ஆவினோடும் பதற்றத்தோடும்.

பராத்தகன் அப்பொழுதுதான் விழிப்படைத்தவன்போல், "அதுவா...? ஒரு விஷயம். அது அவளுக்குத் தெரியக் கூடாது. அது சாதாரண விஷயம்தான். அதிருக்கட்டும். விஜயன் எங்கே? எங்கே உன் மூகத்தைக் காட்டு... உன் மூகம் காணியில் மலர்ந்த தாமரை போலிருக்கிறது. தடுப்புகளில் நிழலிருந்தும் சிறிது வாட்டமுற்ற ரோஜா மலர் போலிருக்கிறது. மாணியே வேணியில்..."

என்று அவன் சொல்லிக் கொண்டு வரும் போது அருத்தினை இடைமறித்தான்.

"இதழ்விளிப்போமா வேண்டாமா என்று தயக்கி திற்கும் அக்வி மலர்போல இருக்கிறது என்று ஏதாவது சொல்லுங்கள். இந்த வர்ணனை எவ்வாறு வேண்டுமென்று இப்பொழுது வார் கேட்டார்கள்...?" என்றான்.

"அழகைக் கண்டவன் பிறருடைய விருப்பத்துக்காகவோ வேண்டுமானாலும் காகவோ அதைப் புகழ்வதில்லை. வர்ணனை செய்வதில்லை. அவனுடைய இருதயம் அழகின் வசம் ஒட்டி விடுகிறது. அந்தச் சமயம் அவன் அதைப் புகழாமலோ வர்ணனை செய்பாமலோ இருக்க முடிவற்றதில்லை. ஒரு உண்மையான கவிஞன்..."

"நீங்கள் கவிஞரல்ல..."

"அழகின் மனத்தைப் பறிகொடுத்து விட்டானானால் ஒரு சாதாரண மனிதன் கூடக் கவிஞனாகி விடலாம்."

"நீங்கள் கவிஞராவதை நான் சிறிதும் விரும்பவில்லை..."

"எப்பொழுதுமே தான் கவிஞனாகி விடமாட்டேன். உன்னைப் பாரக்கும் தேரத்தில் மட்டும் என்னால் கவிஞனாக மால் இருக்க முடியாது."

"அப்படியென்றால் உங்களை நான் பார்க்கவே இல்லை. அந்தப் பழி எனக்கு எதற்கு?" என்று கேட்டான் அவன் சிந்தித்துக் கொண்டே.

"அந்தப் பழி உங்களைச் சேராது. உன்னைச் சரணடைந்து நிற்கும் எழிலைத் தான் சேரும்."

"அப்படி என்னால் அந்த எழில் எனக்கு வேண்டாம்."

"இதென்ன விபரீதமாக இருக்கிறதே? எழிலை விடும்பாத பெண் உண்டா?" என்று அதிசயித்தான் பராத்தகன்.

(தொடரும்)

<p>கீடு, தேட்டம் தொழிலாளர் முதலியவர்களுக்கு இப்பொழுது சரணாக தண்ணீர் கிடைக்கிறது</p>	<p>தண்ணீர் சப்ளை கஷ்டத்தை ஒழிப்பதில், மயர்ஸ் ஷாஸோ-மெக் ரேஷிபரோடுகடிக் பயன்பாடு பொறுத்தவரையில், V 912, சேன் 500-4000; G.P.H. பிரைஸ் 100 lbs. V881 சேன் 260-1750; G.P.H. பிரைஸ் 250 lbs. இந்தோனேசியக் கவர்மனோடுகடிக். தொடர்ந்து இன்றி தண்ணீர் கிடைக்க ஷாஸோ - மெக் ரேஷிபரோடுகடிக் பயன்பாடு உபயோகிப்பதில்.</p>	
	<p>வாட்டர் சப்ளை ஸ்பெஷலிஸ்ட்ஸ் பிரைவெட் லிமிடெட், 46, தம்புரேட்டி ரோடு கோம்பி - 1</p>	

மதுரா 15

மதுபாலாவின்
அழகின்
கிரகசியம்

சூரிய சோத்ரஜ்

வத்னி*

வாட்னி மார்ச்

100% எஸ்ஸென்சியல்

★ "தாய்நாடு"
என்று அர்த்தங்கொண்ட 'வத்னி' என்ற
ஸ்கந்ததயிலிருந்து திரிபு பெற்றது.

27. கார் காலத்தில்

"பத்தாண்டி! உன்னை எத்தனை தரம் கூப்பிடுவது?"

"ஊம்ஊம்!"

"அந்தப் பாட்டு வாத்தியார் இருக்கிறாரா? அவ்வது விட்டுக்குப் போய் விட்டாரா?"

"ஏனாம்?" இது பத்துவின் பாட்டி.

"ஏழுமாவது புதுச்சேரியாவது? அந்த மனுஷ்யன் விட்டுக்குப் போய்விட்டாரா, இல்லையா?"

"ஆம்" என்று பாத நாட்டிய பாஷையில் பதிலளித்தாள் பத்து.

"பாட்டு வாத்தியானரப் பற்றித் திடீரென்று உங்களுக்கு என்ன அக்கறை வந்து விட்டது என்று கேட்கிறேன். புரிஞ்சுதோ?" இது பத்துவின் பாட்டி.

"அக்கறை இல்லாமலா கேட்கிறேன்? அந்த மனுஷ்யன் இரண்டு நாட்களாகப் பத்துவுக்குப் புதிதாக ஒரு பாட்டு சொல்லி வைக்கிறாரே...."

"ஆமாம், 'சொகுசு'யா மிருதங்க தாளம்..." என்ற தியாகராஜ கீர்த்தனை! அதற்கென்ன?"

"அதில் நீ சொக்கிப் போகும்படி..."

"நன்றாகத்தான் இருக்கு...! உங்கள் ஆணவம், வரவர!"

"அடாடா! உன்னைச் சொல்லவில்லை. தியாகராஜன், ஸ்ரீராம பிராணப் பார்த்துச் சொல்கிறதாக அமைந்துள்ளது அந்தக் கீர்த்தனை. 'மிருதங்க தாளாதினைச் சரிவர அமைத்துக் கொண்டு, நீ சொக்கிப் போகும்படி பாடும் தீரன் யாரோ?' என்று பல்லவி. புரிஞ்சுதோ?"

"அதற்கென்ன...?"

"பகவான் சொக்கிப் போகும்படி பாடக்கூடிய வித்வான் யாரோ என்றால் பொருத்தும். பாடக்கூடிய தீரன் யாரோ என்கிறாரே... இதில் பாட்டு பாடுவதற்குத் திரைக வேறுமா என்ற கேள்வி எழுகிறது. இந்த மாதிரி விஷயத்தில் எவ்வளவோ பொருட்களைப் புதைத்து விடக்கிறது! அதற்குச் சான்றாக பக்திமார்களின் பாடல்களை மேற்கொள்கவும் காட்டி, தியாகசுயர்வான் இங்கு 'தீரன்' என்ற பதத்தைப் போட்டிருப்பது எவ்வளவு பொருத்தம்.... என்பதை எல்லாம் இந்த மனுஷ்யன் புரிந்து கொண்டு பாடுகிறாரா?"

"போதுமே.... உங்கள்...."

"இப்படி உட்பொருள்களை அநியாதைகள்...தானும் பாடுகிறேனென்று ஆரம்பித்து - ஸ்வாஸூபுதி இல்லாமல்

நாட்டு வைத்தியம்

பாடினால், பாவம் குட்டிச் சுவராய்ப் போய் விடாதோ...?"

"போதுமே! உங்கள் வறட்டு வேதாந்தம் இதிலுமா வேண்டும்? நான் உங்களை ஒரு கேள்வி கேட்கிறேன்."

"ஒரு கேள்வி என்ன? இந்த 40-45 வருஷங்களாகக் கேள்வி கேட்பது நீ தான். அதற்குப் பதில் சொல்வது நான் தான். வழக்கம் போலவே கேள்வன்!"

"வைத்திய விஷயத்தில் பாடகர் குறுக்கிடுகிறாரா? பாடகர் விஷயத்தில் வைத்தியர் குறுக்கிடுவானேன்? வைத்தியம் எழுதுகிறேன் என்று தொடங்கி உங்கள் வேதாந்தத்தைத்தானே எழுதி வருகிறீர்கள்! உருப்படியாக ஒரு விவாதிக்குக் குறிப்பாக நானு மருந்து 'டக்-டக்' என்று எழுதினீர்களா? உங்கள் லக்ஷ... [சிரிப்பு - மழுப்பல்...] உங்கள் சமரசாரம் இப்படி இருக்க, இன்னொருவர் விஷயத்தில் ஏன் அழைக்காமல் இருக்கும்போது குறுக்கிடுகிறீர்கள்?"

"....."

"என்ன, நான் சொல்வதில் தப்பு ஏதாவது இருக்கிறதா?"

".....உம்ம்ம்ம்....."

"என்ன 'உம்' வேண்டிக் கிடக்கிறது? உங்கள் திருவாயைத் திறந்துதான் சொல்லுங்களேன்? ஒன்றும் முத்து உதிர்ந்து போய்விடாது!"

உண்மை, ஓரளவாயது உண்மை யிருக்குமானால் ஒப்புக் கொள்ளாமல் முடியுமா? "ஒரு கப் கூடச் கூடக் காப்பி கொண்டு வா!" என்று பத்துவையும் அவன் பாட்டியையும் மெதுவாக உள்ளே அனுப்பி வைத்தேன்.

வீரப் போவது மழைக்காலம். சீதோஷ்ண மாறுபாடுகளினால் சில வியாதிகள் ஏற்படுவது எல்லோருக்கும் இயற்கை. வேறு சிலரில் உள்ளே பதுங்கிக் கிடக்கும் சில வியாதிகள், இக்காலத்தில் தலை தூக்குவதுண்டு. காலத்தின் நிலையை யோட்டி சரீரத்தின் தத்துவத்தில் ஏற்படக்கூடிய அனுகூலம்

பற்களைச் சுத்தம் செய்ய வங்கள்
 டீப்பிரஷ் மிகவும் முக்கியமானது

டெக்

உபயோகிப்புகள்
 — டீப்பிரஷில்
 சிறந்தது!

- பித்திலினை உபயோகப்படுத்த
 தடுப்புகள்
- சிவந்த உபயோகம் காரணம்
 முடிவை
- உங்கள் பித்திலினை உபயோகம்
 காரணம் காரணம்

சிறந்த டீப்பிரஷ்
 வேண்டுமென்றால்,
 வாங்குங்கள்!

டெக்

தாராளம் கடை தாராளம் (2711 1111) கிளிக்

ஆரோக்கியத்தை விரும்புவோர் எப்பொழுதும் கைப்பாய் சோப் உபயோகித்தே தீராவோர்

விளையாட்டுகள் ஆரோக்கியத்திற்கு இன்றியமையாதவை — ஆனால் விளையாடும்பொதானட்டும், வேலை செய்வும்பொதானட்டும் எம் அழுக்காகி விடுவது எனும். எம் ஆரோக்கியத்திற்கு சிந்தா மாட அபத்த விளைவிற்கும் போய்க் கிருமிகள் அழுக்கில் இருக் கின்றன. அழுக்கினுள்ள கிருமிகளைக் கழுவிக்கொள்ள உங்கள் கைப் பத கைப்பாய் சோப்.

கைப்பாய் சோப்பெடுத்ததன்மூலம் செய்வதால் ஓர் புதுமலர்ச்சியை உங்கள் உணர்வுகளும்; சோர்வு க்கும். நினத்தோதும் கைப்பாய் சோப் உபயோகித்து தீரவுங்கள் — அழுக்கினுள்ள கிருமிகளைப்பிரித்து உங்கள் ஆரோக்கியத்தைக் காத்துக் கொள்ளுங்கள்.

L. 280-50 TM

மாணவர் மன்ற விழா

சென்ற இருபத்தைந்து ஆண்டு காலத் தமிழ்நாட்டே பிரமிக்கும் வகையில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்று வரும் மாணவர் மன்றத் துக்கு தஞ்சை மாநகம் இருபது, இருபத்தொராம் தேதிகளில் வெக்ளி விழா நடைபெற்றது. இரண்டு நிகழ்க்கள் மாணவர் களுக்குப் பரிசுகள் வழங்குதல், ஏதழகளுக்குப் பாக வழங்குதல் முதலிய பல திட்டங்களுடன் நடைபெற்ற இந்த வெக்ளி விழா யில் சுமார் பத்திரவாயிரம் க்ககள் கலந்து கொண்டனர்.

செக்ளி, தியாகராசர் க்குள்ளி கமதானத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த மணிகாசகர் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற இந்த விழாயில், க்க்லி மத்திரி சுப்பிரமணியம், க்தவ கந்தாபக மத்திரி னார்தம் மான், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் திரு சி. எம். அண்ணாத்தரை, திரு சி. ஆ. பெ. விசுவநாதம், பச்சையப்பன் க்குனாரி தமிழ்த் துறைத் தலைவர் டாக்டர் மு. அரத்தாரை, குழத் தைக் கலிஞர் திரு அழ. க்க்லி வப்பா, செக்ளிதரை உதவிமேலர் திரு கே. ராமநாக் முதலிய இன்னும் பல அறிஞர்க் கலந்து கொண்டிருந்தனர்.

இந்த மாணவர் மன்றம் சிறப் பாக நடைபெற்று வருவதற்காகத் தம்முடைய உடல், பொருள், உதரப்ப அணததையும் சேர வழித்து வரும் மன்றத்தலைவர் மலிசை செய்ந்து அவர்க்கிடும், மன்றத்தின் செய்காரராக இருந்து மிகத் திறமைமூடன் பணிபாற்றி வரும் டவவர் திரு தனீசக உலக தாதன் அவர்க்கிடும் எக்வனவு பாராட்டிஞனும் தகும்.

மாணவர் மன்ற வெக்ளி விழாக் கொண்டாட்டக் கட்டிசம் சிவ கந்தைப் படத்தில் காணலாம்.

1. வெக்ளி விழா அமைகாரத் தொற்றம். 2. விழாத் தலைவர் க்க்லி அமைக்கர் திரு சி. சுப்பிர மணியம் அறிவுரை ஆற்றுகிறார். 3. செக்ளி தகரகைப உதயிக் கயிசுகர் திரு க்க்கரன் அவர்க்கன் சேர்த்பொழி காற்றுகிறார். 4. டாக்டர் அழகப்பச் செட்டியார் திருவுருவப் படத்தைக் குழத்தைக் கலிஞர் திரு அழ. க்க்லிவப்பா தித்தழகுக்கிறார். 5. மாணவர் மன்றப் பரிசு பெற்ற மாணவர் பாடுவதைக் கேட்டு மகிழுகிறார் ஸ்ரீமதி னார்தம்மான். கமைக்குக் குருகிக் க்க்லித் குகத்தூடன் இருப்பவர்க்கன் மாணவர் மன்றச் செவுகாரனர், டவவர் திரு தனீசக உலகதாதன் அவர்க்கன்.

அனுப்பாடத்தவனாக மஞ்சத்திம் "சாயத் தாம். உட்பெ நத்திராபெநி தனது கைகலிக் அவரோ எத்தி கொண்டாள்.

விழியற்காவி. கொன் விழியற்குப் தருணம். அவ்வுயர்வு அன்றென்னவோ விழிய விழியத் துக்கம் வரவில்லை. மனத் துக்குள் ஒரு புறம் உடனம், மறுபுறம் காதம். இரண்டாம் சம பழங்குள் எதிர்ப்பாக ஒன்றை ஒன்று தகர்த்தெறியும் ஆவிய உணர்ச்சியில் அவன் மனத்தில் பெரிய போராட்டம் நடந்து கொண்டிருந்தது.

அந்த அநிர்வையாக தெருவித் திவ்ய கண்டது! தவிர கைத்தது. கண்கள் நீரைச் சொரிந்தன. தாக்கு வறண்டது!

இவ்வுயர்வு உயர்வுகொண்டதும் இடம் கொடுத்த இவ்வு முழுதும் போராட்டங்கள் காணப் பரவலாகின்ற சமயம். இவ்வுயர்வு காற்றின் விழு விழுப்பாம். "அக்க மென். அந்நின்றுமாயி விட்டது போனா?" என்று எழுந்தான். பம் தெய்த்துக் கொண்டு. தீய்ப்பி வலத்தின் நீரைக் கொண்டு நீராயினும். பகவத மந்திரம் எடுத்துக் கொண்டு வினக்கி னடியில் அமர்ந்து படிக்கத் தொடங்கினான்.

உயர்வு மென்மைய் எடுத்திக் கொண்டன. அவன் மயமொ. தாவளாய் தூக்கம் தரை ஏறி. அப்பெயர் படைத் தவிரும் மீட்டான் மையம் பற்றி மாநி மாநி திவத்தும் மாரத் தது! தாய் நாட்டுக்காகத் தன் உயிரைக் கொடுப்பதா. அநுவித காதலன் மீட்டான் மாக்லாக உயிர் வாழ்வதா?

பலாத்தெய்வில் ஒருவன் புரண்ட கொண்டே இருந்தான்.

"அம்மா. அய்யா..." என்று நத்தைவில குரல் கேட்டது.

எழுந்த சென்று. "எனப்பா?" என்று கேட்டான் அனாயா.

"தொப்பெத்தித் தெய்தி அனுப்பிவிடுவா?" என்று கேட்டார் மெய்.

அனாயா தாக்கைக் கடித்துக் கொண்டாள். மீண்டும், "என்ன கேட்டார்கள்?" என்று கவனிப்பதற்குப் போக.

தருண மகிழ்வுப் பார்த்து விழித்து. "என் னவா? எங்கே திவ்ய உயர்க்கு?" என்று விவர்புடன் கேட்டார்.

"காது கேட்கவில்லை, அப்பா!"

"மகிழ் தாத்தியா தொப்பெத். விவரம் அனுப்பிவிடுவா. இவ்வியா என்று கேட்டேன். இப்போதாவது விழுத்தகா காதம்?"

"நம்ருக விழுத்தது!"

"தெய்தி அனுப்பிவிடுவா"

"இக்கி."

"ஒம்?"

"மீட்டான் கொண்டு இக்கி. அதனும் கற்றுப்பயிர்கி..."

"எங்கே போனார்?"

"கொண்டர் அக்கி சீப் வருகிறான். அதற்காகப் பம்பாய்த் துறைமுகத்துக்குப் போயிருக்கிறார்..."

போனும் திராவிடத்துக் கூற்றுவிடல் கட்டிச் செல்லுத் தெய்வ துயில் எழுந்த.

"போயிருக்கிறார்? நமது எதிரி. என்... நம் ராத்தகாத உயிரை கத்தென்ன போய் அவ் லுத்த மயிளாதவர்?" என்று கேட்டார்.

"இக்கி. அப்பா. அவர் உய்கள் எதிரி. ராணி உய்யியரின் எதிரி. அவர் கூட்டி செல்லும் பாவன் தருத்தி எதிரி..... துயில் என் மயலில் அவர் அகிதி. நம்மை நம்பி வந்து அக்ககலும் புத்தவர். அவனா என்

தும் காட்டிக் கொடுக்க மாட்டியம்" என்று அவர்

என்று பதில் கொண் டுன அனாயா.

"என்ம. என்ம கொண்பும்?"

"நம்மிடம் அக்கக் கைப் புத்ததன் அவ் காத் காட்டிக் கொடுக்க மாட்டேன் என்றேன்."

மெய்கின் உடல் விடு கிடுத்தது. நம்மிடம் இவ் இக்கத்த போன்ற அநிர்வா படைத்தார்.

"மாயிப் பெய்மொ! எங்குத் தெய்தது விட்டது. புனிதபாரதத்தின் பெண் மகள். பெண் குலத்தக்கு அழியாத மாக் கறித்தது விட்டாயே! இவ்வா, அவன் காக்காவை ஆர்த்தும் போகத் கொன் என்று முட்டிக் கொண்டேன். தாதுமை திரம்பே கன் தாதுமைக் கதைப்படுத்திக் கொடுக்க எப்படித்

துணிந்தாயி? திருநாடி, எல்லாம் நினைந்தே. பகையின், துணையுடைய நினைத்து ஐயம் பூமி யில் உந்துகுக்கு இடம் கொடுத்து, அதன் பிரகு, உன் நேர மயங்கியும் அகலாது இருந கொடுத்து, தவறு ராஜ்யம் சீரழிவ, ராணி விழ்ச்சி பெற உதவி செய்து... கவுடில்லி நீ பெறப்போவது எது? சிவ கோகமர, அவருண்டாய — எதுவுமில்லை. நாகம்—அழி நாகம், மீனா நாகம்... அந்! அழியுமே, உன் இதுவாரும் வந்து என் நினைந்து? தெய்வம், இதுவா என் முடிவு?

நாயே, என்மனத்தோன்ற வடிவியாய்? வீரமணி! நாயவியின் அங்கையே, இனி நான் இருப்பது தகாது! நீ வெற்றியெறு வாய், எம் நாடு மீதும் எனக்குவி உரிசை இழக் துப் பிடித்துக் கொண்டு, மகன் தாழ்வுமாதோபெ யின் வாய் தந்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு இந்த ஐவ எஞ்சார மின்பாத காட்டி வசித்தேன்! என் வாய் மீன்! இந்த ஒரு பெண்ணும் வந்ததாய்! நேரத்துக்கு உன் நேர வந்து, நாச வேலைக்கு அடிமையி விட்டேன்! வடிவியாய் மகாராணி! தோபே! இதுவரும்என்னை மனப்புகண்! ஐய, உன்

உன் பழகவடிவத்தை, உணர்வின் வெ வந்து விட்டது. பாரத பூமிக்உரு..."

வார்த்தைகள் முடிவாகிவிட்ட, மேலும் ஒரு நிழத்து சேற விழுந்தார்.

அவ்வாறு நின்று போனவருக்குத் தன ருயாவின் உட்கிள் ரத்தம் உறைந்துவிட்டது. நாயவின் பெயர்க்கெடுத்து அது, உணர்வ இயலாமல் ஆனியடித்து நினைத்தி மீதுப்பது போன இருக்கது.

இப்பொழுதும், இன்னமும் உடைய வெலி வதா, காதுக பெசியதா என்ன கேள்வி விவர காரமாய் உருகின் அவன் முன் நினைந்து. உடையவைய உணரவும் வந்தியின்மீது, காது நின்று நடுக்கவும் மனமின்றி இக்கட்டில் அவ் பட்டுக்கொண்டு நினைந்து, தந்தைத்தாய்.

ஒரு திமிரும் நாயவியின் எழிலும், வீரம் மிகுந்த வடிவி பாயின் அரண்மனையும் கொறு வும், ராணியின் கம்பீரமாய் செங்கோலும் நின்று காட்டு கொடுத்தன!

மறு விழுவு அதைத் தன்விதிக்குக் கட்டமு ளுள் வாயிப்பன்—முழுமதி தனது போன்ற முடிவையும், முத்துப் பந்தையுமாக மோகன் ிசிப்பிடன் முன் வந்து நின்று, "அன்பே! வா! என் மன அரங்கில் அன்பு அரண் அமைத்து, இன்ப மாளிகை கட்டி அதற்கு உன்னை அரங்காக்கி விடுகிறேன்! பார்! என் இவ்வந்தைத் திறந்த பார்! காதுகளும் திறந்ததையும், எழும்புகளையும் நீக்கி, உன் இதுவ வெளியைப் பார்! என்னை காண்பாய், தெரியுமா? உனது உருவமேதான்!"

அவ்வாறு இந்த விசித்திர, மிஸ்திர கதையைக் குடிகு முடிவு வெளியெடுத்துப் போனான்!

என்னை முடிக்கொண்டாய், அந்தகாரப் பின்னும் பிரட்டியது, என்னைத் திறத் தாய், எந்நேர, என்ன வளர்த்த தந்தையின் உடைய விட்டதது!

இவ்வளவு இடம்கு முழுதென்க—பரிசென்று மீள்கவ ஒரு திமிரு! அநே விழுவு பெரிடி உராக் கருக வேண்டிய ஒரு நாச வேலை திமிருக்கு வந்து விட்டது.

தனது திருமம் இத்தொத்துக்கு கட்டோகன் உணர்வுக் கிடைத்திருக்கிறதோ? அவன் மனவிக் கிடைத்திருந்தாய்?....

முன் தடுக்கிவது அவ வகது, உணர்வுப்புகிறுத்து கிட்டும் தந்தையின் சரீ ரம் அவன் பூதிரையப் பெதவிக் கொண்டு விட்ட து போய் உணர்ந்தாய்! அவர் வாரியின்றியெனப் பட்டு அவன் நெடுநெல் வந்த தனோ அர்புகன் வந்ததையே இருப்பது போவத்தோன்றி யெதனை அளித்தது அவருக்கு.

அவ்வாய்—தாத்தியா தோபேயின் முடிவுடன் அவரமாத் ஒரு வந்தி யம் தோபே நடபட வென்று பகையாகக் கத வந்து தட்டினார்.

அது, உழக்கமாய் க கட்டோகன் வரும் வேலை வாதனாய் அவந்தாடுவது

வந்து நினைத்து முடி கொண்டு எதவத நினைதாய் அவருடைய.

சாய் தோபேயின் உணர்விற்குத் துணை கருக அனருயாவின் உணர்வு மாதிரியது, அதன் பிரித்துப் படித்தாய்.

"அவருயா! நீ வெளும் அனருயா அன்! எந் அனருயாவாக உன்னை மதிக்கிறேன்! தனபதி கட்டோகனின் பெயரைக் கேட்ட மாதிரம் மிம்மொப்பமமாகக் கருதும் இந்த வந்த காணத்தின் ராஜகத்திரமாய் நீ பூதியும் அதுபு காதுகளின் ஹிராமம்மும் நெற்று உன் தந்தையார் கொன்மி பழையி ளார், உன் வந்தியத்தது பெர்க்கிறேன், அன ருயா! உன்னை நாள் என் கொதாநி மனளாக நினைக்கிவிட்ட, என் பெண்ணை, வீரம் மிக்க பெண்ணாகக் கருதித்தாய் உன்னை அப்பே வந்ததென், என் உத்திரைப் பழகுபட்டிவிட்ட! அனருயா! நேரப்படுத்தி, நாய்தாட்டுக் கேத பட்ட ஆபத்தைத் தடுப்பதற்கு, உயிரையும், உடலையும் உடத் தியாகம் செய்வ முன் வந்த உன் தியாகத்திற்கு இணையெது! சாய்தோபே அங்கு வந்து, செங்கி வகக்கு எட்டும் வரை யின் கட்டோகனை வென்றி விடக் கூடாது எனது, நீ விவகத்தகக் குறையின் அவன் மனக்கதை உயித்துக் கொண்டுக்கும் உன் வந்தியை நினைந்து என் உன்னை பூசித்த விட்டது! அனருயா! நெற்றிப்பெற்று மிகு ிகாமாயின் திரசயமாக ராணி வடிவியாயின் அருகில் அமர உணர்வு ஒரு இடம் உண்டு! ஐயவொரு மற்று -- போர்வீரர்கள் நட மாலும் காட்டு வெளியில் -- வாயிப்பன ருசட்டு ஆக்கிரமியை விட்டுத்தன் வந்தது.

உங்கள் பேத்தை அதிக கருமையுடனும்
பாட்டுடனும் வைக்க குவிச்சியான வெண்ணிற
ப்ரீல்க்ரீம் உபயோகியுங்கள்

பேத்தி
உயரம் 5-6 அங்குலம், எடையுடன்
கருமையான வெண்ணிற
பேதம் உடையது. ப்ரீல்க்ரீம்
பேதத்தை வெண்மையாக்கியது.

* ப்ரீல்க்ரீமில் கத்தி
மரம் உபயோகித்து
மட்டு வண்ணங்கள் உட்கா
டுகாதது. தீயந்தக
கருமையினை தீவிர
கருமையாக மாற்றி வெண்மையான
பேதம் உடையது. உய
கம் தரிசுவது மட்டுமல்ல
விருத்தமானது. மொழி
ருகம் மட்டுமல்ல. இது
தெளிவான கருமையான
கருமையான பேதத்தை
கருமையான பேதத்தை

* தீயந்தக ப்ரீல்க்ரீம் தீயந்தக கருமையானதென்று வரு
கிறது. இது தீயந்தக கருமையானதென்று வரு
கிறது. இது தீயந்தக கருமையானதென்று வரு
கிறது. இது தீயந்தக கருமையானதென்று வரு

வாழ்க்கையில் வெற்றிபெற்றவர்கள்

ப்ரீல்க்ரீம் BRYLCREEM

உபயோகிக்கிறார்கள்

குரூப் மாபரட்டீஸ் (இந்தியா) பிரைவேட் லிமிடெட்

அவரைப் பாருங்கள்!

- அவருக்குச் சளி மூண்டிருக்கிறது அல்லது தொண்டையில் கபம்.
- அவர் படுக்கையில் உட்காருகிறார் அல்லது துள்ளிட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்.
- அவருக்கு மூச்சை மடைப்பது போல இருக்கிறது. மூச்சைவிட அவசரமாய் இருக்கிறார்.
- அவர் உன் மூச்சு குறுகியும் மிகவும் வாயும் இருக்கிறது.
- அவர் வெளி மூச்சு கடினமாகவும் மீண்டும் இருக்கிறது.
- இருமும்போது அவருக்கு கோக்கிறது.
- அவர் உதடுகள் வெளுத்திருக்கின்றன.
- அவர் மூகம் ஒரு கைதையாக உறகிறது.

அதுதான் ஆஸ்த்மா

கவலையும் பச்சாத்தாபமும் தோய்க்கக் கண்ணீருக்கும் அப்பாற்பட்ட உருவமாக அவர் வாட்சியனிக்கீருத்

நவரத்ன கல்பம்

உபயோகியுங்கள்

ஆஸ்த்மாவும் உற்சாகமும் உன்னவராக அவரை அப்படியே மாற்றியிடும்

○○○

காயம், வெம்பு, சிலம், மரகதம், புஷ்ப ராகம், பவழம், முத்து, கோமேதகம், கவரூரியம் ஆகிய ஒன்பது உயர்ந்த கற்களின் கலவையே நவரத்ன கல்பம்

மீராட்
பண்டிட்
ஜூர்க்காதத்த சர்மா
கவர்த்திப கல்கப்பத்
அவர்களாக
கண்டுபிடிக்கப்பட்டது

○○○

இதர விவரங்களுக்கு எழுதவும்
NAV RATNA KALPA PHARMACY
JULLUNDUR CITY (India)

HEWLETT'S MIXTURE

ஹியூலெட்ஸ்

மிக்ஸர்

80 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இந்த ஓசைதம் அநீர்சனம், வயிற்றுக் கோளாறுகள், நெஞ் செரிச்சல், காயு பொருமல் புளியடி, குடல் விபாதிக்க இவற்றிற்கு முக்கிய பரிசாரமாக உலக முற்றிலும் பெயர் பெற்ற மிகவும் வலுநெறு, அபேனி சேத்தும், அல்லாம லும் 4 அவுன்ஸ், 10 அவுன்ஸ் அளவுகளில் கல்வா மருத்துக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

C. J. HEWLETT & SON
(INDIA) PRIVATE LTD.,
MADRAS-3.

புகைகளை அகப்படும் உபசரிகளும் உள் நிதாவமும், தவிரவும், தீராமம், ராஜசத்திரமும் கேட்டு கன்மம் சந்திதாஷத்தால் துள்ளிவிடுதல். உள் தந்தையின் கட்டிப்படி இதை தன்நரன் நமது படை அங்கே கரும், வீசேஷம் ஏதாவது இருந்தால், உதவி கேஷம் பென்றும், ராம் தோபேயிடம் திரும்பி அனுப்பி, உள் தந்தையாளுக்கு என் மயமாந்த தன்நினைச் சொல்லு, வீரமும், கற்பு தெரியும் கொடுத்த காகதிரைகா!

தமிழ், பரி...சுய...

அவசரமாய் உணர்ச்சி இருந்தது. பதறித்துடன் சுதர்ஸனம் பார்த்தான். உயிர் இழந்து விட்டதே தவிரையில் பாதகமெனத் தொடர்ந்து வண்டியில் ஒற்றிக் கொண்டு சென்றிருந்ததன் போல வந்தது தொடர்ச்சியாக.

அந்த இளையநூல் தோய்ந்த
தாத்தியா தோய்வின அயதம்
அவன் கன்னத்தில் ஒரு விழ்ப்பகை
உண்டாகியது இதுவரை. அவனிடம்
யும் அநியாயம் அவன் உன்னத்தில்
புதுதவிட்ட காதல் உண்டாகிய
தும், தாட்டுக்கும் செய்பவன்களிட
யில் சிறிது தழுவியிட்டான். அது
மறித்து செந்து கற்றறந்தான்
அவனது நுண்புறவந்தினும் ஏதும்
தெரிந்த காரணமாக தேர்த்து விட்ட

இப்பொழுது, இந்தக் காலம் அமைது இடத்தில் காண்டு கொண்டிருக்கிற காலம் இதுவாகத் தயாரித்து விட்டது.

அந்த இடத்தில் உடைய உணர்ச்சி மெய்யாகி நின்றது. தோபத்தி தாத்தியா தோபையின் கழுத்தில் கண்ட வாகைமலம் அவன் கண்ணெதிரில் நின்ற அந்த உடைய உணர்ச்சிக்கு உரம் அளித்தன. அவன் கண் மூடிக்விட்டே உன்மம் உடைந்து வளிர் துறந்த தந்தையின் பரிதாபமன தோற்ற முல் அவன் இப்பொழுது மேற்கொண்டிருக்க லும் திரமான செவ்வக்து ஆதரவாகிற்று.

தெய்வம் உறுதியும், தேவதேவ இலகுவாயின் அவன் அருளித்ததற்காக இரும்புத்தட்டை அவனது ஓட்டத்தின் கீழ் கொடுத்த மோனம் மிகவுருவாகுகிறான்.

ராம்தோபு அபர்த்த போஸ் பிள்ளை.
குருட்டு திருவாக இருந்த வெளிச்சத்தைக்
கொண்டு மேலே பறக்கும் கூடத் தேவியாய்
இடறி விழாத எழுந்த ஓடினான், அந்தவா.

எதிர் தென்பட்ட காணி அகலாத தரகி வாரிப்போட்டது. இரான்னி நகரம் போர் வீரிக்ம்—ஒய்ஸிங்கு மாரத்திலும் குவாக் ஸ்வராகுப் பிணத்தா ஹத்திநுத்ததகம் குவாக் & ஈன்ம் பதறியது.

கொழும்பு தாரதிலும் ஆய்வித தண்பதி
ய்டோய்ஸ் திந்துகொய்ஸ் தருத்தாய். து
லுக்குப் பின்பு ஆய்வித தாக்குய் ஸ்
யாய்க்கல் இருதா தோக்குய் திந்துகொய்
யாய்க்கல்

மே. கோக்டைல்களையும் பூக்களையும், அகில வரலாற்று அடிமேயைக்கொண்ட திரு. மே. சீனிவாசன் போன்றவர்கள் கோவைமேயைப் பின்பாற்றிவரும் சங்கடமடைந்து வருவது திரு. ஏ. கந்திராமன் ஐய் பூக்கள் திரு. கே. என். சாமுத்திரத்தி. ஏ. அகத்தாக்கும் இவர்களுக்கும் இட-இடத்தே சென்று சாஸ்பெட்டை அகத்தாக்கத்தை சேதப்படுத்தி வருவது நடந்ததென்று, திருவத்தூர் அந்த வகையில் தாடசெய்த வரலாற்று கையாற்றுவது ஏதாவது உபயோகத்தை, தங்களுக்கு, திருவத்தூர் மருமகன் செய்த கையாற்றுவது உபயோகம். அந்த வகையில்

செய்து கொண்டுவர வேண்டிய
செய்து மரத்தோடு இணைக்கப்பட்டிருக்க
இந்தியப் போலீஸ்களின் கட்டுக்கோப்பை அறிந்த
கத் தொடங்கினார்.

மறு விருது ஆய்வுச் சிப்பாய்கள் அவரைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து தளபதியின் முன்னால் திறத்திருக்க !

மேலவர் அங்குசுமாரம் கண்டது

மாண்புமிகு பொதுத் துறாமை: தலைவர்

தொடர்ந்து நெளத்திராமாராமன் அநேகத் தொழு, ஆங்கிலம் பயிலும் நேரத்திலுள்ள இத்தியம் போர்த்திரகளை ஏத இறக்கப் படுத்தான் அந்நாள் !

“கெட்டுப் போனது! தாய்மாமட்டைக் காய்வுக் கொடுக்காதீர்கள்! இத்தகைய கெட்டுப் போனதை வெற்றி வீரர்களே! பணக்களிடம் ஏன் புத்தற மாணத்தையே இழப்பதை விட, புத்தற கொத்து வீர சமர்க்கம் போலங்கள்! தூய்மை ராணியை குடிமகனே, ராஜா துரையெகாத்தாதி!” என்று உரத்த குரலில் கூறினார்கள்!

கட்டிடங்கள் இப்பொழுது புதித்தனென்று விட்டார்கள். அங்குமேயின் மனதிலும் இன்மேல் வந்தது இடமில்லாத எப்போது அவர் வந்து கொண்டார்.

தனது உதவியையும் சித்திரப் பாகத் தான். அகரூபா அனாதபுரீயார் நினைவில் முகப் தூதராகி விடுவனாயினர். 47ஆவது அங்கம் இப்படியும்:

தனது பாலின் கிரகம் பூதூதலாகப் பெருங்கு
உள்ளுள்ளிருந்து இத்தகைய போர்வாசிகள்
உருவாகும் தனிதன். "திரைகோ" இதை,
இத்தகைய போர்வாசிகள் உருவாகத்தக்க உணர்வு
செய்து, தோபத்தினை உருவாக்கி இத்தகைய
முதலாளிகளின் கை கட்டிவிடும். எடுத்து

தமது 'கங்கி' பத்திரிகையில் குறிக்கப்பட்டு விடு. இப்பொழுதுள்ளதற்கும், முனித்தம் தீயகடியாகி விடு. தீயகடி சத்திரம் செட்டியார் அவர்களின் புதல்வி திருமதி பிரமையத்தம் 3-7-57ல் குரூரின் திருமணம் செய்த சிறப்பாக தடைபெற்றது. கங்கி மணமாகல்!

நின்று பொராடுங்கல்! பொராடுங்கல்!! பொராடுங்கல்!!" என்று ஒரே மாதிரி கூறி வளமுத்தரை.

கிட்டாண்டாக்குத் கடனையுணர்ச்சி மெய்யாகவென்று ஆச்சிரோசுத்துடன் "கருங்கல்!" என்று கத்தினான். அனலுயா தன்னை மறந்து ஓடினான். ஆங்கிலேயச் சிப்பாய்களின் துப்பாக்கி ஸ்ரோக்கு எதிரில் போய்விட்டான்!

"போ, எட்டிப் போ!" என்று கத்தினான் கிட்டாண்டா.

"போகமாட்டேன், கிட்டாண்டா! இப்போது என் மனத்தில் மயக்கமில்லை! என் சகோதரர்களைக் கடுமூன் என்னைக் கட்டுவிடு!"

"நீ அப்பாவு போகிறாயா, இக்கியா?"

"எத்தனை? உயிருக்குப் பயந்தா?" என்று அடித் தொண்டையில் பிளிர்வினான் அனலுயா!

என்ன செய்கிறோம் என்பதை மறந்து அனலுயாவின் கைகைப் பிடித்துத் தரதர வென்று இழுத்து வந்து வருபுறம் கிட்டு விட்டு, "கடுவகல்!" என்று கரகரத்த குரலில் கொங்குடன்!

குமிக், குமிக் குமிக், ஒரே புடை! ஓடிப்போய் ஒரு லுண்டை தெற்றியில் வள்கிவினான்! ஒரு லுண்டு மார்பில் பாய்ந்தது! கருண்டு கிழி விழுந்தான் அனலுயா.

லுண்டுபட்டு மாண்டவர்க் போக, கிட்டாண்டா கொறி வங்கி திக்குர்கள்!

அனலுயாவின் மூலம் கட்டிவிட்டுப் பிரகாசித்தது. அது அப்படியும் விளக்கிவிட இறுதி லுளிவங்கலா?

"ஊர்வீரன்! உங்களுடைய சகோதரிகை உங்கள் கண லுண்டி கட்டுக் கொன்றதை—பதைக்காளா அங்க சட்டுண்டபடியே இறந்த கொடுமையைக் கண்ணாடக் கண்ட பிறமும் உங்கள் மனம் மாறவில்லையா? சகோதரர்களை நமது நேசத்தைக்காட்டிலும் நமது மானத்தைக் காட்டிலும் பெரிதா உயிர்? உங்கள் சகோதரி, உங்கள் பெண்,

பெண்மையின் வாயால் கொன்றுவிடுவோம்! இதோ எனது ரத்தத்தைச் சித்தி நாடு என்று துன்புழியிக்குச் செய்து—ஆம்! இவர்கையில் தயங்கி ஒரு மயக்கொற்று—நம் படை வீரர்கள் இருக்குமடத்தை இதோ நின்று வேடிக்கை பார்க்கும் இந்த வெள்ளைக்கார லுக்குக் காட்டிக் கொடுத்த பாபத்துக்கு என் ரத்தத்தைச் சித்தி நாடு செய்து விட்டேன். வீரர்களே! நாய் நாட்டின் தவம் புதல்வர்களே! நேர விடுதலிக்கு உங்கள் உயிர் தியாகம் செய்யப் பட்டதும்! உங்கள் நரம்புகளில் மூரும் ரத்தம்—இத்தனை தாலில் ரத்தம்! ஆ! ஜாஸ்கியின் வீரர்களே! போரி தொடுங்கள்! வேற்றி பெற்றுக் புதல்! இறந்தால் வீர மரணம்! படைவலுக்குப் பணித்து உயிரைக் காக்க நாவன்ற நேசத் துரோகத்துக்கு—ரத்தம் சித்தி, கடைசி மூச்சு வரைவிய் பொராடுங்கல்! நாம் இன்று இறந்துபோட்டாலும் நமது இறப்பு பாரத பூமி சுரமுகத்து; கரமுடையது, நாம் சித்திய இரத்தத்தின்கூறு என்னவற்ற வீரர்கள் உதித்து, இன்றிக்காவிட்டாலும் துருண்டுசூக்குப் பிரகையது நம் நேசத்தின்கூறு அன்மியர்களை வீரப்படி ஆட்சியை ரத்தக்கொண்டவர்கள்! ராணிய வடிவியாவின் மீது—பாரத நேசத்தின் மீது ஆணை..."

அனலுயா உயிரைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு பேசினான். ரத்த நஷ்டத்தால் திணைவு தருமாறத் தொடக்கியது. ஜாஸ்கியிருந்த நினைவு வெறித்துப் பார்த்தான், சிரமத்துடன் பார்வையைத் திருப்பி, எதிரின் படைவீரருக்கு வீரர்களைப் பார்த்து ஏதோ பேச வாயெடுக்கான். நிமிர்ந்த நிலை தொடங்கி விட்டது!

அனாதக் கண்ட இந்திய வீரர்களுடைய உணர்வு சிறப்பிக் கொண்டு எழுந்தது. மான உணர்ச்சியும் வீர உணர்ச்சியும் மேயோங்கி வந்து உயிருக்கும் பொருளுக்கும் ஆகைப் பட்டு, நேசத் துரோகிகளாக மாறிய நமது கணவ மதியை எண்ணித் துடித்துப் போய், கையிலிருந்த ஆயுதங்களை எறி பெறித்துவிட்டு வீரபேசத்துடன் அனலுயாவை நெருங்கி, "சகோதரி! எங்கள் மனத்தை அழித்த மாதரமே! வந்து விட்டோம்! நேசத்திற்கு உயிரை, உறத்ததை அர்ப்பணம் செய்ய இதோ வந்து விட்டோம்!" என்றார்கள்.

"கருங்கல்!" என்று கருமை திணறத் கிட்டாண்டாவின் குரல் கேட்டு அவர்கள் கப்பிரமாத் திருப்பிப் பார்த்தார்கள்.

ஆங்கிலப் படை இந்திய வீரர்களின் உயிரைக் குறி பார்த்தது. மானத்துக்கு முன்பு உயிரைத் தரும்பாக மறிக்க அனலுயாவின் வீர மொழிகளைக் கேட்டுத் திருத்திவிட்ட இந்திய வீரர்கள் சிறித நுகத்துடன் நாய் நாட்டுக்கார உயிரைக் கொடுக்கும் பெருமை புடன் நிமிர்ந்து நின்று கொண்டார்கள்!

அந்தக் காட்சி, கிட்டாண்டா துரையை ஒரு ணைம் திருக்கிவிட்டுத் திரைக்கைச் செய்தது.

இன்று 1957! துருண்டுசூக்கு முன்பு ராணிய வடிவியாவின் லுண்ட ஜாஸ்கி தளரிக் நடந்த இறந்த கதத்திரப் பொராட்டம் பாரத நாட்டின் சரித்திரத்தின் போன் ஏடாகப் பிபாற்றப்படுகிறது!

**அதில்
ழீவனிக
செயல்!**

**உங்கள் பற்களை அதிக
புத்திரமாகப் பாதுகாக்கிறது!**

உங்கள் பற்களில் தொந்தரவு இல்லாமல் பாதுகாத்துக் கொள்க! உன்னை விலக்கலாம் போல் உபயோகிப்பவன்-கால் கேட் காஸ்திக்ஸாக அமைந்த பெற்றை அகரான் பம் போல்' அது உங்கள் பற்களை ஏன் அதிக பத்திரமாகப் பாதுகாக்கிறதென்றால்—

- அது மூலக்கச் செயலாடலது - இடுகையில் துறைகிறது. பல்பின் உட்புறமும் வெளிப்புறமும் வந்து துறைகிறது. நாறகிஸ் பக்குவமாக உறுதிப்படுத்துகிறது.
- அது மூடப்பட்டுள்ளது - கவதார முகையிய விளக்கை குழாயில்
- அது காஸ்திக்ஸாக உருவெடுத்து-மேலும் உபயோகம் பின்பற்றி கல்ப முறைகளில் அங்கு கத்தவாக்குமாறு
- அது மிருதுவாகத் துறைகிறது-கண்ணாள் வெண்பகுதியைப் பாதிக்காது

காஸ்கேட்
தேபிரஷ் டீலகீஸ்

ஆண்களுக்கே
பெண்களுக்கே
குழந்தைகளுக்கே
—ஜாஸ்ட். பீடியஸ்,
காஸ்கேட்

குகாதார பிளாஸ்டிக் குழாயில்

இருட்டு நோக்கில்
உட்கொடுக்கப் பதிகை

எஸ்ட்ரேலா

எஸ்ட்ரேலா பாட்டரீஸ் லிட்.

பம்பாய்—கதாவல்—கும்பி—தாமரபுரி—கங்காநா—காங்கிரஸ்

“என்ன சத்தம்?”

“ஏன் தெரியவில்லையா?”

“யார் அது? சிறிப்பிடிச் சத்தம் மல்லவா கேட்டது?”

“ஆமாம்! தான்தான் சிறித் தேன்!” என்று ஒரு குரல்கேட்டது. அக்குரலில் இருந்த கடுமையும், உறுதியும் என்னை நடுங்க வைத்தன. மணத்தைத் ததையம் செய்து கொண்டது. “யார் நீ? ஏன் சிரிக்கிறாய்?” என்று கேட்டேன்.

உருவம் ஒன்றும் கண்ணுக்குப் புலனாகவில்லை. குரல் மட்டும் என் தலைமாட்டிலிருந்து வருவது போலத் தோன்றியது. “ஏன் நான் சிரிக்கக் கூடாதா, என்ன? மற்ற யாவரும் சிரிப்பது சந்திரனாத்தின் அரிசுரி

யாகக் கொள்ளும் உலகம் என்னுடைய சிரிப்பை மட்டும் வெறுத்ததாக நினைக்கிறதே. அது ஏன்?”

“நீ யா என்பதைச் சொல்லாமலே கதை பேசுகிறாயா? நீ யார் சொன்னது?” என்று சற்று அதட்டினேன்.

“நான்தான் விதி!” என்றது குரல். பின்னும் தொடர்ந்து. “விபரீதத்தின் மறு பெயர்தான் விதியின் சிரிப்பு என்று சொல்லுகிறார்கள் வால்தவம்நான்! என்னை மதியாகப் வெள்ள நாடியும் என்று நினைத்து எய்தினான் தோக்வினும் பொழுது எய்திக் சிரிப்புத்தான் வருகிறது. எத்தனை எத்தனையோ காலமாக, மனித ஆயம் செய்து வரும் பலனற்ற செயல்களுக்காகச் சிரிக்காமல் என்ன செய்ய நாடியாய்? தேற்றி இரவு ஆய் வளவு தேரம் சர்க்கை செய்தாயே. உலகமும் புரியும்படியாக ஒரு கதை சொல்கிறேன், கேள்!” என்று கூறிவிட்டு என்னுடைய பதிலையும் எதிர்பார்க்காமல் விதியின் குரல் கதை சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டது.

இரவு நாளும், ஊரிலிருந்து வந்திருந்த என் தங்கையும் “சாவித்திரி” எனினமானவ் பார்த்துவிட்டு வந்து வேறு தேரம் வளர பேசிக்கொண்டிருத்தோம். பேசிக் முற்றி வாதத்தில் இறங்கினோம். விதியைப் பற்றி வாதம் நடத்தது. ‘மனிதர்ஸின் செயலற்ற தன்மையை உரைத்துக் கொள்ளும் கவசம்நான் விதி என்பது’ என்று வெகுதேரம் நான் கூட்டி பேசினேன். அப்படியே தூங்கி விட்டேன். நடு இரவில் கேட்ட ஒரு சிரிப்பொலியால் கண் விழித்தேன்.

“கூர் விலங்குபரம் ராழ சர்மாவைப் பற்றி உனக்குத் தெரியும்கவலா?” என்று கேட்டது அந்தக் குரல்.

“யார்? மேலதெரு மந்திரவர்த்தி ராம சர்மாவானே? நன்கு கத்தையுமே! ஆனால் இப்பொழுது கொஞ்ச நாளாக அநிலப் போக்குவரத்து இல்லை!” என் தேன் நான். ராமசர்மாவைப் பற்றி என்ன கதை வரப்போகிறதோ என்னும் ஆலகில் கதை கேட்கத் தயாரானேன்.

“எல்லாவிதமான வித்தைகளையும் தேர்ச்சி மிகுந்தவர் சர்மா. உனக்குத் தெரியும் நம்பது வயதிலும் கூட எப்படி இருப்பார் என்று! இனசரி பழக்க வழக்கங்களிலும், கட்டுப்பாடுகளிலும் சீர்தனாக மிகவும் பலம் கொண்டதாகவும், தேஜஸ் மிகுந்ததாகவும் வைத்துக் கொண்டிருந்தார். கைராறியோ கேட்கவே வேண்டாம், காளிங்கபுர வட்டாரங்களிலும், ஏன், அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் அவருடைய பெயர் - மந்திரத்தின் மகிமை பரவி இருந்தது. ‘பரம்புக் கடிக்கு அவர் மந்திரித்தால் போதும், எழுத்து உட்கார்த்து விடுவான்!’ என்று எல்லோரும் சொல்வதுண்டு.

“இதைக் கவாம் எனக்குக் கேள்வி வுண்டு! அத்திரு என்ன இப்பொழுது?” என்னுடைய பேச்சில் இருந்த அசிரத்தையைக் கவனித்த விதி. “சொல்லுகிறேன், கேள்! அவசரப்படாதே! உங்களுக்கே அவசரமும், சஞ்சலமும் அதிகம்! என்னைப் பார்! எதற்காவது மாறுகிறதா? சஞ்சலித்துத் தயங்குகிறதா?” என்று வேதாந்தம் பேசியது.

“போதும்! உன் பிரதாபம்! மேலே கதையைச் சொன்னு!” என்றேன்.

“ராமசர்மா சரீரம் விஷத்ததைக் கண்டிப்பதில் நிகரில்லாதவர். காளிங்கபுரத்து முதுகன் சன்னதிலில் உட்கார்த்து அவர் மந்திரம் ஜோடிக் கும்பொழுது நினமும் அவர் எதிரில் ஒரு சரீரம் வந்து பட பெடுத்து ஆறும் என்று சொல்லு வார்கள். அவ்வளவு பரிசுத்தமான

மாந்திரீகர் அவர். அதேமாதிரி நானும் இரண்டு பேர்வழிகளாவது அவராக் மந்திரிக்கப்படுவது வழக்கம். ஆனால் அதற்காகக் காகனா வாங்கமாட்டார்."

"ஐயோ விதியே! உன் வாயாரவையே ஒப்புக் கொண்டு விட்டாயே! மந்திர பலம் என்பது மதி நுட்பம்தானே? விதியால் பாம்பு, கடத்தாலும் மதியால் மீட்கமுடியுமென்று, பார்!" என்றேன் நான்.

"இரு! ரொம்பக் குதிகாடு! உன்னுடைய காகனும், தரிக்கடும், அங்ஙனமும் தப்பிதமானது! பாம்பு கடத்து, மந்திரத்தில் மூலம் கமகடைய ஒருவன் தனியில் விதித்திருந்தாகத்தான் அவன் சர்மாவிடம் வந்திருன். அங்ஙனமும் அப்படியே மரிக்கிறான்! தெரிந்ததா? எதுவும் விதியின்றி நடக்காது!" ஒரு வேற்றிப் புன்னகையுடன் கதைபை மேலே தொடர்ந்தது விதி.

"ராம சர்மாவுக்கு வெகுநான் கழித்து முருகனின் திருவருளாகப் பிறத்த

மகன்தான் குமார சர்மா! அவனுக்குக் கலை சாஸ்திரங்களையும் போதித்த துடன்கூட, சர்மா தம்முடைய குறதன் மான மந்திரங்களையும் உபயோகம்செய்து வைத்தார். உற்சாகத்துடன் பரீகர குமாரசர்மா தந்தையை மிஞ்சியவனாக இருந்தான். தன்னுடைய மந்திர பலத்தினால், மதியுக்கத்திலும் அபார நம்பிக்கை கொண்டான். தனக்கு முன்பாக விதி என்ன செய்யும் என்று கருதினான். சலை தெய்வங்களும், தூரத் தேவதைகளும், தவக்கிரஹங்களும் தன்னுள் அடக்கம் என்பதுபோல் நினைத்திருந்தான். தந்தையையிடம் மேலானவர் என்று பெயர் பெற்றான். நீராடி, தனைந்த ஆடைகளிற்று வெண்ணிற பூசிப் பூசுதற்கு உட்கார்த்திருப்பதைப் பார்த்ததால் களித்திருக்கையே நேரில்

காண்பதாக நினைத்தார்கள் காலிங்க புர வாசிகள். எவ்விராரும் கூடி அவனுக்கு "சரீப்பராஜ்" என்று பட்டம் வழங்கி இருந்தார்கள். குமாரசர்மா சோதிடமும் கற்றிருந்தான். எங்கோ ஆகாஸத்திலுள்ள தட்சத்திரங்களின் குணகுணங்களைப் பூரணாகத்திலுள்ள மனிதர்களின் வாழ்க்கையில் புத்திப் பலாபலங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்ததானே யொழிய, அவர்களின் தலைமேலே இருக்கும் எண்ண அடியோடு மறந்து விட்டான். அத்துடன் கடத்தன் தகப்பனார் பரிராபகாரமாகச் செல்து வந்த தொண்டைப் பணம் பண்ணுவதற்காக உபயோகிக்க ஆரம்பித்தான் குமார சர்மா. அவனுடைய மந்திர பலத்தால் சௌகரிய மடைந்தவர்கள் அவன் சாமர்த்தியத்தால் தான் தாங்கள் விஷக் கடியினின்றும் மீண்டதாகப் புகழத் தொடங்கினார்கள்."

"தெய்வீகம்பொழுது தங்கள் சாமர்த்தியத்தையும், தொற்கும்பொழுது 'தலை விதி'வையும் தானே மனிதர்கள் காரணம் கூறுவது வழக்கம்! அதுதான் மனித இயல்பு!" என்றேன் நான்.

"ஆமாம்! அது உண்மைதான்! நல்ல சந்தர்ப்பத்தில் என் பெயரை எவ்வளவு சொல்லுகிறாள், பார்! 'தலைவிதியால் தங்களுக்கிதக்கிறான்' என்று ஒருவரும் ஒப்புக் கொள்வதில்லை! அது போகட்டும்! கதைபைக்கேள்!" என்று கூறிவது விதி. அதன் குரலில் குறை தொனித்தது.

"நானுக்கு நான் குமாரசர்மாவின் காலம் ஒய்வுவது ராமசர்மா கவனித்தார். அப்படி இருக்காதே பென்று எத்தனையோ முறைகள் எச்சரித்தும் பார்த்தார். பலன் இல்லை, இப்படி இருக்கும்பொழுது குமாரனுக்குக் கல்யாணம் ஆயிற்று. ரதிதேவியைப் போன்ற பெண் பார்த்து, கல்யாணமானதும் புகழ்கம் வந்து அவன் குடித்தனம் நடத்தின அழகு ஒன்றே போதும்! குமாரசர்மா மட்டும் தன் வழக்கப்படியேதான் இருந்தான். அவனுடைய குரங்குப் பிடியும், கோணல் கட்டியும். . . ."

"அப்படி இருக்க வேண்டும் என்பது தான் அவன் விதியோ என்னவோ?" என்று கூறி விதியை ஏறிட்டுப் பார்த்தேன்.

"பார்த்தாயா? என்னையே மடக்குகிறாயே! அப்படித்தான் இருக்கும்! இல்லாவிட்டால் அருமைத் தந்தையும், இன்ன மனைவியும் எவ்வளவோ எடுத்துச் சொல்லியும் கேளாது உக்கிரமான மந்திரங்களை உருப்போடுவதிலும், செடுதலான வழிகளில் பிரயோகம் செய்வதிலும் இறங்குவாது? அவனுடைய கேடு

காலம்தான் என்று சொல்ல வேண்டும்.
பார் விழைப பார் கண்டார்கள்!

“மூன்று உருஷங்களுக்குமே ஒருநாள் பங்குனி மாதம். செவ்வாய்க்கிழமை விடியற்காலம் ஐந்து மணி இருக்கும். ராமசர்மாவின் வீட்டுக் கதவு தட்ட வென்று தட்டப்பட்டது. சர்மா எழுந்து கதவைத் திறந்தார். மாங்குடியிலிருந்து ஒரு வண்டியுடன் இரண்டு பேர்கள் வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் வீட்டில் அன்று இரவு மூன்று மணிக்கு ஒரு சிறுவனைப் பாம்பு கடித்து விட்டதாம். கம்மலையே இக்லைவாமி! உடனே சர்மாவைப்போல அவர் மகனையாவது தங்களுடன் வர வேண்டுமென்று கூப்பிட்டார்கள். குமாரன் தங்குகத் தூங்கிக்கொண்டிருந்தான். பார்வதி மட்டும் சத்தம் கேட்டு எழுந்து வந்தாள். அவளிடம் சொய்க்விட்டுத் தம்முடைய விழுதிப் பையுடன், வண்டியில் அவர்களுடன் புறப்பட்டுப் போய் விட்டார் ராமசர்மா.

“பொழுதுவிடிந்த பிறகு குமாரசர்மா எழுந்தான். தன்னுடைய காலைக் கடன்னை முடித்துக்கொண்டு பூஜை செய்வ வந்து உட்கார்த்தான்.

“வாசலில் ‘ஹா! ஹா!’ என்று பெரிய குரலில் வாரோ அழைத்தார்கள். பார்வதி வாசலில் சென்று பார்த்தாள். மாயனாரிலிருந்து ஒரு ஆண் வந்திருந்தான். அவனுடைய மகனை நாகம் கடித்து விட்டதாம்! உடனே வரவேண்டுமென்று குமார சர்மாவை அழைத்தான். உடனே எழுந்தான் குமாரன். தான் வந்த பிறகு பூஜையைச் செய்வதாகச் சொய்க்விட்டுத் தன்னுடைய வண்டியைப் பூட்டிக் கொண்டு, மாயனார் ஆணையும் அழைத்துக் கொண்டு கிளப்பிச் சென்று விட்டான்.

“வீட்டில் ஒருவரும் இல்லை! பார்வதி வாசை் கதவைத் தாழிட்டு விட்டுச் சமைப்பவையில் வேலைவாக இருந்தாள். அவளுக்கு அப்பொழுதுதான் பூஜைக்குத் தேங்காய் எடுத்துவைக்கமறத்துவிட்டது நினைவு வந்தது. கையில் அரிவாளை எடுத்துக் கொண்டு கொங்கைப் புறம் சென்று பின் வட்டுத் தாழ்வாரத்

தில் கொட்டி விடுத்த தேங்காய்க் குவிவலைப் புரட்டினாள். அம்மம்மா... அவ்வளவு தான். காலில் ஏதோ ஒன்று கல்லியதை உணர்ந்தாள். தன் உயிரையே ஏதோ கய்கிவிட்டதாகத் தோன்றியது! நெருப்பாக எரிந்தது. ‘ஐயோ!’ என்று கவிய படி நிரும்பினாள்! ஒரு பெரிய சரப்பம்! அது தகர்வதைக் கண்டாள். எகலி விடுத்த அரிவாளை அதன்பேரில் எறித்தாள்.... அதுதான் தெரியும்! பிறகு மலங்கித் தடாரென்று விழுந்தாள்.”

“அடடா! அப்பறம் என்ன ஆயிற்று?” என்று கேட்டேன் தாய்.

விதி கொடுதமாகச் சிரித்தது. அந்தப் பங்குரச் சத்தம் என் அடிவயிற்றில் ஏதோ செய்தது.

“பிறகு என்ன? சத்தம் போடக்கூட முடியாமல் அவன் குரல் ஒடுங்கிவிட்டது. தான்கு மணி நேரம் அப்படியே விடந்த பார்வதியின் உடலிலின்றும் உயிர் பிரிந்து சென்று விட்டது. பத்து மணிக்கு மேல் மாங்குடியில் ஒரு சிறுக்கு மத்திரித்துக் குளம் கண்டதும் ராம சர்மா களைத்துப் போய் விட்டது அடைந்து கதவைத் தட்டினார். பதில் இல்லை. நெடுநேரம் தட்டியும் பதில் வராததால் பக்கத்து வீட்டில் சென்று விசாரித்தார். காலையில் குமார சர்மா மாயனாருக் குப் போன விவரம் சொன்னார் கன். பார்வதிவிட்டில்

இங்குந்நங்கள் உபயோகமாய் தாட்டிக் 'மரண பந்து' என்று சொல்லுவார்கள். இங்குந்நங்கள் திட்டத்திற் ரோபவர்கள் இறந்தாகதால், அந்தத் திட்டத்தினுக் பயன் எப்ப தாக ஒரு தவறான எண்ணம் மக்கள் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இங்குந்நங்களைத் தேவிய உடைக்கமாக்கிவிடவில்லாதது இந்திட்டத்திற் ரோபவர்களது பணம் அவர்களுடையோ உதவிகள் ளுடையோ உதிரலாவத்திற் உதவுகயிதாடு. தாட்டிக் முன்புமற்றத் திட்டங்களுக்கும் பயன்படு கிறது. ஆகவே இங்குந்நங்கள் திட்டத்திற் ரோபவர்கள் தங்களுக்கு உதவி செய்து கொள்வ தோடு தாட்டிக் உபயோகத்திற்கும் உதவுகிறார்கள். இந்த அரும் வாய்ப்பு தாட்டிக் எளித மக்களுக்கும் கொடக்கவேண்டும் என்று சொந்த மே மாதம் ஐந்தா இங்குந்நங்கள் திட்டம் என்று ஓர் திட்டத்தைத் துவக்கி விருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டப்படி மாதம் ஒரு ரூபாய் வேமிக்கடியவர்களுக்கும் 'ஐந்தா பானி' எடுத்துக் கொள்ளலாம். இந்தப் புது முறை ஐந்தா திட்டத்தைச் சென்னை நிறி மத்திரிசி, உபபிரமணியம் சொந்த மே மாதம் 25ம் தேதி துவக்கி வைத்தார். இங்குந்நங்கள் வாரப்பேரணிக் தென் பகுதி மானேஜர் திரு சே. பாக் உபபிரமணியம் திட்டம் எப்படித் தொழிதற்கும் என்று எண்ணுவதைப் பட்டத்திற் காணலாம்.

தானே இருக்க வேண்டும்! தவித்துப் போன ராமசரீபா ஒரு தெவனைச் சுயர் ஏறிக் குதித்துக் கதையைத் திறக்கச் செய்து உக்பனே சென் ஓர். 'பாரிவதி! பாரிவதி!' என்று உப்பிட்டார். எங்கும் அவனைக் காண்கும். கூவியபடி பிண்டட்டுக்குச் சென்ற சர்மா வழியில் பாரிவதி சிறிது விழுந்து கிடப்பதைக் கண்டார். சந்தே கத்துடன் குனிந்து அவனைப் பார்த்த சர்மா திடுக்கிட்டு அவதிரூர்! உயிர்ப் பிச் சின்னமே இல்லாமல் அனுகூடவ தங்கமேலி நீலமாகி விருத்தது. அவனுக் குச் சற்றுத் தொகையில் ஒரு பெரிய நாசு சரீப்பம் தலை துவண்டிக்கப்பட்டுக் கிடத்தது. விஷயம் விளக்கி விட்டது சர்மாவுக்கு! எத்தனையோ தலைமுறை களாகத் தங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு இருக் கும் சரீப்பராஜன் இன்று பறி வித்துக் கொண்டு விட்டான்! எங்கோ எதிரோ தவறு நடத்துவிட்டது! அபசாரம் என்ன என்று அவர் புரிந்துகொண்டு விட்டார்! 'பாரிவதி! பாரிவதி!' என்று கதறினார். முட்டிக் கொண்டார்! பவன்?...

"குமார சர்மாவுக்கு ஆன் போல் அழைத்து வந்தான். பத்திரிகொண்டு ஒடிவந்தான். பாரிவதியின் தலை கண்டு அவதிக் துவடித்தான். அவன் அழுக்க

வைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை... எல்லாம் முடித்து விட்டது.

"தங்கன் இருவருடைய மத்திர, தத்திர சாமர்த்தியங்களை வெல்லாம் பயன்படுத் திக் கொள்ளாமல், அதற்கு ஒரு வாய்ப் புகுக்கக் கொடுத்துப் பாரக்காமல்-தன் அருமை மகிழி தங்கன் விட்டுச் சென்றதைக் கண்டபின் தான் குமார சர்மா, 'கிதி' என்று ஒன்று இருக்கிறது, அதை வெல்ல முடியாத என்பதை ஒப்புக் கொண்டான்!" என்று கதையை முடித்துவிட்டு மறுபடியும் சிரித்ததுவிதி.

"போதும், திறத்து! உன் சிரிப்பைக் கண்டால் எனக்குப் பயமாக இருக் கிறது!" என்று கூவியபடி எழுந்து உட்கார்ந்து கொண்டேன்.

"கனவு கண்டாயா, என்ன? ஏதேதோ பிதற்றுகிறேயோ!" என்று கேட்ட என் கண்களுக்குப் பதில் சொக்கக்கூட முடியாமல் என் மனம் நிகிப்பட்டுக் கொண்டிருத்தது. பிறகு தூக்கமே வரவில்லை.

பொழுது விடிந்து என் தங்கையிடம் விடு கொண்டு கதையை முடியுதும் சொன்னேன். திதியும், மதியும் நிறைந்து இருந்ததுகூட "தங்கிதி" மட்டும் அதற் கான பாரிவதியை என்னி பெண்ணி என் மனம் உருகிறது.

செய்ய எதென — முகவல்
கடல் நீர்துறையு
தடிக் கடல் — ரயிலும்
தளத்தில் ஈடுபடும்

காண்பதென — சந்தை
வட்டம் கந்திடுவன்
காணப் புகழென — யாழ்ப்பாணம்
காண்பதென — தாண்டிடுவன்

நன்னம் செய்யுந்தேன் — அந்த
நன்னம் காண்பது
கன்னம் போகின்றேன் — இவ்வு
மகத்திடல்களையே

தென செய் — சந்தை
இன்னம் ஏதுமே
புகழென — கட்டை
பொருள் சொல்லு

அன்னம் கொண்டு விட்டார் — மனிதர்
அருக்கராகி விட்டார்
அன்னம் செய்திடவே — இன்ன
தனித் திரங்கி விட்டார்

சாந்தமூர்த்தியின் — அவிசை
தருமம் மேற்கொண்டு
பாந்தர் இவ்வுலகில் — என்னும்
வாழ்க்கைத்தொடரே?

— கவிஞர் தேவகிநாயகம் பிள்ளை

அரச குமாரர் ஆய்ஷா

சுதே: 'கதைச் சுவை'

⑥

படம்: 74

மேலும் மேலும் செல்லு காலம் சிறு
பறக்கும் விரைவான வேகத்தில் தங்குமே
காலம் மேலும். தங்குமே விரைவான சிறு
பறக்கும் வேகம் விரைவான வேகம்

கருவிக் கரு விரைவான வேகம். கருவிக் கருவிக்
கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக்
கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக்

கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக்
கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக்
கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக்

கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக்
கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக்
கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக்

கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக்
கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக்
கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக்

கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக்
கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக்
கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக் கருவிக்

பிரான் திருமயம் மாந்திக்குதாய் பிரான்
தன் பிரான் திருமயமாண தன் திருமய
தன் மாந்தாயின் திரு திருமயமாண
பிரான் திருமயம் மாந்திக்குதாய் திருமய

பாதிமலை மாவட்டம் திரைத்துறையில் பணிகள்
முறை சூதாட்டம் கிடைக்காததால் உடல் பிசாசு
விடத் தடுக்கும்படி மாவட்டம் வியூட்டி வைத்திருக்கிறது.
தூய்மைப் பணிகள் கடினமாக இருக்கின்றன.

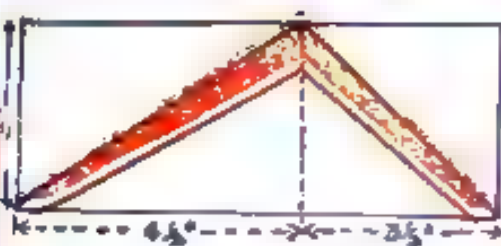
[illegible][illegible]

பெரிய அளவுகளில் எந்தெந்தவாறு சமூகத்தின்
நலத்திற்கு உதவினோ, அது உடனடியாகவே அந்
நாடு மீது சமூகத்தின் பரிசாக அளிக்கப்படும்
என்பதற்கு எந்தவித சந்தேகம் எழவில்லை.

மணி

செய்து பாருங்கள்

பாவி

1. எட்டி, அங்குத நாய், மூன்று அங்குத நாயை ஒரு கைத்த அட்டையில், படத்தில் உவமைப்போல் போடு இழுக்கவும். பிறகு அதை உருவத்தைக் கத்தித்தெருவெடுத்த ஒரு கைத்த புத்தகத்திலேயே படத்தில் ஓட்டியுலகு வைக்கவும். பிறகு ஒரு எவாங்குத் ரப்பைரப் புத்தகத்தின் ஒரு முகப்பில் மாட்டி, அதன் ஒரு முகத்தை ரப்பைரப் மேலுத்தி எவாங்கு நாயை இழுத்து விட்டால் அது மேலே சென்று திரும்பி உங்கள் எவாங்குநாயை வந்து போகும். புத்தகத்தைச் சிறு மேல், நோக்கி, வைப்புகள்.

"எட்டி! என் கைத்த நாயைப் போட்டு இழுக்க!"

"ஆகும், அதுதான் உன் நாய் என்று எட்டித் தை வந்தான். எவாங்குநாய் படமில் இதுபோலும்."

கிடைக்கும் விவரங்கள் விவரங்களுக்குப் போக நினைப்போம். எவாங்குநாயைப் போட்டு இழுத்து அதைப் பார்த்து அதை உருவத்தைக் கத்தித்தெருவெடுத்த ஒரு கைத்த புத்தகத்திலேயே படத்தில் ஓட்டியுலகு வைக்கவும். பிறகு ஒரு எவாங்குத் ரப்பைரப் புத்தகத்தின் ஒரு முகப்பில் மாட்டி, அதன் ஒரு முகத்தை ரப்பைரப் மேலுத்தி எவாங்கு நாயை இழுத்து விட்டால் அது மேலே சென்று திரும்பி உங்கள் எவாங்குநாயை வந்து போகும். புத்தகத்தைச் சிறு மேல், நோக்கி, வைப்புகள்.

செய்து

கலிங்கா ட்யூப்ஸ்

தண்ணீர், மத்தும் 'கால்' விகிதமாகத்தரும் சுவை விதமான தொழிற்சாலை. வீட்டுத் தேவைகளுக்கும் உபயோககரமானவைகள்.

KALINGA TUBES LTD.

33, CHITTARANJAN AVENUE,
CALCUTTA-12.

Works : CHAUDWAR, CUTTACK

INDIA'S FIRST CONTINUOUS STEEL TUBE FACTORY

19. தன்னை கெடத்தது!

மால்கோனும் கணவும் தாய்கள் தான் அவர்களுக்கும் மொம்மலி விரிந்து உயிர் கொடுத்தவர்கள் என்று அறிவித்ததும் அரண்மனைச் சேவகர்கள் அவர்களைப் பைத்தியம் என்று கருதிச் சித்தாரர்கள் அல்லவா?

அவர்கள் சொல்லுவதைக் கேட்டு மால்கோனுக்குக் கோபம் வந்தது. "அனுபவிப்பதாகப் பேசு பக்கம் வந்தி மறிகாதிர்கள். நாய்கள் அரண்மனை யில் அராஜகம் எதிரில் நடந்து கொண்டிருக்கும் நாட்டியக் கச்சேரியையும், சங்கீதக் கச்சேரியையும் கேட்க ஆவல் கொண்டிருக்கிறேன். தீவன் உடனே அரண்மனை சென்று நாய்கள் வந்திருப்பதாகச் சொல்லுங்கள். அவர் இப்பொழுது அராஜக இருப்பதற்கு நாய்கள்தான் பொறுப்பாளி என்று அறிந்தவுடன் எங்கள் உடனே உடனே வரக் கட்டாயம் அனுமதிப்பார். பேசுங்கள், சீக்கிரம். கச்சேரி முடிந்துவிடப் போகிறது!" என்றான் மால்கோனு. உடனே ஒரு சீப்பத்தி சித்திக் கொண்டு அரண்மனை சென்றான். அப்பொழுது அராஜகரும் பக்கத்தில் மத்திரிகளும் மற்றவர்களும் விதறித்து தார்கள. அராஜகம் எதிரில் யிஷும் அழகான பெண் பக்க வாதியைக் கூடாது நாட்டியம் ஆடிக் கொண்டிருந்தான். கற்றுத் தூரத்துக்கு அப்பால் ஒரு சங்கீத கோஷ்டியார் அருமை யாகப் பாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்கும் சிறிது தூரத்தில் வாதி யங்கள் முழங்கிக் கொண்டிருந்தன. மொம்மலிப் பட்டணத்தில் எங்கடி எம் படிக்க காணப்பட்டனவோ, அனை கெல்லாம் அப்படிபே இருந்தன.

சீப்பத்தி அரண்மனை மால் கோன்கு கூறியதைச் சொன்ன டுன். அரண் கெட்கோபம் அடைத்தான். "என்னை அரா ஜகியினர்களா? இதைக் கேட்க வேடிக்கையாக அல்லவா இருக்க

மாயப் பந்து

கிறது? உடனே அவர்களை என் எதி
ரில் அழைத்து வரலாமா?" என்
ருள். உடனே அரசன் எதிரில் மால்
கொண்டவர், கல்கண்டவர் கொண்டு
வந்து நிறுத்தினர் வேலர்கள்.

"நீங்கள் யார்? உங்கள் பெயர்
என்ன?" என்று கேட்டான் அரசன்.

"என் பெயர் மால்கொடி. இவன்
என்னுடைய தங்கை கல்" என்றான்
மால்கொடி.

"இந்த அரசன்மனைக்கு நீங்கள்
வந்த காரணம் என்ன?"

"அரசன்மனையில் தடக்கரும் உள்ளது
நாட்டியங்களையும் இனிமையான வஸ்திக்
கேசிகளையும் கேட்க ஆவன உள்ள வந்தேன்!"

"அப்படி வஸ்திகளிடம் என் அனு
பதிவை குறிப்பிட்டு சொல்லாமல்,
என் சிவந்திடலில் ஏதாவது குற்றமிருக்க
லாம். எனக்கு யார் என்று நீங்கள் சரி
வாகத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை!"

"உங்களைத் தெரியாமல் நாங்கள் எப்படி
இருக்க முடியும்? இந்த நிகழ்ச்சி எற்று
குறியாகப் பொன்னாபாச சமீபத்துச் சட்
காந்தி நூதிகள். நாங்கள் எங்களைத் துறில்
என்ன மத்திர வகதியினால் பொய்க்கா
ரஜாவை சமீபத்து ராஜாவை ஆக்கி
னோ?" என்றான் மால்கொடி.

மால்கொடி சொல்லியதைக் கேட்டு
அரசனுக்கு மிகவும் கோபம் வந்தது.
"என்ன அதிமாயம்! இப்பொழுது என்
எதிரிலேயே சொல்லுவதற்கு வளக்கு
என்ன உதிரியம்? என்னை என் மத்திரிக
ளின் முன்னிலையிலும் மற்றப் பிரமுகர்களின்
முன்னிலையிலும் அவதூறுத்து விட்டாய்!
இதற்குரிய தண்டனை எப்படி ஏற்கவேண்டும்.
மத்திரிகளே! இவர்களை இருவருக்கும்
எவ்வளவு தண்டனை விதிக்கலாம், சொல்
லுங்கள்!" என்றான்.

"எங்களுக்குத் தண்டனை மத்திரிகை
விதிக்க வேண்டும்! நாங்கள் என்னவெனவ
சொல்லிவந்ததாகவோ தண்டனை? அதுவும்
பொய்க்கா மத்திரிகளாக இருந்தவர்களை
சமீபத்து மத்திரிகளாக நாங்கள் மாற்றி
னோ. அதற்கு எந்த பெயர் எங்களுக்குத்
தண்டனை விதிக்க ஆணையாக வேண்டும்?
இதுதான் சைவர்" என்று மால்கொடி
பொன்னதுதான் தாமதம். மத்திரிகளும்
கோமகமத்து நாங்கள் உட்காரித்திருந்த
ஆனந்தம் விட்டு எழுந்தார்கள்.

"என்ன அதிமாயம்! நீங்கள் இந்த
கால்கள் சொல்லியதை எப்படிச் கேட்டுப்
பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?
பொய்க்கா ராஜாவை இருந்த உங்களை
என்னவெனவ சமீபத்து அரசனாக ஆக்கின
தற்குப் போன்றது. மத்திரிகளையும் உயி
ருள்ள மத்திரிகளாக்கினோம் என்பதற்குள்,
சிறுநீர் போனால்....." என்று மத்திரிகள்
சொல்லி முடிவடைந்தது ஸாரிகொடி

ராஜி

குறுக்கிட்டான். "உங்களுப் போனால் என்ன, இப்பொழுதே சொல்லுகிறேன். சிறிது நேரத்துக்கு முன்பு மொம்மைய் பட்டணமாகக் காட்சி அளித்த இந்த மாயப் பட்டணத்தை உயிருள்ள உண்மையான பட்டணமாக ஆக்கிப்பவர்கள் நானும் மன் தங்கையும் தான்! அதற்குச் சந்தேகமில்லை. எப்படி உயிர் கொடுத்தோம் என்று உங்க ளிடம் இப்பொழுது நினைக்க முடியாமல் இருக்கிறோம்!" என்று கோபத்துடன்.

"போதும், போதும். நீங்கள் சுயத்தியக் கார்ப்கிஸ்போஸ் பேசுகிறீர்கள். ஒரு நகரத்தை உண்டாக்கி, அந்த நகரத்தில் வசிப்பவர்களுக்கும் நீங்கள் உடவுன்பு போல் உயிர் கொடுத்தீர்கள் என்று சொன்னால் பாராபுது சிரிக்கப் போகிறீர்கள்!" என்று அரசன் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கும் பொழுது யாரோ தூண்டு அரசன்மனைச் சீய்ந்திகள் அரசன் முன்னிலையில் வேகமாக ஓடி வந்தார்கள்.

"அரசே, அரசோ! என்ன அநியாயம். நமது நகரத்தில் உள்ள இயிரிய நதிகளைக் கடப் பதற்காகப் பாலம் கட்டப்பட்டிருந்ததே, அது திடீரென்று உடைந்துபோய் விட்டது. அப்பொழுது பாலத்தின்மீது போய்க் கொண்டிருந்த வண்டிகள் மாடுகளுடன் தண்ணீரில் விழுந்து விட்டன. பாலத்தின் மீது போய்க் கொண்டிருந்தவர்கள் அனை வரும் நதிகின் வெள்ளத்தில் விழுந்து விட்டார்கள்!" என்று தெரிவித்தார்கள்.

"அப்படியா, ஒரு நல்ல பாலம் நம் நென்று விழுவதற்குக் காரணம் என்று? மதநீரிகளோ! சொல்லுங்கள், சேகிரம்!" என்று கோபத்தினால் குறித்தான் அரசன்.

"மால்கோஷும் களாலும் தான் இதற்குப் பொறுப்பு ஏதும் வேண்டாம்" என்றார்கள் மதநீரிகள்கள்.

"அரசே! பாலம் உடைந்ததற்கு நாங்கள் பொறுப்பாளிகள் அல்ல. நாங்கள் இந்நகரத்துக்கு உயிர் கொடுப்பதற்கு முன்பே அந்தப் பாலம் உடைந்துதான் இருந்தது!" என்றான் மால்கோஷ்.

அந்தச் சமயத்தில் சே அரசன்மனைச் செலவர்கள் ஓடி வந்து, "அரசே! அரசோ! அநியாயம்! நமது பட்டணத்தில் உள்ள பெரிய ஆற்றில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஆற்றின் கரையில் உடைப்பு எடுத்தே விட்டது. அதனால் தண்ணீர் பல ரோமக்களில் பாய்ந்து உயிர்களுக்கும், பயிர்களுக்கும் நேரம் விடாவிக்கொடுத்து, இதை உடனே தடுக்காவிட்டால் மேலும் ஆபத்து அநி கிக்கும்!" என்று கத்தினான்.

"என்ன! நதி உடைப்பு எடுத்துக் கொண்டதா? இதற்குப் பொறுப்பாளி நீதான் மால்கோஷ்! ஏன் நல்ல பல்மான கரைக ளாக நதிக்கு இரு பக்கங்களிலும் அமைத் திருக்கக்கூடாது? சொல், சேகிரம்!" என்று அரசன் கர்ப்பம் செய்தான்.

உடனே மால்கோஷ் "அரசே, அதற்கு நாங்கள் என்ன செய்வது? நாங்கள் கரை அமைத்தோம்! இல்லவே இல்லை. பொய்க் கரையப் உண்மையாக்கினோம். கரை ஏற்கனவே உடைப்பித்தான் இருந்தது. அதை நாங்கள் எங்கள் கண்களாலேயே பார்த்தோம்" என்றான்.

"இது நியாயமா! உன் கண்ணினு லேயே உடைந்த கரையைப் பார்த்து விட்டு அதைச் செயலிடைமல் அப்படியே உண் மையாக்கினோமா? அது மன்னிக்க முடியாத குற்றம்" என்று அரசன் சொல்லிக்கொண்ட ிருக்கும்பொழுது அத்தப்பரத்தத் தாநி களும் ராணியும் அழுதுகொண்டே ஓடி வந்தார்கள்.

"என்ன நேர்த்தது! ஏன் இப்படி எல்லோரும் அழுதிடுங்கள்?" என்று பதத் ததுடன் கேட்டான் அரசன்.

"ஐயோ, மகாராஜா! அரசுமாரியின் அழியை நக ஓடித்திருக்கிறது. அதை என்னால் சிக்கவே முடியவில்லை!" என்று ராணி விம்மிக்கொண்டே சொன்னாள்.

"அட, என்னுடைய இக் கொடுமை ராஜகுமாரிக்கு நேர்த்திருக்கிறது! உண்மையைச் சொல்" என்று சீறினான் அரசன்.

"அரசோ! இது விஷயம் எனக்குத் தெரி யாது. அரசுமாரி பொம்மையாக இருக்கும் பொழுதே அவளுடைய நக உடைந் திருப்பதைப் பார்த்தோம். பொம்மையாக இருக்கும்பொழுது அதன் கையை உடைத் தது யா? என்று விசாரித்து அவர்களுக்குத் தண்டனைவைக் கொடுங்கள்! அதுதான் நியாயம்!" என்றான் மால்கோஷ்.

"நியாயத்தைப்பற்றி எனக்குத் தெரியும். நீ சொல்வது உண்மையா யிருந்தால், பொம்மையை மிகுந்த ராஜகுமாரியின் நக ஓடித்திருப்பதை அறிந்தும் நீ அவளுக்கு உயிர் கொடுத்து எல்லோரையும் வேதனைக்கு ஆளாக்கினாய் என்று முடிவு செய்வ வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அதற்கு உனக் குக் கடும் தண்டனை விதிக்க வேண்டும்..." என்று அரசன் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் போதே, கைமிகுந்த ராஜகுமாரி ராஜ சபைக்கு ஓடி வந்தாள். "அப்பா! இவர்கள் யோசனையில் செய்த காரியத்துக்குச் சரி யான தண்டனை ஆயின் தண்டனைதான். ஆயின் முடிவையும் சிறைக்காவலில் இருத் தால்தான் அவர்கள் செய்த பிழையை அவர்களே உணர்ந்து வருத்துவார்கள்..." என்று கத்தினாள்.

உடனே அரசன், அரச குமாரியைத் தடவிக்கொடுத்து, "நீ சொல்லியபடியே இவர்கள் இருவரும் இவர்களுடைய ஆயின் காலம் வரையில் சிறையில் இருக்கும்படி உத்தரவு இடுகிறேன்" என்றான்.

உடனே ராஜவேலவர்கள் மால்கோஷை யும், களாலையும் கைநட்கு அழைத்துக் கொண்டு போனார்கள். (தொடரும்)

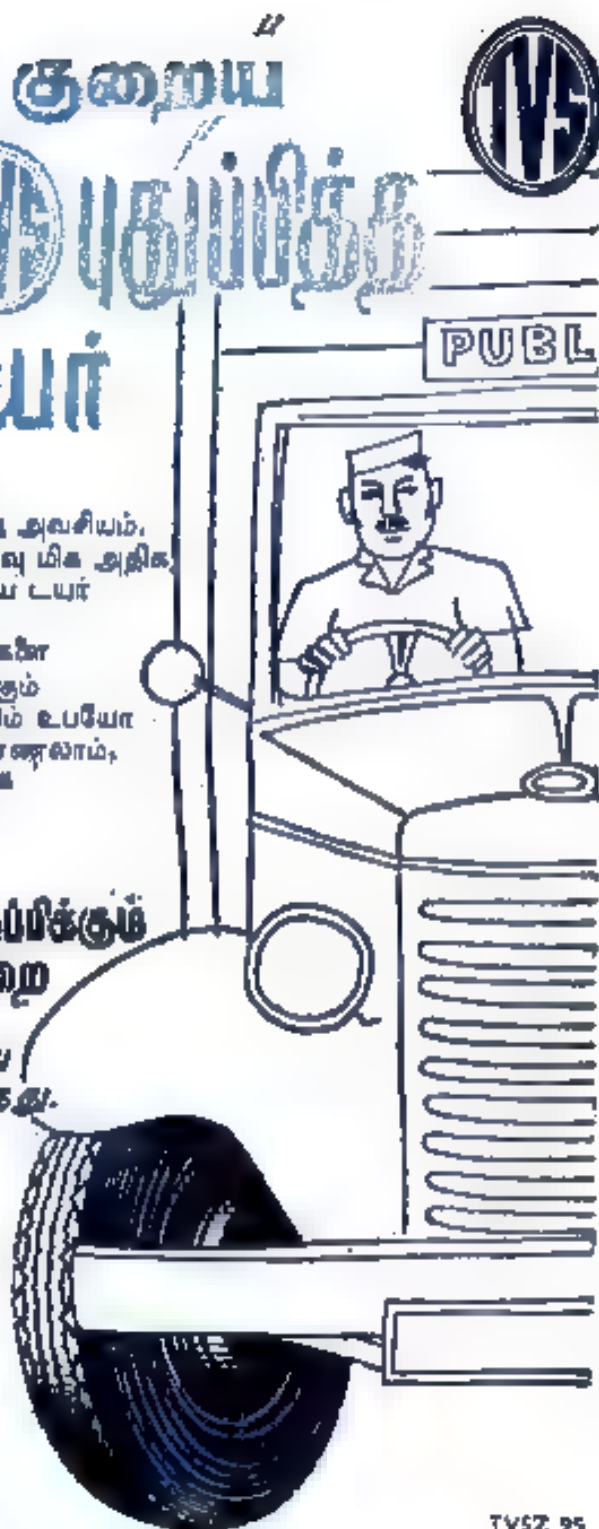
செலவு குறைய சுந்தரம் TVS புதுப்பித்த டயர்

பஸ், லாரி சொந்தக்காரர்கள்.
செலவை குறைக்க முயல்வது அவசியம்.
பஸ் செலவுகளில், டயர் செலவு மிக அதிக
மானது. டயர் தேய்ந்தால் புதிய டயர்
வாங்குவது சிக்கனமல்ல.
தேய்ந்து வருகையான டயர்களை
சுந்தரம் (TVS) புதுப்பிக்கும்
முறையில் உருவாக்கி மீண்டும் உபயோ
கித்து சரிக்குச் சரி மிச்சம் காணலாம்.
புலகோடி மைல்கள் உபயோக
அனுபவத்தில் உருவானது.

சுந்தரம் TVS புதுப்பிக்கும் முறை

சிக்கனம் பெரிது
உழைப்பும் உயர்ந்தது.

சுந்தரம் இண்டஸ்ட்ரீஸ்
பிரைவேட் லிமிடெட்
(டி. வி. எஸ். ஸ்தாபனம்)
புதுக்கோட்டை - சென்னை

TVS2 95

கொடிகள் ஆடின

ஐயத்திலும், மாதலிலும் அன்றுமுதல் இன்னிதிரியாமல் இருந்து வந்தார்கள். ஐயத்திலிருந்து மாதலி தன்னுடன் இருப்பது ஆறுதலாக இருந்தது. மாதலிக்கும் மலிச்சாரல் பங்களாகிய தன்னந்தனியாக இருக்கப் பிடிக்கவில்லை. அங்கே இருந்தால் தனக்குப் பிடித்தியேம பிடித்துவிடும் என்று அவள் எண்ணினாள்.

சித்தப்பா முகுத்தன் ஏதாவது தவறாக எண்ணிக் கொள்வாரென்று அன்று கோலித்தலிடம் கொள்ளுகிற தலிர, உண்மையில் மாதலிக்கு அந்தப் பயம் இல்லை. சித்தப்பா என்ன நினைத்தால் தான் என்ன? அவரால் தன்னுடைய ஆயரத்தைக் குறைத்துவிட முடியுமா, என்ன? இந்திய நாள் அவர் தவறாக நினைவாதது ஏதாவது இருக்கிறதா? என்பது அவருடைய எண்ணம். ஆகவே அதை அவள் சிறிதும் பொருட்படுத்தவில்லை.

மலிச்சாரல் மாதலி

ஆனந்தி

ஆரீனும் இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு துயத்திடம், "நான் எவ்வளவு நாட்கள் இங்கே இருக்க முடியும் துயத்தி? நான் விட்டுக்குப் போகிறேன்" என்றாள். துயத்தி தன்னிடம் சீயமாக இருக்கிறாள் என்ற காரணத்தினால் விஜய ராகவனின் விட்டில் சொம்ப நாட்கள் இருப்பது அவளுக்குச் சரியென்று பட விட்டாள். மேலும் துயத்தியின் சென்னை மாவுக்குத் தான் அங்கு இருப்பது பிடிக்காது என்று உள்நுணர்வு கூறியது.

துயத்திக்கு அதைக்கேட்டதும் கோபம் வந்து விட்டது. "சரி, அக்கா! நீங்களும் போய் விடுங்கள்" என்று வெறுக்கென்று பதில் சொன்னாள்.

"ஏனம்மா கோபித்துக் கொள்வீருய்? நான் நியாயத்தைத்தான் சொன்னேன்" என்றாள் மாதவி.

"நீங்கள் மலேச்சாரல் பங்களாவில் போய்த் தன்னந்தனியாக இருப்பது சொம்ப நியாயமா அக்கா? அதுவும் இந்தமாதிரி சமயத்தில் தனியாக இருக்க வாயா? உங்கள் சித்தப்பா விட்டாருக்கு அக்கையைக் காது செவிதிரும்பதாய் உங்களிடம் கோபம். அவர்களுக்கும் அங்கே வருவதில்லை. சிலசங்கராணும், அவர்தாயாரும் ஊரில் இல்லை. அப்பாவுக்கு உடம்பு சரியாக இல்லை. என்னை இந்த அறையை விட்டு நகரவிட மாட்டீடுவென்றிருக்கீர்கள். இப்படி எல்லாமே ஒபிரகழப்பமாக இருக்கும்போது நீங்கள் அந்தப் பங்களாவில் தன்னந்தனியாக இருப்பதாகச் சொல்வீர்களே, இது நியாயமா?" என்று பொரிந்து தன்வினா துயத்தி.

மாதவி ஒன்றும் பதில் சொல்லவில்லை. துயத்தி வாயிலாக எதையோ வெறித்துப் பாரித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

பிறகு, "உன் சென்னைமா நான் இங்கே இருப்பதை விரும்புவாரா?" என்று கேட்டாள் மாதவி.

“ஓ! அதற்குத்தான் இவ்வளவு பீடிகை போட்டிருக்கா? அதை முன்னமேயே சொல்லக் கூடாதா? நான் முதலில் சின்னம்மாவிடம் கேட்டுவிட்டேன். நீங்கள் இங்கே இருப்பதில் தனக்குச் சந்தோஷத்தான் என்று சொல்லிவிட்டான். அது என்னுடைய கவலை அல்லவா? நிம்மதியாக இருக்கக் கூடா. சிவசகரன் திரும்பிவரும் காரியம் இங்கேயே இருக்கக். அதன் பிறகு அவர் கூறுவது போல் செய்து கொள்ளலாம்” என்று சமாதானப்படுத்தினான் ஜயந்தி.

மாதவி அங்கே இருக்க விரும்பாததற்கு இன்னொரு காரணமும் இருந்தது. அதை ஜயந்தியிடம் சொல்ல அவள் விரும்பவில்லை.

கோவித்தன் ஜயந்தியையும், மாதவியையும் பார்த்து அடிக்கடி வருவார்.

சில சமயம் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலிருந்து தகவல்கள் கொண்டு வருவார். அவர்களுடன் அனுதாபத்துடன் பேசிக் கொண்டிருப்பார்.

கோவித்தனிடம் ஜயந்திக்குச் சற்று வெறுப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. எழுண்டிகள் கோவித்தனைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுக் கூடின எழுதியது முதல் அவளுக்குக் கோவித்தனுடன் பேசிப் பழக விரும்பவில்லை போலீஸிடம். “இவரோடு நான் பழகியதாக்கானே அவர் என்னைப் பற்றித் தகவல் என்னிடம் கொண்டார்” என்று வருத்தப்பட்டாள்.

“கோவித்தன் மீது என்ன தவறு? இப்படிப்பட்ட கைத்திறக்காரத்தை என்னும் அவர் உன்னத்தின் அல்லவா எழுந்தது? அப்படி நினைத்தவரிடம் தானே கோபம் வரவேண்டும்?” என்று தன்னைப் கேட்டுக் கொண்டாள்

ஜயந்தி. ஆனாலும் அவளுக்குக் கோவித்தனிடம் பழகப் பீடிக்கவில்லை. ஆகவே கோவித்தன் வந்தால் மாதவியைப் பேசவைத்து விட்டுத் தன் அறைக்குச் சென்று விடுவான். மாதவி எவ்வளவு நேரத்தான் கோவித்தனுடன் பேசிக் கொண்டிருக்க முடியும்? இது அவளுக்குத் தர்மசங்கடமாக இருந்தது. தன்னைப் பற்றி ஜயந்தியின் வீட்டார் ஏதாவது எண்ணிக் கொண்டால் என்ன செய்வதென்று பவத்தான். கோவித்தனோ வந்தால் சீக்கிரம் போக மாட்டார். ஜயந்தியின் அறைக்கு முன்னால் இருந்த திறந்த வெளியில் உட்காரித்துக்கொண்டு மணிக்கணக்காகப் பேசுவார். அவர் சென்ற பிறகு அவர் என்ன பேசினாரென்பது மாதவிக்கு நினைவில் இருக்காது. ஆனாலும் நிமிஷம்கூட ஓயாமல் பேசிக் கொண்டிருப்பார். இதனால் மாதவிக்கு அகவிரும்பு பீடிக்காமல் போயிற்று.

ஜயந்தியின் அறைக்கு முன்னால் ஒரு வராதா இருந்தது. அதன் கூரைவைத்த தாக்குவதற்காக நிறுத்தி யிருந்த தூண்கள் மழை வென்று திறத்ததால் செய்த மாநிலி காட்சியளித்தன. அந்த தாக்கு தூண்களுக்கு இரு பக்கத்திலும் சில பூத்தொட்டிகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. மூன்று சைக்கிள்களால் பிணைத்த மண் தொட்டிகள் மேலேயிருந்து தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. அவற்றிலிருந்து கரும் பச்சை நிறமுள்ள கொடிகள், ஊதா நிறப் பூப்பங்கொட்டி சிழ்ந்தோகி வளர்ந்து மண் தொட்டிகளை மறைத்தன. காற்றடிக்கும் போது அந்த கொஞ்சல் தொட்டிகள் ஆடுவது மிக அழகாக இருந்தது. அவ்வப்போது அந்தத் தொட்டிகளில் வந்து உட்காரிந்து ஊஞ்சலாடிய சிட்டுக் குருவிகளைக் கண்டால் மனத்தில் இன்பம் கரந்தது.

மாலை வெய்யிலின் பொங்கலுளியினால் அந்தப் பூத்தொட்டிகளின் நிழல்கள் ஜயந்தியின் அறை ஜன்னல் திரையின் மீதும், சுவரின் மீதும் விழுந்து ஆடி அசைந்து விளையாடின. ஏதோ ஒரு கைநேரித்த செதிரக்காரனின் நிழல் படத்தைப் பார்ப்பது போல அவை நோற்றமனித்தன.

இந்த வராதாவின எதிரே பெரிய திறந்த வெளி முற்றம் இருந்தது. அந்நிலம் பணித செடி கொடிகள் வைத்து. அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருந்தது.

ஜயந்தியின் அறைக்கு இடது பக்கத்தில் முற்றத்துக்கு நேர் எதிரே பெரிய ஊரால் இருந்தது. நீல நிறப் பூக்கள் தினைத்த அழகிய திரைகள் அந்த ஊரின் ஜன்னல்களையும், கதவுகளையும் அலங்கரித்தன.

மாதவி ஸ்ரத்ததியில் போட்டிருந்த பிரம்பு நாதகாவி ஒன்றில் ஜயத்தியின் அறைவையிப் பார்த்து உட்கார்ந்து கொண்டு ஒரு கதை புத்தகத்தைப் படித்துக் கொண்டிருந்தான்.

"ஜயத்தி! இப்பே வந்து சற்றுக் காற்றுட உட்கார்ந்து கொள். எப்போதும் ஏன் அறையில் அடைந்து போய்க் கிடக்கிறாய்?" என்று அழைத்தான் மாதவி.

ஜயத்தி கதையின் முடிவால் தொய்விட நிறையத் தள்ளிக் கொண்டு வெளியே வந்தாள். அவளுடைய முகத்திலும் சூரியனின் மஞ்சள் வெப்பத்தில் பனிச் சென்று விடியது.

அவளுடைய தோற்றம் மாதவியின் மனத்தில் துயரத்தை உண்டாக்கியது. இவ் நாட்களிலேயே உடல் மிகவும் இளைத்து, முகம் வாடிப் போயிருந்தான் ஜயத்தி. அவளிடம் மாதவிக்கு அவளில்லாத பச்சாத்தாயம் ஏற்பட்டது.

"அவளுடைய எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும்?" என்ற கேள்வி அவன் உள்ளத்தில் எழுந்தது. "தனக்காவது சிலசங்கரன் திரும்பி வந்து விடுவார் என்று தெரியும். மன்னித்து விடுவார் என்ற நம்பிக்கையும் இருக்கிறது. ஆனால் பாலம், ஜயத்தியின் நினைவிலும் பரிதாபமாகிறது. அவளை எப்படியாவது தேற்ற வேண்டும். இனிவும் அவள் கருணைகளை நினைத்து ஏங்கிவிடக் கூடாது. அவள் அவளை நினைத்து வருத்தப்படும்போது அதற்குத் துரபம் போட்டு அவள் துயரத்தை வாரும் அதிகப்படுத்துவது விடக் கூடாது" என்று எண்ணியபடியே கொண்டான் மாதவி.

"இந்தத் தரித்திரம் பிடித்த ஊரில் யாராவது அபாசனம் மாநிலி ஏதாவது சொல்லார்கள். ஜயத்திக்கு விவாகம் நிச்சயமானதிலும்தான் கருணைகளுக்கு ஆபத்து வந்தது என்று பேசிக் கொள்வார்கள். நானே முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு சிலசங்கரனிடம் சொல்லி ஜயத்திக்கு நல்ல வாய்க்குப் பார்த்து வேண்டும். அவன் இப்படியே உன் விவாகக் காலம் கழிக்க முடியுமா? பதினெட்டு வயது கூடப் பூர்த்தியாகாத குழந்தை அவன்" என்று எண்ணியிட்டான் மாதவி.

"என்ன அக்கா! கூப்பிட்டு விட்டு ஏதோ யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறீர்களே" என்றான் ஜயத்தி.

"ஒன்றுமில்லை, அம்மா! நீ இப்படி இளைத்துப் போய் விட்டாயே என்று கருத்தமாக இருக்கிறது. உடம்பைத் தேற்றிக் கொள்ள வேண்டும் ஜயத்தி. உடம்பு தேறுவதற்கு முன்னால் மனம் அவசியம் தேற வேண்டும்."

புது நகரில் பிறந்தான் அப்பித்தியாவின் மூக்கியல்நாளை ஸ்ரீ கே. என். சங்கரத்தின் அறையில் பூத்திரமேயாகியவன் சந்திராவுக்கும் சென்னை ஸ்ரீரத்த பத்திரிகை ஆசிரியர் லட்சுமிநாதர் ஸ்ரீ என். நாராயணன் அவர்களின் குமாரன் சந்திரன் என். சந்திரன் எனும் குழந்தை 12-தேதியன்று திருவாரூர் மிகுந்த நிறுவனம் வேறு சிறப்பாக நடைபெற்றது. வாழ்க மனமகனாக!

"அக்கா! இனிமேல் தந்தை உடம்பு தேறி என்ன ஆக வேண்டும்?" என்று கூறி விட்டுப் போய் போய் வென்று கண்ணீர் உருத்தான் ஜயத்தி.

"நீ இப்படி இனிமேல் கண்ணீர் விடவே கூடாது. ஜயத்தி! நம்மால் நினைக்கப்பட்ட உயிரை விட்டுவிட முடியாததில், உலகம் இருக்கும் வரை மற்றவர்களுக்குப் பாரமாக இல்லாமலாவது வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும். அதை உத்தேசம் செய்தாவது உடம்பை நன்றாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நீ விவாதிவாகப் படுத்துக் கொள்ளாமலிருந்தாயே உன் தந்தைக்குப் பெரிய சேவை செய்த மாதவி" என்றான் மாதவி.

"நீங்கள் சொல்வது நியாயம்தான் அக்கா. அப்பா ஏற்கனவேயே என்னைப் பற்றி ரொம்பக் கவலைப்படுகிறார். என்னும் மிகவும் வேதனைப்பட்டு விட்டார். இனிவும் அவருக்குத் துன்பம் அளிக்கக் கூடாதுதான். இதெல்லாம் என் அறியில் எட்டுகிறது. அக்கா. ஆனால் இந்தப் பாதாப்பிப் போன இதயம் ஒன்றை இதறவன் கொடுத்து விட்டாரே! அதில் இதெல்லாம் உறைக்க மாட்டேனென்றிருந்தே" என்று கூறி விடியவன் ஜயத்தி.

"என்ன ஜயத்தி இது? நீ என் விவிலா படித்தவன். விவிலாஸ்தவன் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தேனே. என்னை இப்படி ஏமாற்றமடைபைச் செய்திருக்கிறாய்" என்ற குரல் கேட்டு இரு

வரும் திரும்பிப் பார்த்தார்கள். கோவித்தன் ஹாஸ்த நாண்டி முற்றத்துக்கு வந்து கொண்டிருந்தார்.

ஜயந்தி கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டாள். மாதவி தான் உட்காரித்திருந்த நாற்காலியை ஜயந்தியின் அருகில் இழுத்துப் போட்டுக் கொண்டிருந்தாள். கோவித்தனும் அவர்கள் எதிரில் உட்கார்த்து கொண்டார்.

"உங்களிடம் இன்று ஒரு முக்கியமான விஷயம் சொல்ல வந்தேன். சத்தர்ப்பம் சரிவாக இல்லை போலிருக்கிறது" என்றார் கோவித்தன்.

ஜயந்தி எழுந்து, "நான் போய் மூகத்தைக் கழுவித் கொண்டு வருகிறேன். நீங்கள் பேசிக் கொண்டிருங்கள்" என்று கூறிவிட்டு உங்களைச் சென்றாள்.

"பாவம்! எல்லாவிடங்களிலும் வளர்ந்த பெண்! விஜயராகவன் இந்த தனியை வசதிகளுடன் கூடிய வீட்டைக் கட்டிய போது, ஜயந்திக்காகவேண்டுமே கட்டினார். சாதாரணமாக இந்தப் பக்கங்களில் எங்கே இவ்வளவு விரைவாக வீடு கட்டுகிறார்கள்? சென்னையில் தாம் பார்த்த வீடு மாநிலி ஜயந்திக்குக் கட்டித் தரவேண்டும் என்று மிகுந்த ஆசையுடன் கட்டினார். கரை ஒட்டுக் கரைவாக இருந்தாலும், உன் பக்கம் மிக உயர்ந்த மரத்தினால் தளம் போட்டிருக்கிறார். இதைக் கட்ட அவருக்கு ஏற்பட்ட செலவாயிற்று. கருணாகரனும், ஜயந்தியும் இந்த வீட்டின் உற்சாகமாக வாழ்க்கை நடத்தப்போகிறார்கள் என்று மனக்கொட்டை கட்டினார். அது இப்படி விபரீதமாகி விட்டது. ஜயந்தியின் மனம் இவ்வளவு மென்மையானது என்று தான் நினைக்கவே இல்லை" என்றார் கோவித்தன்.

"அவன் இனிமேல் துயரப்பட இடம் கொடுக்கக் கூடாதென்று தான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்று கூறினாள் மாதவி.

"ரொம்ப சரி. உங்களாய்தான் அவன் மனம் மாறவேண்டும்."

"இவருக்கு ஒரு வேளை ஜயந்தியை மணத்து கொள்ள விரும்பியிருக்குமா?" என்று ஒரு கணம் நினைத்தான் மாதவி. ஆனால் ஜயந்தி அவரைச் சிறிதும் விரும்பாத போது தானாக எதையாவது கற்பித்துக் கொள்ள வேண்டாமென்று அந்த நினைவைத் தள்ளி விட்டு, "உங்களுக்குக் காலில் அடிப்பட்டிருந்ததே, சரி வாலி விட்டதா?" என்று கேட்டான்.

"ஓ! குணமாகி விட்டதே!"

"ஏதோ முக்கியமான விஷயம் என்று சொன்னீர்களே!"

"ஆமாம்! இப்போது தான் இன்ன பெட்டரைப் பார்த்து விட்டு வருகிறேன், அச்சதன் ஒப்புக்கொண்டுவிட்டாலும்!"

மாதவிக்குத் தேன் கொட்டிய மாநிலி இருந்தது. சரேவென்று எழுந்து, "என்ன?" என்று கூறினாள்.

"பொறுங்கள் மாதவி. இப்படி ஒரேயடியாகப் பயந்து விட்டீர்களே. அச்சதன் குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டதாக நான் சொல்ல வில்லை. குற்றம் தட்டி வைத்துக் குத்தான் இரண்டாம் தடவை போகவே இல்லை என்று சாதித்தான் அவ்வளவு? இப்போது போனதாக ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறான். அதைத்தான் சொன்னேன்" என்றார் கோவித்தன்.

மாதவி மறுபடியும் நாற்காலியில் உட்கார்த்தான்.

அவளுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. "ஏன் முதலில் அதை மறுத்தாலும்?" என்று கேட்டான்.

"எனக்கென்ன தெரியும்? ஏதோ அங்கே சொல்வதைக் கேட்டு உங்க வீட்டில் வந்து சொல்கிறேன். அச்சதன் இப்போது வாரிடலும் பிடி கொடுத்துப் பேசுவதில்லை" என்றார் கோவித்தன்.

மாதவியின் மனம் குழம்பியது.

அச்சதன் செய்த காரியம்

அச்சதன் ஏன் பின்னால் ஒப்புக் கொண்ட விஷயத்தை முதலில் மறைக்க வேண்டும் என்பது மாதவிக்குப் பெரிய புதிராக இருந்தது. அவன் அங்கே போய் என்ன செய்திருக்கக்கூடுமென்று எவ்வளவு தடவை யோசனை செய்த போதிலும் புரியவில்லை.

அன்று நடத்தது என்று தான் கேள்விப்பட்டதை பெல்லாம் மறுபடியும் சித்தினை செய்து பார்த்தான் மாதவி.

முடிந்ததன் வீட்டில் நிறைய மாடுகள் உண்டு. அதை மேய்ப்பதற்காகத் தினமும் மாட்டுக்காரர் சிறுவன் வந்து ஒட்டிக் கொண்டு போவான். அந்நகரமாகப் பக்கத்து ஊர்தானங்களில் மேய்ப்பான். சில சமயம் மலைமீது ஒட்டிக் கொண்டு போவான். அப்படிப் போனால் அந்த மனத்துக்கு வேரு நேரத்துக்கு முன்பே திரும்ப ஒட்டிக் கொண்டு வந்து விடுவான். அவனுக்குத் துஷ்ட மிருக்கவில்லை நினைத்தானே பவம்.

ஞாயிற்றுக்கிழமைமயன்று அதிகாலை அவன் வழக்கம்போல மாடுகளை ஒட்டிக் கொண்டு ஓடிப்போனான். மலைமீது அவன் மாடுகளை ஒட்டிக் கொண்டு போன போது நன்றாக வெளச்சும் பரவவிட்டான். முதல் தான் இரவு மறை வேறு பெய் திருத்தது. ஆதலால் மலைப்பாதை ஏரமாக இருந்தது. காஞ்சி நகரம் போவதற்குள்வேயே நன்றாகப் பொழுது விடிந்து விட்டது.

ஏதோ ஒரு சிவ்மரப் பாட்டை மூன்று முன்றுத்துக் கொண்டு உத்தராமலையில்

போய்க் கொண்டிருந்தான் அந்தச் சிறுவன். பெரிய பாளையினிருந்து திரும்பும் ஒற்றையடிப் பாதையில் ஒரு மாடு புதுத்து மேய ஆரம்பித்தது. அதைச் சரியாய் பாதைக்கு இழுத்து வருவதற்காக ஒற்றையடிப் பாதையில் எவ்வளவுதான் கவனத்தான். அடுத்தகணம் அவனுடைய ரத்தமே கண்டிப் போகும் படியான தொகு பாய்க்கரக் காட்சியைக் கண்டான்.

வலது பக்கத்திலிருந்த புதுக்கு வெளியே ஒரு கை நீட்டிக் கொண்டிருந்தது. ஒரு விளைவப் பிடித்துச் சாய்ந்து யாரென்று பார்த்தான் அந்தச் சிறுவன். சிறு மெத்தது கருணாகரன் என்று தெரிந்ததும் அவனுக்குச் சந்தர்ப்பமாகும் ஒடுங்கிப் போய் விட்டான்.

மாட்டைப் பற்றிய எண்ணமே அவனுக்கு அடியோடு மறந்துபோய் விட்டது. பதைக்கும் நெஞ்சத்துடன் ஓட ஆரம்பித்தான். விட்டில் போய் விஷயத்தைச் சொல்ல வேண்டும் என்ற துடிப்பினால் இரண்டொரு நடவடிக்கை எடுக்கவிரும்பினான். அவன் மலைப்பாதையிலிருந்து இறங்கும் வரையில் யாரும் அவனுடைய கண்களில் தட்டுப்படவில்லை.

காருக்குள் வந்து நான்கு மீட்டர்கள் தாண்டுவதற்கு முன்னால் அச்சதன் எதிரே வந்தான். அவரைப் பார்த்தவுடனே அந்தப் பையன் விஷயத்தைத் கூற முயன்றான். அவரத்திலும் பவத்தினும் அவனால் விஷயத்தைத் தெரிவிக்கவே சோல்வ முடியவில்லை.

ஒருவாறு அவன் உதரிக் கொட்டியதைப் புர்த்து கொண்டதும் அச்சதன், "அட மண்டலா! நீ ஏதாவது உளருதே" என்று கூறினான்.

"இல்லீங்க! எதையாவதுச் சொல்வீரேனுங்க" என்றான் சிறுவன்.

இதற்குத் தெருவில் நான்கு பேர்கள் அவர்கள் பேசுவதைக் கவனித்தார்கள். அச்சதன் மலையில் ஏறி ஓடத் தொடங்கியதும், அவர்களும் கூடவே தொடர்ந்தார்கள். மாடு மேய்க்கும் சிறுவன் முருந்தவிடம் விஷயத்தைச் சொல்வதற்காக ஓடினான். போகும்போதே வழியில் எதிர்ப்பட்டவர்களிடம் எல்லாம் சொல்லிக் கொண்டே போனான்.

ஆகவே, சற்று நேரத்துக் கெல்லாம் மலைப் பாதையை நோக்கிப் பல பேர்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்தார்கள். மட்டிலும்

காரைச் சிறுவன் விட்டில் போய் விஷயத்தை விளக்கிக் கொள்ளான். பின்னர், மிகும்ப ஓடிவந்து மாதலியின் விட்டில் குறைத்து அவனிடமும் விஷயத்தைக் கூறினான். அதன்பிறகுதான் அவனுக்குத் தன்மாடுகளின் விஷய வந்து அவற்றைக் கவனிக்க ஓடினான்.

மாதலியின் உடலில் ஏற்பட்ட பதற்றமும், நடுக்கமும் அடங்குவதற்கு முன், முருத்தன் அங்கே வந்து விட்டார். வெளியே ஓடப் பார்த்த மாதலியைத் தடுத்த சிறுத்தி. முருத்தன் அவள் சமாதானம் செய்யத் தொடங்கினார்.

சற்றைக் கெல்லாம் காரை அச்சதனுடைய தூண்டுதலின் பேரில் உட்கொண்டிருக்கொண்டு வந்து விட்டார்கள்.

இது போலிலாருக்கு மிகவும் கோபத்தை உண்டாக்கி விட்டது.

அச்சதன் தான் முதலில் குற்றம் நடந்த இடத்துக்குச் சென்றான். பத்து நிமிஷம் ஆவதற்குள் அவனைப் பித்தொடர்ந்து சென்றவர்களும் அங்கே வந்து விட்டார்கள். கருணாகரனுடைய உடல் ஏதேனாயினும் விழுந்து விடப்பதைப் பார்த்து அச்சதனால் சிவிக் முடியவில்லை. ஆகவே கூடவந்த ஆட்களை விட்டு உட்கொண்டிருக்கொண்டு வரச் சென்றான்.

இது தான் இன்ஸ்பெக்டருக்குக் கோபத்தை வரவழைத்தது. இவ்வளவு படித்தவரான அச்சதன் கூடப் போனோருக்குத் தெரிவிக்காமல் இப்படி ஒரு காலிலம் செய்யலாமா என்று பொருளிலார். அதுவே அச்சதனின் நோக்கத்தைப் பற்றிச் சற்றுச் சத்தேகமளித்தது. உண்மையாகவே அச்சதன் மனம் பொறுக்காமல்தான் அப்படிச் செய்தானா, அவ்வது போலினார் வருவதற்கு முன் உட்கொண்டிருப்பதற்கும் நோக்கத்துடன் செய்தானா என்று போலினார் இன்ஸ்பெக்டர் சத்தேகப்பட்டார்.

மீறகு அவருடைய சந்தேகம் ஊர்ஜித மாவதற்கு இன்னொரு சாட்சியம் கிடைத்தது. "உடம்புத் தாக்கிக்கொண்டு வந்த போது அச்சதன் கூட வரவில்லை" என்று விரி சொன்னார்கள்.

உடல் மயிச்சாரல் பங்களைவுக்குக் கூடில் ஏழு மணிக்கு வந்தது என்று மூத்தன் கூறினார். அச்சதன் ஏழரை மணிக்கு மேல்தான் மயிச்சாரல் பங்களைவுக்கு வந்தான் என்று இரண்டு பேர்கள் சாட்சி சொன்னார்கள். அதையும் மயிப் பாகதயிவிருந்து இறக்கி வந்ததைப் பார்த்ததாகவும் கூறினார்கள்.

அப்படியானால் உடம்பு அழுப்பிவிட்டு அச்சதன் மயிமீது அரை மணி நேரம் இருத்திருக்கிறான். அப்போது என்ன செய்திருப்பான் என்று இன்னப்பெக்டர் தம் மன்கடையைக் குழப்பிக் கொண்டார். கடைசியாக ஒத்தோ ஒரு தடை யத்தை எதற்குத்தான் மோயிருக்க வேண்டும் என்று நிச்சயம் செய்தார்.

அச்சதனை இதைத் குறித்து விசாரித்த போது, நான் அங்கே இருக்கவில்லை யென்றும் உடம்பே மயிச்சாரல் பங்களைவுக்கு வந்து விட்டதாகவும் சொல் லிக் கொண்டிருந்தான்.

கடைசியாக அதைத்தான் அன்று அவன் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறான். அங்கு இருத்ததை ஒப்புக் கொண்டானே தவிர, எதற்காக அவன் அங்கே இருந்தானென் பதைக் கூற மறுத்து விட்டான். இது இன்னப்பெக்டரின் கோபத்தை அதிகரிக்கச் செய்து விட்டது.

ஏற்கனவே முதல் தாவிரவு மழை பெய்ததாலும், ஈரத்தரையில் பன ருடைய காலடி அடைபாளங்கள் இருந்த படியாலும் போலீஸ்காரர்கள் ஒரு துழும் துளிக்க முடியவில்லை. கமார் பதிலிடுத்து பேருடைய காலடி அடைபாளங்கள் ஈரத்தரையில் ஒன்றன்மீது ஒன்றாகப் பதிந்து முதல் நான் அங்கு வந்திருக்கக் கூடியவர்களுடைய காலடி அடைபாளங் களை அழித்து விட்டன. இதில் அச்சதன் வேறு குழப்பம் கிளைத்திருந்தான். அவன் அங்கே என்ன செய்திருக்க வேண்டுமென்று ஊகிப்பதற்கும், அந்த ஊகத்தை குசப்படுத்துவதற்கும் வேண்டிய முயற்சிகளை வெகுவாய் இன்னப் பெக்டர் செய்து கொண்டிருந்தார்.

மாதிரி இதைப்பெய்காமல் நினைத்துப் பார்த்தான். இன்னப்பெக்டர் அவனைக் குற்றவாளியாக நினைத்தபோதிலும், அவனால் அதை நம்ப முடியவில்லை. அச்சதன் ஒருவராலும் இதைச் செய் திருக்க முடியாது என்று நம்பினான்.

மாதிரிக்கு ஒரு எண்ணம் தோன்றி யது. அச்சதன் இதைச் செய்திருக்க

முடியாது. அவன் அங்கே போனது என்னவோ உண்மை, அங்கே அவன் என்ன செய்தான் என்பதைக் கண்டு பிடித்து விட்டால் ஒரு வேளை யார் குற்றவாளி என்று தெரிந்து விடும்.

அவனுக்கு ஒரு பலங்கரமான சந்தேகம் எழுந்தது. "ஒரு வேளை சித்தப்பாவே இத்தக் காரியத்தைச் செய்திருப்பாரோ? அவரைத் தப்பிவிடப்பதற்காக அச்சதன் இப்படி ஏதேனும் செய்தானோ என் னவோ?" என்று நினைத்துக்கொண்டான்.

அச்சதனை எப்படியாவது பார்த்துப் பேசி இதைப் பற்றிக் கேட்டுவிட வேண் டும் என்று மிகவும் துடிப்பாக இருந்தது மாதிரிக்கு.

கோவித்தனிடம் தன் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தான். "எனக்கு அச்சதனைப் பார்த்துப் பேச வேண்டும். அதற்கு உங்களைக் ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா?" என்று கேட்டான்.

கோவித்தன் அவனை ஒரு மாதிரி பார்த் டார். ஏதோ கேட்க வாயெடுத்தவர், அதை மாதிரிக் கொண்டு. "அதற் கேக்கா? அழைத்துப் போகிறேன்" என்று பதில் சொன்னார்.

மீறதான் மாதிரி அச்சதனைப் பார்க் கப் போனான். அவனுக்கு அவனைப் பார்த்த மிகவும் வேதனையாக இருந்தது. கருணாரனின் பிடிவாதமான மூர்க்க குணத்தினால் எத்தனை பேருக்குக் கஷ்டம் என்று நினைத்து வருத்தப்பட்டான்.

அச்சதனிடம் மிகவும் பிரியமாகப் பேசினான் மாதிரி.

"நீ என்னைப் பார்த்த வராவாய் என்றே நான் நினைக்கவில்லை அக்கா. என்மீது உனக்கு எப்படி அனுதாபம் ஏற்பட்டது? நான் உன்னுடைய பரம காவலி அல்லவா?" என்றான் அச்சதன்.

"நீ இதை ஒரு நாளும் செய்திருக்க மாட்டாய் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும், அச்சதா!"

"ரொம்ப சந்தேகமும், வேறுவாரும் நான் சிரபராதி என்று நம்பாவிட்டா லும் நீயாவது நம்புவது எனக்கு அள வற்ற நிம்மதியை அளிக்கிறது."

"அது சரி! உன்னிடம் எனக்கு எப் போதமே தனிவாச பிரியம் உண்டு. நீ நக்கலன் என்று நம்பிக்கை உண்டு. ஆனால் ஏன் இப்படி என்ன பிடிவாதம் பிடிக்கிறாய்? அங்கே ஏன் போனாய் என் பதைச் சொல்வாயும் உன்னையே கெடுத் துக் கொண்டிருவே, அச்சதா! அங்கே ஏன் போனாய் என்று சொல்லைக் கூடாதா?" என்று மிகவும் இரக்க மான குரலில் அச்சதனை வேண்டிக் கொண்டான் மாதிரி. (தொடரும்)

காட்லிவர் ஆயில்

கடைய

மால்ட் சத்து

எ. சி. ம. விடமின் சத்துச்
கொடுக்கிற மிகநல்ல உணவு
யான காட்லிவர் ஆயில் மற்
றும் மால்ட் சத்துக்கேற்ற
தும் தயாரிக்கப்பட்ட இதை
இ. சி. ம. விடமின் சத்து நமால்ப
பில், முதுகத்தால் தாவிவழித்தகையில் காணப்படும் உடல்
பொலாக்கு அடக்கமான விலை அடங்கியுள்ளது.

இது 99
புஷ்பயனிகளும்
உணவுதான் -
மருந்து அல்ல

தயாரிப்பவர்கள்:

ஜி ஸ்காட் இன்டஸ்ட்ரியல் &
பெட்ரோல் லாபரேட்டரி லிட்.,
மலேசியாவும், பெங்களூர்-3.

99752
Bottle No.

சிதம்பரம் 35/37, தம்பு செட்டி தெரு, சென்னை-1.

MILK 5000

மேலும்
மலிவானது!

குடும்பம்
முழுவதற்கும்
ஒரே டால்க்

ப்ரோடெக்ஸ்

சர்வ பிரயோக டாய்ஸ் பவுடர்

ஜுவன்ட் கைஸ் அறிய
பயன்படும் இடைக்கும்!

சீல குழந்தையும் அறியும்...

ரின்ஸோ அதிவிவன்மையாக

வெளுக்கும் எப்பகை?

சைவத்த ரின்ஸோ உபயோகிக்கும் தாய்மார்களின் எண்ணிக்கை
மேலும்மேலும் போயிடு வதுதான் உரணம். ரின்ஸோ வெள்ளைத்
துணிவின் அதிவேவன்மையாகவும், வர்ணத் துணியின் அழகம்
மீட்டாக்குவதும் செயல்படுகின்றன.

சைவத்த ரின்ஸோ உபயோகிப்பவன், உயர்வு குழந்தைகளின்
ஆடைகள் உயர்வு, நுழைபத்தின் சைவ துணிகளையும் அந்நாளை
கத்தத்தோடு சைவம் செய்வதும் உயர்வு
மீட்டும். ரின்ஸோவின் விருந்துப்போன
துரை அடிக்குவன் அரவே அத்தத்திடு
தெறு—அத்தத்த துணைக்கிவா. அத்த
நித் தெய்க்கிவா வெண்குயதிகிற!

... உயர்வு வெண்குய

இதயாங்கும் அத்த

போப் பவுடர்

R. 13-10 TM

படித்துப் பாருங்கள்

மனிதனின் குடும்பம்

மேலே கூறிய பெயருள்ள புனைபட்ட காட்சி ஒன்று சென்னைக் கடற்கரையில் நடந்தது. பொருட்டாகாட்சியின் பெயரே ஒருவாறு அதன் தோக்கத்தை வெளிப்படுத்துவதான அமைதி இருக்கிறபடியால், அப்படி என்ன நடக்கலாம் கொண்டு 'எக்ஸ்போசும் ஓர் குலம்' என்ற உண்மையைத் திருப்திப்போட்டுவதற்காக எப்போதும் தெரிந்து கொள்ள அனைவருக்கும் ஆவன இருக்கும்.

நாம் அனைப்பும் எத்தனையோ விஷயங்கள் நிகழவேண்டிய போக இத்தப் புனைபட்ட காட்சிக்கும் நிரலாகப் போக முடியாமல் இருக்கும். இதனால் யாரும் ஏமாற்றம் அடைவ வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

தெய்வார்க்கிறுள்ள "மீட்டர் லைம் லைட் மாடிக் ஆர்ட்" மறு மறுவெந்த உலர்ந்த காதித்தல்கள், நெற்ற முகத்தில் வெளிப்பட்டிருக்கும் புத்தரம் போன்ற பொருட் காட்சியைப் பார்க்காத ஒருவரைத் தீர்த்துவிடும்.

உலகம் முழுவதும் மனிதனாகப் ஒரேமாதிரி தான் பிறந்து, வாழ்ந்து, மறைந்து வருகிறது என்பதை மிகவும் பிரபலமாக்கிட்டு இத்தப் படங்களைக் குலம் விளக்கி இருக்கிறார்கள்.

இத்தொன்று மூன்று படங்களில் மனித உள் எத்தினை பவனிதமான உணர்ச்சிகளை எடுத்துக் காட்டியிருப்பது மிகவும் அநியமமாக இருக்கிறது. சாதல், உலகவாசம், குழந்தைப் பிறப்பு, சிறுவர் சிறுமியின் விளையாட்டுக் கோனாகலங்கள், உதாரணம், ஆத்திரம், பழம், அன்பு, துயரம், கருமை, பரிசொருமை, பகிர், அலங்காரம், குழந்தைப் பருவத்தின் கைக்கமழ்ந்ததன்மை இவை எல்லாவற்றையும் பவனிதமான போன்களின் புகைதோக்கில் படம் பிடித்து வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

ஒரு மனத்தான் எதனை. இத்தப் புத்தகத்தினுள்ள படங்களைப் பார்க்கும் வெள்ளை வரும்போது தோத்துக்குத் தோதம், உடை, உடை பாவனைகள் வித்தியாசமாக இருக்க போகிறது. மனித உள்எத்தினை அடிப்படையிலான காட்சிகள் எங்கும் ஒரேமாதிரிதான் இருக்கின்றன என்பதைக் காண்போம்.

தொகுத்த தோத்தினை இருத்தாலும், அமெரிக்காவிலிருத்தாலும், அவ்வது இத்தியானிலிருத்தாலும் குழந்தைகளைப் பெற்ற தாயார் ஒரே மாதிரிதான் மிடுக்கிறது.

ஆப்பாள், சேறு, எப்பா, தெர்மனி, இல்செக், இத்தாஸ், பிராங்க் ஆகிய எல்லாத்தோக்களிலும், குழந்தைகள் ஒரேமாதிரிதான் உதராகமாக விளையாடுகிறார்கள்.

இரண்டு குழந்தைகள் உலகைப் போலும் படம் ஒன்று மனத்தினைக் கவருகிறது. நம் கண்கள் நம் விட்டியும் நிரல்கள் நம் பார்க்கும் காட்சியாகத் தோன்றுகின்ற தவிர அம்மிக்மையில் எடுத்ததாகத் தோன்றவில்லை.

இத்தப் புத்தகத்தின் கடைசியில் பரிசைக் குழந்தைகள் கைகொத்துக் கொண்டு நடந்து போகும் படம் ஒன்று இருக்கிறது. அதனுட்பார்க்கும்போது, அவை நம்மக் காண்கையைப் பாவனையில் நடக்க ஆரம்பித்திருப்பதானியை

தோன்றுகிறது. ஒவ்வொருவர் காண்கையும் இப்படித்தானே ஆரம்பிக்கிறது!

ஞ் எட்டவர்ட் க்கென்கள் எப்போது மிகவும் பிரபலப்பட்டு இத்தப் புனைபட்டகளைச் சேகரித்திருக்கிறார். அவரை எல்லாவது பாராட்டினாலும் தகுது. பிரபலமான புனைபட்ட நிபுணர் விலிருந்து, மூலப்பித் தெரிவாத போட்டோக் காரர் வரை படக்கள் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். மொத்தம் இரண்டு வட்டம் படங்கள் வந்தாலும், அவற்றில் பத்தாவிரம் படங்கள் பிறப் பொருத்திருக்கனாம். அதிலிருந்து எத்தனாற்பது மூன்று படங்களைக் கவகப்படுத்துகிறது. அமெரிக்காவிலுள்ள நவீனக் கலைப் பொருட் காட்சிக்கு அமைதிருக்கிறார்கள்.

கடைசியுடைய: அமெரிக்கச் செப்தி இவாசா காலியாவம், மயண்ட் ரோட், ரெகிஸ்-2: வினா: கு. 2-50.

சித்தார்த்தன்

இத்தத் தலைப்பைப் பார்த்தவுடனேயே பவாள் புத்தரைப் பற்றிய கதைபோ என்று நினைத்த தோன்றும். ஆனால் பவாள் புத்தரைப் பற்றிய கதைப்பன். பவாள் புத்தரைப் போக் அரும் பாடுபட்டு குலம் பெற்ற ஒருவனின் கதை!

இத்தத் கதை வேறான குழந்தையிலேயே தொடங்குகிறது. சித்தார்த்தன் என்ற பிராம்மன் சிறுவன் பிராம்மணியத்தின் நம்பிக்கை பிறந்து, சமணராக மாறுகிறார். சமண மத குலம் அவனுடைய அன்புடைய மனத்திற்கு அமைதியை அளித்தனிலும், பவாள் புத்தரைக் காண்கிறார். அவ்வாறுகிறார், அவர் ஒரு மகன் என்று காண்கிறார்களே தவிர அவன் உள்எத்தினை அமைதி பிறக்கக்கூடாது. பிறகு சமணரத்தின் உழக்கிறார். கடைசியில் மூலக் காரணம் தனது சந்திரைக்கொழும்புக் கோயில் அருகிலும் கிடை காண்கிறார் ஒழும் தலையே ஒருவராகக் கொண்டவாற்றேவனிடம் குலம் பெறுகிறார்!

"குலத்தினை ஒருவன் அடையவாம்; அதில் வாழவாம். என்னும் ஒருவன் அமைதிப் பிறகுக் கழகவிலை புட்டபோ, மட்டும் இப்போது" எங்கிறார் சித்தார்த்தன்.

"கண்டவர் விளையுங்கள்
விளையுங்கள் கண்டவர்"

என்ற அரிய பாரத நாட்டுக் கருத்தை விளக்குகிறது இத்த தலைப்பு!

இத்தாவாசியார் தெர்மானிய தோத்தகத் தோத்தவர். தோபக் பகன் பெற்ற ஆசிரியர், பாரத நாட்டின் மத கருத்துக்களின் காரித் தினைத்த வேதாத்தக் கருத்தை இத் தலைத்தின் கெரு அறவா தினை பிறத்திருக்கிறார். தாவல் முழுதும் வேதாத்த தத்துவ விமர்சனமாக அமைதிருத்தாலும், படியுபத்திப் பிராசியர் மே. கவாமித்தன் தமது குன்றுகாரியக் கறுவது போக் ஏதோ ஒரு துப்பதியும் கதை அமைப்புவது போலத்தான் இருக்கிறது!

மொழிவிளக்கிய: திருமொகை தோராம்; பிரகரம்: ஏ. மே. கோசுவன், திருவன்கித் கோயில், சென்னை-5; வினா: கு. 1-75.

உத்தம் ஒரே உச்சதும்
சூழ்மானமுமாக இருந்தது.
பாரேதியின் பெரிய பெண்
சென்னைவிலிருந்து அன்று காணவில்லாதான் வந்திருந்தான். காணவில் வந்திருக்கவதும் நேராகச் சித்தி படுக்கிருந்த அளவுக்குத்தான் வந்தான் அவன். விட்டுக்குப் பெரிய எஜமானி போல் அதிகாரம் செய்து கொண்டு பம்பா மாகச் சுற்றி வரும் சித்தி. வந்தியசுந்தரன் உருமாறிய பாவோடு பாலாகப் படுத்திருந்த கோவந்தைப் பார்த்ததும் அவன் கண்கள் கலங்கிப்போய் விட்டன.

"என்ன சித்தி, இப்படிப் படுத்தக் கொண்டு விட்டாயே!" என்று நாக்ருமர் சொல்லிக் கொண்டே படுக்கையில் அவன் உட்கார்த்த போது மங்கலம் அத்தப் பரிசை ஆசையுடன் அனுபவித்தான். சில நாட்களாகவே சூழ்நிலை ஒரே உய்ப்பமாகத்தான் இருந்து வந்தது அவளுக்கு. தங்கம் காட்டிய இந்தப் பரிசின் குழைவு அவளுக்கு மிகவும் தேவையாக இருந்தது.

"எனக்கு ஒன்றுமில்லாமல் தங்கம், இப்போதுதான் நீ காரியவிலிருந்து வந்திருக்கிறாய். காரியக் கால்க்க கொண்டு திரை காமோ, அசுடு! சித்திக்கு என்னும் பதிகுற வலசா? எழுந்திரு. அம்மா, யோய் சூழ்த்த விட்டுச் சாப்பிடு. காரிய எங்கொருப் சொக்கெய்தாது!" என்று அத்தத் தன்னாத திணியிலும் பாசம் அளித்த தெம்பை மகனும் பேசினான்.

என்ன இருந்தாலும் தங்கம் வளர்த்த பெரியவனாகவிட அவனது மடிவந்து தோவினும் தானே! அத்தப் பாசம் அவன் விட்டுப் போய் விடுமா?

சித்திரை மாதத்துக் கொடும் வெயில்க் வெளியே அங்கப் பரப்பிக் கொண்டிருந்தது. மங்கலத்துக்குத் தாம நாக் கை வறட்டியது.

"தங்கம் தங்கம்!"

சனல்வரத்தில் எழும்பே அவன் ஓங்க உன்னை கேட்டிருக்கவே முடியாது. அவ் வளவு உச்சையோட்டு ரகசிய சொல்லு கொண்டு இருந்தார்கள் குழந்தைகள்.

காரிய பத்த மணிக்குத் தங்கம் வந்து கொண்டு வந்து கொடுத்த விட்டுப் போனான். அப்படித் தத்த அளவுப் பக்கம் வாரும் எட்டிக்கூடப் பார்த்துக்கிடையே, பாரேதி அவ

ளுக்கு உடம்பிறப்புக்தான். என்னதும் அத்தத் தங்கத்துக்கு இருக்கும் பரிசுகூட அடங்கு இருக்க. ஒங்கொரு கணமும் இப் போகெல்லாம் ஒங்கொரு முன்னாகத்தான் உறுதியை மங்கலத்தது.

உன்னை பாரேதி எதற்கோ உரக்கச் சித்திக்குக் கொண்டிருந்தான்.

"தங்கம், ... தங்கம்!"

"சித்தி உப்பிறகுதான் போகிருக்கிறது. அம்மா! என்னவென்று கேட்டு விட்டு வருகிறேன்" என்ற தங்கம் சொல்லிக் கொண்டு புகுப்பது மங்கலத்துக்குக் கேட்டது.

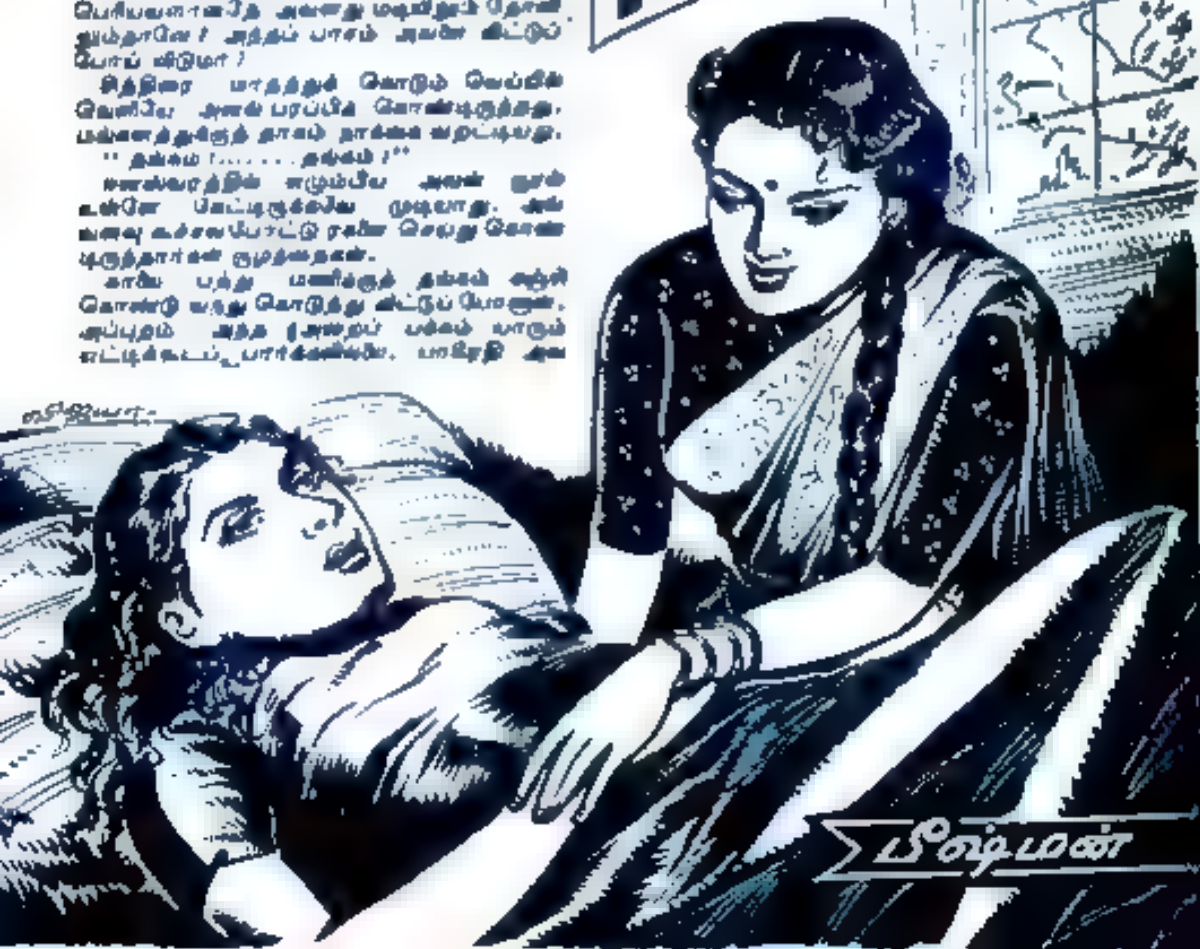
"அவளுக்கு சில நாளை வேலை? எப்போதும் ஒரே தொண்டொணப்பு! நீயும் பார்க்கிறாயா! தான் கஷ்டப்படுக போது பிறர் சித்திதான் அவளுக்குப் பிடிக்கிறதென்க. என்ன தொந்தரவோ!"

என்ன பாரேதியா பேசினான்?—

மங்கலத்தின் மனத்தை பாரேதி முறுக்கிப் பிழித்தான்.

இத்தப் பாரேதியின் தங்க வாழ்வுக்காக அவன் ஒரு

மன்களம்

பிஷ்மன்

ஒடி உணர்ந்திருக்கிறான். குழந்தைகளைப் பெற்ற விட்டானே தவிர, அவர்களை வளர்க்கும் பொறுப்பு முழுமையானதாய் மங்களம்தான் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தான்? இப்பொழுது படுக்கையில் விழுந்ததே அந்த மங்களம் இல்லாதது நெய்விட்டதல்லவா? விட்டான்?

"கப்பிட்டுட்டான், சித்தி!" என்று கேட்டுக் கொண்டே வந்தான் தங்கம்.

"தாமஸ் தாக்கை வந்துவிடுவது! அதை மனிதரோடும் கப்பிடுகிறேன். உங்கனில் யாரும் கேட்கவில்லை!"

"இந்தக் கப்பலிலே உன் குழந்தைகளைத் தான் இங்கே விட்டி. ஏற்று இரு. இப்போது கொண்டு வந்துவிடுவோம்!"

"தங்கம் தங்கத்தான்!" என்று திடுக்கிட்டுக் கொண்டான் மங்களம்.

பாரீதி மட்டுமேயா? அவளுக்கும் தங்கமான மங்களம். ஆளுதும், வயதான ஆகிவிட்டதே தவிர, விவாதிக்கும் தகுதிப் பண்புகளையெல்லாம் அவளுக்குப் பழக்கமேயில்லை. அதுதான் ஏன்வோ எதிரெதிர்த்து மீண்டும் மீண்டும் இருக்கிறார்கள். இது மட்டுமே காரணமாக இருக்க முடியாது. மங்களம் வந்தால் எப்படி விட்டான்? இன்று அவன் பெயருக்கு இருக்கும் இரண்டு மக்களிலுமே அவன், தம்பி ரகுராமனிடத்தான் செலும். அகலுக்குப்பிறகு அவனது அன்னை அனுபவிக்கப் போகும் அவன், அக்காவின் பராமரிப்பைப் பற்றியோ, அவனது உடல் நலனையும் பற்றியோ அக்கையையே கொண்டிருக்கிறார். "அவரோ அப்படியிருக்கும்போது" என்ற படுகோ அரட்டை எண்ணம் பாரீதியின் மனத்தினால் குழப்பியிருக்க வேண்டும்.

இதைத் தீவிரப்போது மங்களத்துக்குச் சொல்லத்தான் வந்தது. "என்ன விதிநிரமான உரை?" என்று முன்கூட்டியே அவன்.

"என்ன சித்தி, என்னவோ தங்கத்துடனானே பேசிச் சொல்லக் கொண்டிருக்கிறேன்!"

"என்னவோ தீர்ப்பு!"

தங்கம் கல்கியை ஆதரிக் கொடுத்தான். அவன் காப்பிட்டு முடித்ததும் காலிபோன பாதிரிகளின் எடுத்துக் கொண்டு சந்தர்ப்பக் கெட்காரர் கல்கியைப் போய்விட்டான்.

மங்களம் மறுபடியும் தனியே விடப்பட்டான். அகலுக்குப் பிறகு இந்த உலகத்திலேயே அவன் தனித்து விடப்பட்டது போலத் தான் இருந்தது.

கடவுள் பிறந்த தம்பி செவ்வாசை வாழ்கிறான். அக்காவிற்கும் ஒன்றிதும் குறைவில்லை. ஏன்? அவளுக்குப் தான் என்ன குறைத்தன? உது? அவன் பணத்தையே கொள்கைகள் தரமே கொடுக்கிறான். தோஷம் கொண்டுவிட்டான். கப்பிட்டுட்டான். ஏன்? என்று கேட்கும் இரண்டு மக்கள் தங்கம் இருக்கிறார். அது மட்டுமே இருந்தால் ஆயிரம்? அவன் திடமான இருந்தால் ஆயிரம்? அவன் திடமான இருந்த தாடகைகள் கொடுத்த கொடுத்த தானே. அந்த அப்போது பரிசிலும் ஒரு தனி தரத் தங்கத்தையும் பக்கத்து விட்டுப் கப்பலன் வாக்கையையும் விட்டான். வேறு தாழ்ந்திருக்கிறார். அவன் வாழ்க்கை ஒரு சோகக்கதைகளாக அகலா ஆகிவிட்டது.

காழ்ச்சி பூட்டுவதில் யாரும் கவனம் வடல் அவன் கருத்திக்குக் கொண்ட உலகம்

புடையவே கோழிப் புடையவாக மாறினும் என்ன அவன் கல்கியைக் காணவில்லை. ஆனால் அப்படியப்பட்ட ஒரு பேரிதான் அவன் தங்கம் கிழித்தது.

கல்கியின் தனி உடைய ஒரு மனிதரெத்தி வேறு மாறாட்டப்பிறல் அவன் மனதின் மறைத்து விட்டான்.

அதன் பிறகு பிறகிடம் அன்பு செலுத்துவது ஒன்றிதான் அவன் வாழ்க்கை இப்போது உலகத்து விட்டது.

இதைப்போலவும் இப்பொழுது தீவிரத்துப் பாரீதிக்குப்போது அவன் கல்கியைத் தீவிர மறைத்தது.

அவனுக்கு இங்கே கதி வேர்த்தப்போது அப்பா உல்கிடம் இருந்தார். தம்பி ரகுராமனுக்குப் பத்து வயதுக்குக்கும், பாரீதிக்கு மட்டும் கல்கியானம். ஆகியிருந்தது. அவருடைய இங்கே தங்கம் கல்கி. ஏன்? பாரீதி அந்த புயல் வேறு. அப்பா பட்ட துயரம் சொன்ன முடிவாது. ஒரு மாதம் வரை அவர் கல்கியைக் காப்பிட்டுக் கொடுத்தான். மனதின் மறைத்துப் பாரீதிக்குப்போது அவன் கல்கியைத் தீவிர மறைத்து அவருக்கு அவருக்கு கொடுத்தான்.

இந்த வேர்த்தியே அவருக்கு மறைத்து வரைத்து அவரைப் படுக்கை வைத்து விட்டது. இப்போது நடப்பது போல, அப்பாவின் கடைசி நாட்கள் அவன் தீவிரத்துக்கு வந்தது.

வேர்த்தியே மறைத்து கொண்டிருக்கும் தோரம் கொக்கிப்பிறத்துப் படிக்கட்டில் உட்கார்த்து வாக்கத்தை வேர்த்து தோக்கியபடி ஏதோ உருத் தெரிவாத சித்திக்கையில் கருப்பிடுகிற தான் மங்களம்.

"மங்களம்! அப்பா கப்பிடுகிறார்!" என்று ரகுராமன் அவன் தோள்பட்டையைத் தொட்டு உலக்கியபோதுதான் திருக்கிட்டு எழுந்தான் அவன்.

"எதுக்குடா?"

"தெரியாது அக்கா!"

அவன் உளியே போனபோது அப்பாவின் பக்கத்தில் உட்கார்த்திருந்த பாரீதி அவன் கல்கியை மறைத்துவாய் துடைத்தக் கொண்டிருந்தான்.

"என்ன அப்பா!" என்று கேட்கும்போது மங்களத்துக்கும் ஏதோ அழகைக் கத்துவிட்டது. அகலு கல்கியைப் பிடித்து ஆதரிக் கொடுத்தான். அவனைத் தம் பக்கத்தில் உட்கார் வைத்துக் கொண்டார் அப்பா.

"மங்களம்... உல்கி தீவிரத்தாகத்தான் என்ன என்னவோ சொப்பிட்டு பாரீதி ஏன் ரகுராமனும் கல்கியைக் கை விட்டுவிட்ட மாட்டார்கள். இருந்தாலும் கல்கியை எப்படி எப்படி பாதுகாக்க? வாரி கண்டது! உன் பெருக்குக் கொஞ்சம் தியம் எழுதி வைத்திருக்கிறேன் உலக்குப்பிறக்காகம் அது உன் தம்பிக்குச் சொல்லு. எப்படியோ அக்காவையும் தம்பியையும் பக்கத்துக் கொண்காயல் நீ தங்கப்போல உன் கல்கியைத் தரிக்க வேண்டுமே..." — மேலே அவரால் ஒன்றும் போ முடியவில்லை துயரம் தொண்டைகளாகத் தந்து.

உல்கி மறைத்து மறைத்து இறைத்து

"ஏன் மங்களம்! வினா மறைத்து அப்படிக் கொண்டுதான்? என் உல்கி உன்னையரை மங்களம் பாரீதி கடவே இருப்பான். என்ன

குக்கடப் பிறத்தவர் வாரும் இல்லை. எங்கள் என் தங்கையாக, பாரேனிக் குத்த துணை வாக இருக்கட்டும்!"

சோக இருக்கப் பட்டிருந்த சூழ்ச்சியாளர் புதிதொரு ஜோடி பிறத்தது போலக் கணி ரென்று அந்தக் குரல் எழுந்த நிலையில் மூன்று ஜோடிக் கண்களும் ஆவனாடத் திரும் பின. குரலின் திடம் மூத்ததிலே போனிய, ஆனானுபாருவாய் அங்கே பாரேனியைக் கணவர் திண்டாடி.

"மாயி...!" என்று தந்திப் பெருக்கி ஏதோ சொல்ல வாயெடுத்தார் பெரியவர். குரல் எழுப்பவில்லை.

அன்று சொல்ல சொல்லி இன்றுவரை அத்தியேசம் காப்பாற்றி விட்டார். அக்காமட்டுமென்று? அதுவும் எவ்வளவுதான் ஆதரவுடனாக இருந்தான். இப்போது சில நாட்களாகத்தான், அதிலும் மூக்கியமாகப் பேரித்தாற்போல நான்வைத்து மாதம் மக்களும் படுத்த படுக்கையாக ஆஸ்பெயுதான் அவனிடம் ஒரு மாதமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது.

"ஸீயாதி" என்ற சொல்லி மக்களும் பக்கம் படுக்கை விரித்துப் படுத்துக் கொண்டே இப்போதுதான். அதுவரை அவருக்குப் பிரமாதமாக நோய் தொடி வந்து வந்ததே இல்லை. அப்படியாகக் காணாத தங்கைய வந்ததாலும் மக்களும் அதைத் தெரிதும் போருட் படுத்த மாட்டார்கள்.

இவ்வளவு நாட்களாக இன்னாத தடுக்கலாம் வட்டி சேர்த்துக் கொண்டு இப்போது அவருக்கு நோய் வந்து விட்டது. சாதாரண இருமலும் ஜூரமுமாக ஆரம்பித்த அது இப்படி இரைப்பும் இழுப்புமாக வளர்ந்தவிட்டது. ஆரம்பத்தில் பாரேனியை எவ்வளவுதான் பரிசுடத் தான் உபகாரம் செய்தான். இடைவிட அவன் தப்பி ருது வந்து விட்டுப் போனான். அதன் பின்பு தான் அவன் குணமே மரதிப் போய் விட்டது.

"மக்களத்துக்கு ஒரு மாதமாக உடம்பு சரியில்லை" என்ற விவரத்தைக் காதல் மூலம் தெரிந்து கொண்டு தான் வந்திருந்தான் ருது. வந்தவன் ஆறுதலாக ஒரு வார்த்தைகூடச் சொல்ல வில்லை. அதற்குப் பதில், "உன் கடிதாசைப் பார்த்ததும் பலத்த போய்விட்டேன், அக்கா. கிராமத்திலே அரசாங்கமே வேலிருந்தது. புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன். எய்தாதி வந்தது. எய்வரத்திலே ஒன்றமே டுடாயம் அப்படி அப்படியே போட்டு விட்டு வந்தேன். கொஞ்சகூட உனக்கு திதாமமே வில்லை அக்கா. அப்படி இப்போ என்ன வந்து விட்டது?" என்று அவன் பேசியபோது மக்களத்தார்க்கூட ஏரிச்சொகத்தான் இருந்தது.

ஆனாலும் "அது அவன் போக்கு" என்று திணைத்துக் கொண்டு விட்டான். அக்காவாய் அப்படியிருக்க மூடியவில்லை.

"நானிக்கு அவன் உயிர் போனும் இரண்டு ஏக்கர் நிலமும் ஒரு வந்து விடாதா அவனுக்கு" அதனுடைய ஆத்திரம் வருகிறது.

என்னடா இது. பிரமாதமாக அக்கா எழுதி விருத்தானா! என்னோ பூடியிருக்குமென்று திணைத்தோமே. இங்கேயானும் இது இன்னும் மூக்க விட்டுக் கொண்டிருக்கிறதே என்று அவர்த்து போய் விட்டார். நோயும் வராதிதா வேயம்!" என்று அடிக்கொரு மூறை சொல்லி மிகவும் அதுத்துக் கொண்டான் அவன்.

"மாயி...!"

மக்களும் சித்திரம் பிணப்பிடுக்கு விடு பட்டுத் திரும்பினான். திணையோரம் வாக தின்று கொண்டிருந்தான்.

"வா, வா!"

"இவ்வளவு உடம்பு எப்படி பிடுக்கிறது. மாயி!" என்று பரிசுடம் விசாரித்துக் கொண்டே அவன் அருகே வந்து உட்கார்ந்து கொண்டான் வாக.

மக்களும் அவன் மூத்தையே பிரகம பிடித்தாற்போல உத்துப் பார்த்துக் கொண் டிருந்தான் தானும் உகொகாடிப் போன

வாழ்ந்திருந்தான் அவருக்கு இப்போது வாகவாய்

போன மனமும் இருக்கிறப்பான். அந்தக் குறைவை நீக்குவதற்குத்தான் தெய்வம் வாகவுக்கு இக்கப் பாசத்தை அளித்திருக்கிறதோ, என்னவோ?

"ஏன் மாயி, அப்படியப் பார்த்திருக்க?"

"ஒன்னுமிக்வேடா வாக! இந்த மாயி உடம்பு உனக்கு என்ன அகவளவு பிசியெனு மொகெடுதான்!"

அவன் மூத்ததில் ஏதோ விடுப்பாத ஒன் தைக் கெட்டு விட்ட வேதனை பட்டித்தது.

"ஏன், தான் பிசியமாக இருக்கக்கூடாதா?"

"அதற்கில்லை. அசட்டுப் பிசியமே! மாயிக்கு இப்போ உடம்பு சரியில்லையா, என்னமோ பிதற்றுவிதன். நீ அதை வெக் காய் மனமே போட்டுக் கொண்டாதி!"

வாகனின் சித்திரம் அதற்குக் வேறு எவ்வொ ளுவைட்டது. மாயினை தெற்றியக் கணவத் தும் பார்த்தான். "இன்று ஜூரம் வரவில்லை, மாயி!" என்று குறுகைத்துடன் கொள்ளான்.

அந்தப் பிசிய உணவத்தின் அக்பியே மனத் தின் பாரம் சற்று இறங்கியதை உவார்த்தான்

கனகதாஸ் ஸ்ரீமே. எம். மே. இவர் அந்த
சமீப காலத்திலே ஸ்ரீமே. நடராஜன் தங்குந்
தலையிலே ஸ்ரீ எம். மே. கம்பளம் இவர்
அவர்கள் குலத்திலே சம்பந்தம் இல்லை.
சம்பந்தம் இல்லை என்பதற்குத் தற்போது தட
பெற்றது. எந்த மனதில்?

மங்களம், உணர்ச்சி வர்த்தித அலன் கன்லி
ஒரு கல்கிண. அன்புடன் வரக தித்திரிண
வருக திட்டரன்.

தங்கமும் வாங்கும் இவ்விய பெண்களும் அவன் உயிரி ஈன்றோ இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விடுதல் கொண்டு ஓடியிருக்கும். அவர்செய்தபடி அப்பதான் அந்தக் கட்டி நிறுத்தியிருக்கிறது. அந்த உண்மையில் அப்புவாங்குதான் அவன் வாழ வேண்டும். மற்றவர்கள் அவன் வாழுவதையிட மனதறங்கத்தான் விரும்புகிறார்கள்.

“நீ ஒருவனாகத் தான் இருக்கும் ஒரே மாதிரி இரு. வாக!” என்று கூறினார் அவர்.

திரு. செல்வ ஒரு சார் அவருக்கு இருமனும் இழுப்பும் அதிகமாகி விட்டன. தலை கொள்ளாமல் துடித்தார் அவர். லாகஷ்மி தங்கமும் அவர் தலைமார்பட்ட விட்டு தலையெடுக்கிறார். அவர் புறம் அவரைத்தவறவிட்டு வந்தார். பாசிரிதில் கண்ணியம் கவனி விட்டார். என்ன இருந்தாலும் உடன்பிறப்பை வளர?

பாண்டிச்சேரி ஸ்டேஷன் ஸ்டாப் போட்டார்.

“ஒன்றும் உறுதியாகச் சொல்வதற்கில்லை
யும்தான்!” என்று சொல்லிய போல் விட்டார்.
உடனே பாரிதிரி தம்பிக்ஞத் தந்தி
சொடுத்து விட்டார்.

உட்ப்பது ஒன்றாகவே உணராமல் போயித்
தேதியாகத் தவிபுப்த் தவித்தல் கொண்
கருத்தால் மனதாம்.

இரவு 7 மணிக்கு விட்டான். மகனாகத் தப்பிப் பார்த்தபோது “திருமாவளையே சபையுமான் நினைதான்” என்று ஊரறிஞர்களுக்குத் தெரிந்தது. “ஏன் அக்கா, டாக்டர் என்ன தான் சொக்டிருர்?” என்று ஆறுதலில் கேட்டால் அவன், டாக்டரிக்கு அவனுடைய பேரறிவு பிடிக்கவில்லை.

“எவ்வளவுதான் சொத்துமாய்? இவ்வளவுதான், அங்கேயே. ஒன்றுதான் நிச்சயம் சொல்ல முடியுமாதாம். இனிமேல் அங்கு எதுவும் என்னுடைய கையிலிருந்து விட்டதா?!” என்று கேண்டா கிரியுடன்.

மக்களதுதுக்கு அவர்கள் பேரறிவுதெக்காய்
தெளிவாகக் கேட்டன. அவனால் ஏதும்
பேச முடியவில்லை. நன்றாக நினைவு மட்டும்
வருகி கொண்டிருந்தது. அவருக்குத் தன்
விதிருத்த தம்பிக்கை அறியப் போய்விட்டது.
இடைவிடாமல் விரை வுட்ப இழுப்பதைப்
பொது அந்த இன்றத்தை அவனால் தாக்க
முடியவில்லை.

சது இரண்டு நாட்கள் தங்கிப் பாசத்தான். மகனத்தின் இலாபம் ஓரளவு அடங்கி விட்டது. அத்துக்கு ஏழை எதிர்வாரை வந்தது. இரண்டு நாட்கள் இங்கே தங்கி விட்டதில் எத்தனையோ காலில்கள் தலால் பட்டுப் போனதால் சொல்கிறேன்.

“அக்கா! இனிமேல் ஏதாவது ஒன்று கூடு
கொளிய எங்களுக்குச் சொப்பி அனுப்பாதே!”
என்று அக்கா டிரீபீடம் சொல்கிற
கொண்டிருந்தாள்.

மக்களது நலத்துக்குக் கவனம் செலுத்தும் பொருளியுது. அவ்வாறு இல்லாப் படுத்துக் கொள்ள முடிய வில்லை. முன்னே தலைப்பினை அடுத்து அதற் றின் பீது தலைப்பைக் கவித்ததுக் கொண்டு தான் டி.கார்ந்திருந்தான். ஒரு காரமாக இந்த நினைதான். உடம்பெருவாய் ரணமாகி வந்திருந்தது. இப்போது தாங்கமுடியாத தெரீ ரெல்லாம் உயர்ந்தது. அவரையும் இந்த அவய் வத்தையும் கண்டு வாகையும் தங்கமும் தான் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு இருந்தனர். பெரி யவர்கள் அவரது முடிய நேரத்தத்ததான் அவரது உடம்பு பரிகாரம் தருதல் தெரிந்தது.

இத்தனை நாட்களாக வாழ்ந்ததற்கெல்லாம் ஏதோ அர்த்தம் இருந்தது. இப்போது வாழ்வதற்கான அர்த்தமெங்கே! என்று எண்ணி கொண்டான் அவன். அந்த விடத்தில் ஏதோ வேண்டாத பொருளாக, அது கவியமாகத் தான் ஒரு பழங்காடி, இருப்பதாகத் தோன்றியது அவனுக்கு!

அதிலேயே இருக்க வேண்டும் என்று நடிகர்
தெரு சம்பந்தம் தெரிந்து கொள்ளவே
தேரும் விடலாது. ஆனால் வேலைக்காக
கவனிப்பதற்கே அவருக்குப் போர்த்து
போகிறது. எப்போதாவது "எப்படியிருக்க
தெரு? டாக்டர் வந்தாரா?" என்று இந்த
மாநாடு ஏதாவது மெயோட்டமாகக் கேட்டுக்
கொண்டு போய்விடுவார்.

உடன்பித்தவர்களின் ஆதரவே அற்று விழுந்த கோண்டிருக்கும்போது மற்றவர் களைப் பற்றி என்னி் என்ன யூகம்?

தனது கருத்து எவ்வளவு சிறந்ததாக இருக்கிறது என்பதை அறியும் முறை இப்போது கிடைத்திருக்கிறது.

தன் இதயத்தில் ஏதோ வேறொரு ஜனநீதி மலராக உலர்ந்து விட்டதை மகனாய் உணர்ந்தான். உடலில் வேதனைமயம் படப் போவதுதான் கொண்ணாய் போல இருந்தது. இந்த மன வேதனைவத தான் அகனாக் தான் அடையக்கூடிய.

தீர்ப்பு முடிவாகும். அவன் பிராந்தியச் செய்தி கொண்டு வந்தான் : “தெய்வமே! என்னை உன் பொய்யைக்குத் தோற்றுக் கொள்!” என்று சொல்லித்தான் அவன் மூன்று பதி எழுப்புகிறான் என்று சொன்னார்.

மிறதான் விடவில்லை ஒரே பரபரப்பாக இருந்தது. 'சுதந்திரப்பெரிசு' தம்பி பிள்ளைக்கு தாய்க்கனரத்தின் கல்பாணம்' என்று கவிதை

புதுமை பெண்கள்!
புதுமை பெண்கள்!
நினைவாப் பிழைங்கள்! நினைவாழ்க!

மணமுள்ள சார்மிஸ் டால்கம் பெண்டர்
உபயோகித்த பின் சிங்கம் பெறும்
உணர்ச்சிகள் இவை. சார்மிஸ்
குணமையும் புத்துணர்ச்சியும்
அளிக்கிறது ... உன்னத மனோ
சர்மிட மனம்
கொண்டது.

சார்மிஸ்
டால்கம் பெண்டர்

உன்னத மனோசர்மிட
மனத்தடர்.

**கவலையற்ற
ஸைக்கிள்
சவாரிக்கு**

**ராலே
ராயின் ஹூட்**

ஒவ்வொரு ஸென்-ராலே உற்பத்தியும் மிக்க
உயர்ந்த சாமான்னைக் கொண்டு மிகுந்த நவீன
விஞ்ஞான முறையில் தயாரித்தது. ஒவ்வொரு
அங்கமும் தனித்தனியே பரிசோதிக்கப்பட்டது.
இதன் பலன்-குறைந்த செலவில் கவலையற்ற
சவாரி!

ஸென்-ராலே

"ஆகவே எனது பேச்சையும் சரிதான் மகன்மகன் வாழ்வதில் இந்த நாட்டிலே!" என்று பரவினார். ஆகவே எந்த நாட்டை எந்தவிதத்திலும் எந்ததரத்தில் இந்த நாட்டு பேச்சுமன்றின் படி தக்கதானதும் திருப்திக்கு வருகிறார்கள். மகனாகத் தகுதில் இருக்கும் திருநாள் அளவில்தான் உந்துதல் மாதம் உலகம் என்று ஒரு காலம் தான் அந்த மூலம் மாதம் மூலத்துக்குத் தோண்டாதது வருகிறார்கள். மேற்படி உந்துதல் உலகத்தார் தான் என்று ஆகவே விழாவைச் செய்த தூதர் மாதம் மேற்படித் தோண்டாதது. இந்த ஆகவே விழாவுக்குத் திருநாள் மாதம் தான் அளவின் தனிமை மாதம் தனிமீதார். விழா தனிமைமாதம் உலகத்தார் செய்த பேச்சுமன்றின்மேல் மேலே படத்தில் காண்கலாம்.

வந்திருந்தது. பிரயாணத்தைப் பற்றிய ஆலோசனைகள் விடே திடீர்முகப்பட்டது.

மங்களைத்தான் எப்படி விட்டு விட்டுப் போவது?—இப்பேப் பிரச்சினை குறித்துத்தான் அவர்கள் மனம் போன போக்குக்குப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆவிரும் பிரயாண நம்பி விட்டால் ஒப் படைத்து விட்டுப் போவதில் பாதிநிகழ்விருப்பதில்லை. உடைமையில் தக்கத்தை விட்டு விட்டுப் போவது என்று தீர்மானித்தார்கள்.

செத்தியை இந்த நிலையில் தனியே விட்டு விட்டுப் போவதில் தக்கத்துக்கு கிழப்பமில்லை. ஆகவே அவன் முழுமனத்துடன் செத்திக்குத் துணையாக இருக்க ஒப்புக் கொண்டான். புறப்படுப்போது பாதிநிகழ்வு மங்களைத்திடம் வந்து சொல்லிக்கொண்டான். "நாங்களைக்கலாம் புறப்பட்டுப் போய்விட்டு வருகிறோம். தங்கம் மட்டும் இங்கே இருக்கிறது. உங்களைச் சவனிச்செக்க!" மங்களைப் பிரமப்பட்டுத் தனியை விளிர்த்திருந்தான்.

"போய் வா!" என்று முன்கிறான்.

இரவு வந்தது. வானமும் தங்கமும் மங்களைத் தன் அருகே வந்து உட்கார்த்தித் திரைகள், தன் தோயெக்கலாம் திர்த்து விட்டாதுபோல ஏதோ உணர்ச்சி மங்களைத்துக்கு. மானியில் அவர்களைக்கலாம் புறப்பட்டுப் போன சில கணத்திலேயே அவளுக்குத் திடீரென்று இழப்பின் திடுக்கிட்டது.

அவளை வேறுதருவாகவேயொருவரும் ஒதுக்கி விட்டார்கள். இப்போது அருகேருகே அவளை இதுவுக்குமறாம் விழிப்புடன் இரண்டு உன்னங்கள் இருந்தன. அவளுக்கு இத்தர மூத்திரை மிகவும் திக்ந்திருந்தது.

"வா...வா..." என்று முன்கிறான் அவன்.

"என்ன மானி...?"

"இத்தர தனியைக்கலை பெய்யாம் தன்னிப் போட்டுவிட்டு, என்னப் படுக்க வாயிலை!"

"இரண்டு வாரங்களாகப் படுக்காமையே வழித்துவிட்ட செத்தி இப்போது எப்படியப் படுத்துக் கொண்டாப் போகிறான் என்று தக்கத்துக்கு வேரண்பாதி விட்டது. "முடியுமா, செத்தி?" என்று கேட்டான் அவன்.

"எனக்கு விவாதிமெய்யாம் தீர்த்து விட்டது. இனிமேல் ஒன்றும் இல்லை. உலகம் இரண்டு வருஷம் அப்பு இருக்கிற இடத்தில் விவாதி திருமமா...?" மங்களை அரை தாரணமான பொய்யிடல் விளங்குகிறான்.

"தங்கம்! தீ தனியைக்கலை மெதுவாக எடு. தான் தனியைத் தாங்கிக்கொடுத்தான்!" என்று வாக. சொல்லி விட்டு தனத்திப் போய், மானியில் தனியைத் தாக்கி மார்போடு சாத்திக் கொண்டான். தங்கம் தனியைக்கலை தனத்தி வைத்தான்.

"இப்படியே படுத்துக்கொடுங்கள். வாக! எனக்குத் தனியை பெய்யாம் வேண்டாம்!" என்று மங்களை.

வாகவின் மடியில் தனியைத்துக் கொண்டிருந்த மிதமியாகப் படுத்துக் கொண்டான் அவன்.

"தொகுசெ தன்னிச் கொடு, தங்கம்!"

தங்கம் பக்கத்திலிருந்து எழாக்குவிருந்து வேத்திர எடுத்துக் கொண்டார்.

"வாஸயத் திற, செத்தி!"

ஒரு மீட்டர் தன்னிச்சான் உலகம் போயிருக்கும். மங்களைத்தின் உலகம் முடி விட்டது. தனியைத்து போய்த்து, அவன் மூத்திரை மட்டும் திம்மதியின் பேரொளி விளக்கொண்டிருந்தது.

அவன் மானத்தை எதிர்த்துக்கொடுத்த மிதமியைக்கலை தனியை திரைத்திற் இருக்கும் போது, தான் கிருப்பிய துத்திரையில் அவன் உலகம் முடி விட்டான்.

வாகவும் தங்கமும் எழப்பிய அருகை ஒவி அவன் காதுகளுக்குக் கேட்கவில்லை.

அப்பின் உலகிதானத்தில் அவளுக்கு அமைதி விடைத்து விட்டது.

தீய ஆஸ்துமா பிராங்கெட்டிஸ் சளி

நீங்கள் தூங்கும்போது இனடுகிறது
ஆஸ்துமா, பிராங்கெட்டிஸ், ஐரிஷ் டிரை
தரம் மூச்சுத்திணர்ச்சி, நெய், தும்பை,
ஐரிஷ் டிரைட் டிரைட் டிரைட் டிரைட்
பெரும் பங்கு விரைவாக உணர்ச்சி இம்
பெரும் பெரும் டிரைட் (Mendaco)
அருளி அற்புத சுவாசம் அடைவதும்
உம். இத்தாலிய, ஐரிஷ், அமெரிக்க
அருளி இத்தாலிய ஐரிஷ் உணர்ச்சி
உணர்ச்சி, உணர்ச்சி குழாய்கள், ஐரிஷ் டிரைட்
பெரும் அருளி டிரைட் டிரைட் டிரைட்
தும்பை சளி இத்தாலிய டிரைட் டிரைட்
பெரும் டிரைட் டிரைட் தும்பை சளி
உணர்ச்சி டிரைட் டிரைட் டிரைட்
பெரும் டிரைட் டிரைட் டிரைட்
பெரும் டிரைட் டிரைட் டிரைட்

காபி துள் வீரப்பையாவுக்கு

வெளிநாட்டு சிக்கரி இறக்குமதி
திருத்தப்பட்டதுபற்றி கவலைவெண்டாம்
வெளிநாட்டு சிக்கரி கிடைக்கும் கார்ட்
பெரிய பரிசு பெறப்படும் கிழங்கு எங்க
உண்டான இப்பதித்திக் 100% உத்தர
காதுண்ட செக்கி பவுடராக தயார்
பெற்று வருகிறதும், தங்கள் தேவைக்கு
இப்போது எங்களுக்கு எழுதுங்கள்.

ஸ்ரீ அம்பாள் & கம்பெனி
விருதுநகர் S. I.

நவக்கிரகம் - வி. ஊ. ஜகதநாதன் - ஒலிவர் : எஸ். ராஜம்

நம் வாழ்வை இயக்கும் கிரகங்களின்பற்றி தமக்கு அதிகம் தெரியாது. ஆனால்
வேதம், சாஸ்திரம், மந்திரம், புராணம், தமிழ் இலக்கியங்கள் முதலியவற்றின்
அவதரிசுப்பற்றிப் பல கண்கவன வரலாறுகளும் செய்திகளும் உள்ளன. அவற்
லைத் தொகுத்து இலேவ நட்டயின் கருவிகள் ஆசிரியர், ஒலிவர்மணி ராஜம்
வரைந்த 9 நூல்களையும் பட்டங்களும் சுமார் 40 ரெண்டில் செலவாகும் நவக்கிரக
கிரகங்களும் கண்களிலும் கருத்துகளும் கிருத்தாக உள்ளன. ரூ. 3-60

இந்த ஆசிரியர் எழுதிய வேறு நூல்கள்

காலியாரும் ஒலிவாரும்	ரூ. 2-50
(ராஜம் வரைந்த ஒலிவார்டுடன்)	
இளங்கைக் காட்டுகோ	ரூ. 2-00
வாலும் தமிழ்	ரூ. 2-50
புது மேருரு	ரூ. 1-50
மலம்படாதிகள்	ரூ. 2-00
அறுந்த தந்தி	ரூ. 2-50
ஒரு சாண் வரிசு	ரூ. 1-25
நாடோடி இலக்கியம்	ரூ. 2-00
ரமணமார் முனிவர்	ரூ. 2-00

000

கலைமகள் காரியாலயம்
மலையாபுரம் :: சென்னை - 4

ஊழை போகிறது. எப்பன் பாத்நித்தை ஏற்றுத் திறைமலாக நடிக்கும் நெயி டெய்சி இரானியை எவ்வளவுபாராட்டினாலும் தகும். இந்தக் கட்டத்தில்கூறக்கே டெய்சி இரானியின் நடிப்பு சொத்துக்கே போய் விடுகிறது.

நீம் தமிழ்ப் படங்களில் கூடக் குழந்தை நடிக்கிறதே தவிராக நடிக்க, இக்கண 'கடிகா' (பீலிம் அடிக்கித் சொல்வீறன். அந்தக் குழந்தையை அடிக்க யாருக்கும் மனம் வராது!) கொடுத்திருக்கிறேன் என்ற நினைத்து மனக்கூள் விவரிக்க.

கத்தராக நடிக்கும் நெயிவி கண்களும், வதாவாக நடிக்கும் சாவித்திரியர் நம் தமிழ்ப் பட உலகில் திரைத்தரக் காதுகளில். ஆகவே, அவர்கள் காதல் பார்வைவியோ, காதல் பெய்க்கொ வாரும் சூயற்கு முடியாது. 'எத்தனையோ படங்களில் நாங்கள் நடித்திருக்கிற மாமிரிதான் இதிலும் நடித்திருக்கிறோம். புதிதாக எங்கள் நடிப்பில் என்ன குறைவைக் கண்டு விட்டார்கள்' என்று கேட்டு அவர்கள் நம்மைத் தினை அடிக்கலாம்!

கத்தரிக் தான் தந்தையர்களை நடிக்கும் எஸ். எஸ். கிருஷ்ணன், டி. ஏ. மதுரம் இருவரும் மிகவும் தஞ்சை நடித்திருக்கிறார்கள். அளவாகக் குழந்தைகூடம் அவர்களையும் அறியாமல் பாசம் ஏட்டி, அஞ்சல் உண்டாகும் கள்ளக் கிளர்ச்சிகளை குரலும் கிருஷ்ணனும் தத் துறாக்களைத் துவிருர்கள். சாதாரணமாக இவர்கள் இருவரும் கேலியும் கூத்துமாக அடித்துச் சில கட்டங்களில் 'அடி' என்று சொல்றும் அளவுக்குப் போய் விடுவது உண்டு. ஆனால் இந்தப் படத்தில் அந்தக் குறைக்கு இடம் இல்லை. எப்பனின் காதலாவாக வரும் நானாவா இந்தப் படத்தில் 'சொனாவ' நடித்தாள். சொனாவ

மாகவே தோன்றி, சொனாவமாகவே போய் விடுகிறார். அத்துடன், திரைக் கதைபில் சொனாவம், கத்தரி, வதா இவர்களின் சொனாவம் எல்லாம் படத்தின் முடிவில் அவரால் சாப்பாற்றப் படுகின்றன. வதாவையே சந்தைக் கண்ணோடு நோக்கி ழாக் கற்பிக்கத் துணிந்த அவன் தலைமயன் அமார் தான் எப்பனின் தந்தை என்ற பேருண்மை அவர் மட்டும் இல்லா விட்டாக யாருக்கும் தெரிந்தோது.

படத்தில் ரிப்பெருவன் நடன நாடகம் ஒன்று வருகிறது அதில் வரும்

"பூவாழ பூங்கொடியன் பூத்துக் குழங்கும்—

பூமியெல்லாம் பச்சைப்பட்டு போக்தி"

விளங்கும் உவாத சூயிலைம் இதை ஒழங்கம்-வானம் குறையாமல் மாதம்முது மனது வழங்கும்."

என்ற பாட்டு நன்றாய் அமைந்திருக்கிறது.

திரைக் கதை, வசனம் எழுதியிருக்கிறார் இயக்குநர் எஸ்.வி.ராமைய்யா

இந்தப் படத்தில், ஒலி, ஒளி யாவும் சூழை சொகவ இட பின்பு அமைந்திருக்கின்றன. "வாள் எப்பன்" படத்தில் சிறப்பதற்கும், ரசிப்பதற்கும், மனிகப் பண்பில் மனததை இருக்கி மழுவதற்கும் திறைவக் கட்டங்கள் இருக்கின்றன.

இந்தப் படத்தின் மூலக் கதை, ஸ்ரீயத்த நோதிர்மய ராய் என்னும் வங்க நாய் ஆசிரியர் எழுதிய "செய்காரர்" என்னும் கதைவைத் தழுவினது.

அடிக்கடி பர்க்கரும் திழ்ச்சிகளிலிருந்து படத்தில் மனதுக்களைக் காண முடிந்ததால் மனோசி.ராய்க் தான் இருக்கிறது.

பரிசுத்தம் ஸீலிட்ட டிஸ்கிம் வாக்ப்படுகிறது
பிலாப விசு
என்றென்றும்
விசுபிடுவப்படுகிறது.

துஷார்

வணம்பதி

விட, கிம் கம் ரெக்சம்பட்டி

துஷார் இண்டஸ்ட்ரீஸ்
கிட்ட, கட்டி

TL-3/57

பாதின வரும் பின்னே
மணி ஒலி வரும் முன்னே!
ஜலதோஷம் வரும் பின்னே
தும்மலும் தொண்டை கரகரப்பும் வரும் முன்னே!

இன்றே ஒரு பாட்டிக்

C.A.Q.

REGISTERED TRADE MARK

எரி. ஏ. க்யூ.

வாங்கி உங்கள் அளவியில் வைப்புகள்
ஜலதோஷத்தின் அறிகுறிகள் கண்ட
பின்னேயே எரி. ஏ. க்யூ. (C.A.Q.) வை
உபயோகிப்புகள்

விசு மலிவு - குணம் எளிது

எரி. ஏ. க்யூ. ஒன்றே

அது ஸ்பென்ஸர் கம்பெனியாரின் தயாரிப்பு

தமிழ்ச் சூழும் நல்வாசகம்

கேசகத்தா தமிழ் மாணவர் மன்றத்தின் கார்பிக் வடநாடு தலைநிலை இராமலிங்க அடிகளாகத் தீர்த்தமிழ் பாடகனை அழகான விசுவகரணமொரு நிறப்பாதிபிப் புவிபுர ஞானியார் மடத்தினால் எடுத்த வெத்திற் அப்பவகவாணர் அவர்கள் கடந்த 7-7-57, 8-7-57, 9-7-57 மூன்று நாட்கள் செந்த பொழிவாற்றினார். இறுதிநாள் கிழாநிலை மன்றத் தலைத்தலைவர் திரு. செ. ஹரிநாதன் அவர்கள் தலைமையில் பாடாட்சி தடை பெற்றது. திரு. ஆ. ஜெயராமன் இதை வகைக்கப் பாடினார். மன்ற உறுப்பினர்கள் திரு. கா. செ. கோவிந்தராமன், திரு. கு.வி.சி. ரெடீ, திரு. வி.சி.ரா. கிருஷ்ணன், திரு. இரா. கண்ணப்பன் ஆரம்பார் சிறப்பு கிருக்கி னாரைப் பாடாட்சிப்பெய்தினார்கள். மன்றத்தின் அப்பலிப்பாக்கத் திரு அப்பவகவாணர் அவர் களுக்கு ஓர் பன் குடியு வகுக்கப்பட்டது. வகைத்தின் தமிழ் பரப்பும் பணிகளை எடுக்க லான மாணவர் மன்றத்தின் வாழ்த்தி. திரு அப்பவகவாணர் மன்றத்திற்கு தந்தி தெரி வித்துக் கொண்டார்.

✱

கீவியோகி கத்தாயத்த பாரதியின் மார் கிழா ககத்தா பாரதி தமிழ் ககத்தின் மிகவும் சிறப்பான 13-7-57 அன்று கொண்டாடப்பட்டது.

கிழா திழைச்செய்துத் திரு. க. வி. ராஜன் தலைமை வந்தார். திரு. செ. ஹரிநாதன் உடவுக் வகைக்கத்தடன் கிழா திழைச்செய்த தவகவா. திரு. கா. வி. ராஜன் அவர்கள் கத்தாயத்தர் தமிழ்க்கைக்கு ஆற்றியுள்ள தொன்றுமென்ப பற்றியும், அவருடைய தன் கனிக் தெப்பிப்புகழைப்ப் பற்றியும் கிவியோகிப் பெய்தார். இவையடுத்துத் குமாரி மகன்மயம், குமாரி பிழாட்சி, கத்தாயத்தரின் கீதத்தின்கை இராமருமிக் அளித்தார்கள். திரு. என். என். வைத்திப்பநாதன்க் ஆரம்பாநிலை மும் திரு.வேங்கடாசனம் அவர்கள்க் கிருத்தக மும் இவர்க்கு ஏற்றபக தலை செய்வன.

காரிதரே மூ. ஸ்ரீவிவானன் தந்தி தெரி விக்க கிழா இனிது முடிவுற்றது.

கேசகத்தா பாரதி தமிழ் ககம் கவிமணி திருநாள் ஜூன் 16-த் தேதியன்று சிறப் பாக்க கொண்டாடியது. திரு. மு. நாராயண கவாமியின் உடவுக் வகைக்கத்தடன் கட்டம் தவகவெய்த. பன் அறிவிக்க கத்த கொண்டாடி கவிமணிக்கு அஞ்சல் செய்துத்தினார். கட்டத் துக்குத் திரு. க. வி. ராஜன் தலைமை வந்ததார்.

31-7-57 கனிக்மெய்யம் அன்றுதென் சிறக்கு ரவிக்கவெய்க் ககன் தென்கித்தியர் இவ்கிவெக் கழகம் கவிமணி திருநாளைக் கொண்டாடியது. கவிஞர் ஆகவா ஜயராமன் உடவுக் வகைக்கப் பாட கிழா தவகவெய்த. திரு. வி.சி.ரா. தலைமையில் திரு. ப. த. சிவராம ராஜன் அவர்கள் கவிமணியின் கவிவகைத்த யும் பற்றி கிவியோகிப் பெய்தார். இறுதியில் செயலாளர் சிவ. குப்புநாதன் தந்தி தெரி விக்கக் கட்டம் இனிது முடிவுற்றது.

சென்ற ஒரு ஆண்டுமேல் ஆத்திரப் பீடி தென்தின் தகிழ்ப் பணிவாற்றியும் குவ டகம் தமிழ் ககத்தின் ஏழாவது ஆண்டு கிழா ஜூன் 20, 21 தேதிய்க் பெரு கெய் பாக்க தடைபெற்றது. இர நாட்களின்கம் மூன்றைய ஸ்ரீ எம். என். கவாமிநாதன், ஸ்ரீ பி. ஆர். மாணிக்கவெது ஆரம்பார் தலைமை வந்ததார்கள்.

செந்த செந்தபொழிவகவாண ஸ்ரீ திருக் குதன் வி. குஞ்சாமி அவர்கள் அரும் பெரும் செந்தபொழிவாற்றினார்கள். 'எது இவ்மம்?' 'ஏன் பிறத்தினம்?' என்ற தலைப்புகளில் பெரிய அவர் கதலை இவ்மம் எக்கும். பிறக் குதன் செய்பவெ தாம் பிறத்தினம் எக்கும் வகையார், பாரதி போக்த பெரியர்கள்க் பாக்கவித்துத் எடுத்துக்காட்டுவதுடன் கூறினார். தென்கிவ் பெரிய ஸ்ரீ வெங்கடாப ராக் ககத்தின் செயல்களைப் பாடாட்சிய தடன் கமழ், தென்கு மொழிய்க் மும் செந்தத்தத்துப் பணி புரிய வேண்டுமென்கம் கேட்டுக் கொண்டார்.

கிழாநிலை தடைபெற்ற ஸ்ரீமதி அபிமேது வெங்கடேசன்க் இவ்கிவாக்க் கச்செய்யும், அகத்தினர்கள் தகத்த 'மலர்க்க வாய்வு' தட்டகும், இர கை திழைச்செய்து எகவொ ருதும் பாடாட்சிப்பட்டன. செயலாளர் ஸ்ரீ செ. கத்தராமன் ககத்தின் செயல்களை விவகிஅகம் வகாக்கிக்கு அகவரும் குத்த வழக்கவேண்டுமென்ற கேட்டுக்கொண்டார்.

✱

கீவியாத்திரம், கரக்கி, ஜூன் 28-த்தேதி வந்து, அதன் கொக் அருக்குத் தொடர்பிக் தாகவாவதாக்கத் "தென்குட்டன் கிவ் செக் வகை" என்ற தலைப்பில் ஒரு திழைச்செய் நடத்தித்த. திரு. பி. என். கத்தாயன், இவா, தட்டம், குதிப்பாக்கச்செ தட்டித் தென்கி, கககியார் கத்த பற்றியும், திரு. என். ஆர். செவுக்கி ராக் சிறப்பம், பரதம் பற்றியும் கிவியுத ஆற்றினார்கள். புது கிவ் கழகத் தின் தலைத்திருமதி தா. வி. வாயம் அவர்கள் இவ் வகவாத்தத்துத் தலைமை வந்ததார்கள்.

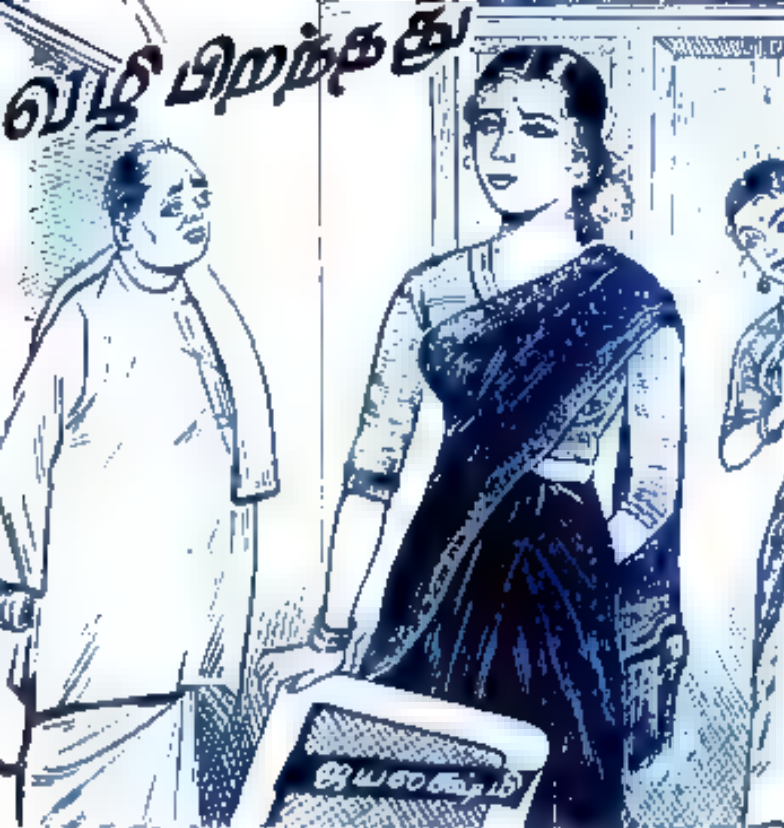
இத் திழைச்செய் அருத்த. திருமதி வாயம் அவர்கள் வெந்துர் செக்வகை பொட்டிக் கவாமத்திரம் தகவர் திரு. செ. என். கிருஷ்ண ராமி அவர்கள் தலைமையில், அகளுக்கு ஒரு பாடாட்சியும் பற்றியும் வகுக்கப்பட்டது.

செவகார ககத்தாதன் தந்தி அதக் கட்டம் இனிது முடிவடைத்தது.

✱

பீய்பகக்கிக்கு கவிபத்தின் உகன் கவிம ணிக் இருக்கும் "தென்கித்திய மாத் ககத்த தின் ஆதரவிக் கவிபத்தின் 'வகனி திருமணம்' என்ற தட்டகய தட்டம் நடத்தித்த. அக் வாயம் ஸ்ரீ ராமராஜ அப்பவகார தட்டத் தின் பக்து எடுத்துக் கொண்ட சிறுமிகளுக்குப் பகி வகுக்கினார். இத் தட்டகத்துக்கு ஏராள வான ஜககன் கிவியும் செய்திருத்தார்கள்.

வழிபிறந்தது

கூடச் சொல்லவில்லையா, அப்பா?" மைதியி் குழப்பத்துடன் கேட்டாள்.

"பத்து நிமிஷங்களுக்கு முன்பு ஒருநாள் அப்பா என்விடம், 'நீ பாமா வைக்கலியாணம் செய்து கொள். அவனுடைய சொத்துக்கள் யாவும்தான் அவ்வியர்களிடம் போய் விடாமல் நம்மிடமே இருக்கும்' என்று."

"அதற்கு நீ என்ன சொன்னாய்?" அறிவிை குறுக்கிட்டாள் மைதி.

"என்னத்தைச் சொல்வது? என் மனம் உங்களுக்கு தெரியாதா? கெவலம் சொத்துக்காக அனாதைப்பட்டுக் கொண்டு ஒரு ஊழைப் பெண்டிரை மணந்து அவஸ்தைப்பட என்னுள் முடிவாகிறது என்று சொல்லி விட்டேன்" என்றாள் சேகர்.

"அதற்குப் பிறகுதான் அப்பா வேறு ஒரு வரத்தைப்

"யார், மைதியா? வா! வா! நீ மட்டும்தான் வந்திருக்கியா? உன் கணவன் வரவில்லையா?" என்று விப்பும் திகைப்பும் மிகுந்த சூரலிங் தனது தங்கையைய வரவேற்றான் சேகர்.

"நான் மட்டும்தான் வந்திருக்கிறேன். அண்ணா!" என்று குருக்கமாகப் பதில் அளித்தாள் மைதி.

"என்ன விசேஷம், மைதி! நியர் என்று...?" என்று சந்தேகத்துடன் கேட்டாள் சேகர்.

"உனக்குத் தெரியாதா, அண்ணா? அப்பா கடிதம் எழுதியிருந்தார். 'பாமாவுக்குக் கலியாணம் நிச்சயம் செய்திருக்கிறேன். அடுத்த ஞாயிற்றுக்கிழமை முடிந்ததும், நீ வந்துதான் எல்லாம் செய்தாக வேண்டும். உடனே புறப்பட்டு வா' என்று இங்கே வந்தால் அப்பா வைக்காளேனாம். பக்கத்து கிராமத்துக்கு அவர் போயிருப்பதாக வண்டிக்கார முருகன் சொன்னான்" என்று கூறினாள் மைதி.

"பாமாவுக்குக் கலியாணம் நிச்சயம் இருக்கிறதா? எனக்குத் தெரியவே தெரியாதே! வரன் எந்த ஊராய்? உனக்கு எழுதியிருக்கிறதா?" ஆச்சரியம் போங்க வினவியாள் சேகர்.

"நான் உன்னைக் கேட்டால் நீ என்னைக் கேட்கிறாய். அவர் எனக்கு இதைப் பற்றி ஒன்றுமே எழுதவில்லை. உன்விடம்

பார்த்துக் கலியாணத்தை நிச்சயம் செய்திருக்கிறார். மாப்பிள்ளை யார் என்று தெரியவில்லைய. இங்கே முருகன், செல்லம்மாள், சமைந்தார அம்மாள் எல்லோரையும் கேட்டு விட்டேன். அவர்களுக்கெல்லாம் பாமாவுக்குக் கலியாணம் நடக்கப் போகிறது என்பதைத் தெரியவிட்டேன். அப்பா எத்திராகாகிவா எல்லாவற்றையும் ரகசியமாக வைத்திருக்கிறார்!" என்றாள் மைதி.

"பாமாவையே வேண்டுமானாலும் கேட்டுப் பாரேன், மைதி! அவனுக்குக்கூடத் தெரியாமலா கலியாணத்தை நிச்சயம் செய்திருப்பார்...?" என்றாள் சேகர்.

"அவனுக்கு மட்டும் எங்கே தெரிந்திருக்கப் போகிறது...?" என்று அட்டை யாக மொழிந்த மைதி, பாமாவின் அறையை நோக்கிச் சென்றாள். அங்கே பாமா குளிக்கப் போயிருப்பதாக வேலைக்காரி சொல்லவே வேறு வழியின்றி அவள் அறையிலேயே உட்கார்ந்து விட்டாள் மைதி.

அவனுக்கு எல்லாமே குழப்பமாகத் தோன்றியது. "அப்பா எத்திராக இப்படி எவ்வாறுதையும் மூடு மந்திரமாக வைத்திருக்கிறார்?" இந்தக் கேள்வியை மைதியின் மனத்தில் சுழன்று சுழன்று வந்தது. போசனியிலாழ்ந்தான் அவன்.

இவ்வாறு சட்டையில் மூடிய இரத்து போய்ப் பத்து வருஷங்களுக்கு மேலாகிறது. அன்று முதல் இன்று வரையில்

தாய்க்குத் தாயாகவும், தந்தைக்குத் தந்தையாகவும் இருந்து சேகரையும் மைதியையும் வளர்த்து வந்திருக்கிறார் அவர். சென்ற வருஷத்தான் மைதியைக் கலியாணம் செய்து கொண்டார். சேகர், மைதியி் இருவரையும் வளர்க்கும் பொறுப்புத்தான் அவரைச் சேர்ந்தது என்றும், பாமாவையும் அவர்களைப் போலவே காப்பாற்றியாக வேண்டிய கடமையும் அவருடைய தாயிற்று. ஆம்! பாமா அவருடைய சகோதரின் பெண்.

தாயின் கருவில் இருக்கும்போதே தகப்பனாரை இழந்த துரப்பாக்கியம் போதாவென்று பிறந்த மறுவருஷமே தாயையும் இழந்தான் பாமா. இவ்வளவுடன் அவனைச் சோதித்துத் திருப்பி வடையாத விதி மேலும் ஒரு துரப்பாக்கியத்தை நிரந்தரமாக அவளுக்கு ஏற்படுத்தி வைத்தது. ஆம்! பாமா ஒரு ஊமை. இவ்வயிறம் எழிலையும் அளவற்ற செல்வத்தையும் அவளுக்கு வாரி வழங்கியிருந்த விதி அவளுக்கு டைய கொவ்வைக் கவிவானாத் திறக்க முடியாமல் செய்து விட்டது. உன்னத்து உணர்ச்சிகளை வாய் விட்டுக் கூற இயலாத அப்பாவியை வளர்க்கும் பொறுப்பைத்

திவாகர சர்மா தாமே மூன் வந்து ஏற்றுக் கொண்டார் என்றும் அதற்குக் காரணம் பாமாவுக்கு அவருடைய தகப்பனார் விட்டுச் சென்ற அளவற்ற செல்வத்தான் காரணம்.

சேகர் - மைதியிக்கு எத்தனித்தினும் குறையில்லாமல் வளர்த்தான் பாமாவும். மைதியிலையவிடப் பாமா நல்ல அழகி. அடக்கமும் அன்பும் நிறைந்த குணவதி. அறியிலும் சிறந்து விளங்கினான் அவன். ஆனால் உலகத்தின் குதுவாதுகளை அறியாத வெள்ளைக் குட்டை அவளுக்கு. பாமாவின் ஆங்கி திவாகர சர்மாவைச் சமரத்தில் ஒரு பெரிய தனவந்தராகத் தோற்றுவித்திருந்தது. மைதியியையும் நல்ல இடத்தில் கலியாணம் செய்து கொடுக்க முடிந்தது. சேகரையும் தஞ்சைப் பட்டிக்க வைக்க முடிந்தது. அடுத்த படியாகப் பாமாவுக்குக் கலியாணம் செய்தாக வேண்டும். இதுவே திவாகர சர்மாவுக்கு ஒரு பெரிய பிரச்சனாக இருந்தது. விட்டிலும் வெளியிலும், ஏன், அந்த ஊர் முழுதும் பாமாவின்

கலியாணம் எப்படி நடக்கப் போகிறது என்று ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

இந்தச் சமயத்தில்தான் புருஷன் விட்டிலிருந்து மைதியிக்குச் சர்மாவிடமிருந்து நிமரென்று கடிதம் வந்தது. பாமாவுக்குக் கலியாணம் என்பதே ஒரு ஆச்சர்யம் மைதியிக்கு. இவ்வுடனாவது மாப்பிண்டியாக இருக்கிறோம் என்று விளம்பி, மூன்றாவது இஷ்டமும் மாப்பிண்டிப் பையன் யாரென்று தெரியவில்லையே என்று வேதனை. கலவரத்துடன் உட்கார்ந்திருந்தான் மைதியி.

குனித்து விட்டுத் தன் கரத் தலை மயிரைக் கோதியபடி தன் அறைக்குள் அழைத்தான் பாமா. அங்கே மைதியி

வைக் கண்டதும் திடுக்கிட்டான். பாமாவை உற்று நோக்கினான் மைதியி. வச தேவதை போன்ற அவளுக்கு டைய அசாதாரண எழில் அவளைத் திகைப்படையச் செய்தது. அன்பும் அசையும் அணவிர்திப் பெருக ஆவலுடன் எழுந்திருந்து பாமாவை அணைத்துக்கொண்டான் அவன் மைதியின் அன்பினால்

பித் தெரிந்து நேரம் திக்கு மூக்கடிய பாமா பிறகு ஒருவாறுகத் தன்னைச் சமரவித்துக் கொண்டு. "உன்னுடைய கணவர் வரவில்லையா?" என்று கைகளால் கைகை காட்டிக் கேட்டான்.

"வரவில்லை. நான் மட்டும்தான் வந்தேன்" என்று விடிகுக்குச் கைகை மூலம் தெரிவித்தான் மைதியி.

"என்ன, விசேஷம்?" என்று கேட்டான் பாமா கையாக.

"உனக்குக் கலியாணமாம். அப்பா எழுதியிருந்தார்!" என்று கைகை மூலம் தெரிவித்தான் மைதியி.

சந்தேகத்துப் போய் உட்கார்ந்து விட்டான் பாமா. அவளுக்கு ஆச்சர்யம் தாங்கலில்லை. "எனக்கு இருக்காது. உன்னுடைய அண்ணாவுக்கு இருக்கலாம்" என்று சேகரின் படத்தைக் கட்டிக் காட்டினான் பாமா.

"இவ்வியை இல்லை, உனக்குத்தான்!" என்றான் மைதியி.

பாமா சிவையாகச் சமைத்து நின்றான்.

அன்று மாணியில்தான் திவாகர சரீரா வந்தார். வந்ததும் வராததுமாக வைடுவியிடம், "வருகிறாயா, கடைசிறப் போய்த் துனிகளெல்லாம் வாங்கிக் கொண்டு வந்துவிடலாம்!" என்று.

"என்னப்பா, இது ஒரு சமாளாரமும் தெரியாமல் நான் நூழம்பிக் கொண்டிருக்கிறேன் நீங்கள் என்னடா வேண்டல் வந்ததும் வராததுமாகக் கடைக்குக் கிளம்பு என்நிதிர்களே!" என்றான் மைதியி சிறிது கோபத்துடன்.

"உனக்கு என்ன சமாளாரம் தெரிய வேண்டும் என்கிறாய்?" என்று கேட்டார் திவாகர சரீமா.

"என்ன தெரிய வேண்டுமா? ரொம்ப நன்றாக இருக்கிறதே, நீங்கள் கேட்பது? உடன் இருக்க சகோதரிக்கும் மேலான பாயாவுக்குக் கலியாணம் என்றுக் அவ னுடைய கணவனுக்குப் போகிறவரைப் பற்றிக் தெரிந்து கொள்வதற்கு எனக்கு ஆவலாக இருக்காதா?" என்று கேட்டாள் வைடுவி.

"உண்மையைச் சொன்னால் உனக்கு என்மீது ளோடவருமோ, என்னமோ!" என்றார் சரீமா தாக்கத்துடன்.

"கோபம் வருவானேன், சொல் லுங்கள் அப்பா!" என்று விடாப்பிடியாக விண்ணொள் மைதியி.

"பாமாவுக்கு என்ன குறைச்சல்? அதற்கு இவ்வீயா? அடக்கமில்லையா?"

அறிவு இவ்வீயா? ஆஸ்தியில்லையா?" என்று திறந்திருர் சரீமா.

"இதெல்லாம் அவளுக்கு இவ்வீ என்று யார் சொன்னார்கள்? அவதப் பற்றி இப்பொழுது என்ன பேசுக...?" என்று எரிச்சலாக மொழிந்தான் மைதியி.

"என்னால் முடிந்த மட்டும் சொங் ணேன், சேகரிடம் பாமாவை மணம் புரித்துகொண்டு விடு என்றேன், அவன் கேட்க வில்லை...."

"அதற்காக...?"

"பாமாவை வேறு இடத்தில் கலியா ணம் செய்து கொடுத்துவிட்டால் இன்ற நாம் அனுப்பவிட்டு வரும் ஆஸ்திபான் தி யெல்லாம் அவருடன் அவன் புருஷ னிடம் போய்விடும், நாம் ஓட்டாண்டி யாகிவிட வேண்டியதுதான். அப்படி ஒரு நிலைமை எங்கு வருவதை நான் சிறிதும் விரும்பவில்லை...."

"அதனால் என்ன செய்யப் போகி றீர்கள்?" அவசரப்பட்டான் மைதியி.

"அதனால் தானே அவன் மடிந்து கொள்ள முடியு செய்துவிட்டேன்!" என்று சரீமா தாழ்ந்த குரலில்.

"அப்பா!" என்றான் மைதியி.

"மைதியி! இவரயாதே! இந்த விஷ யம் உன் மட்டுமே இருக்கட்டும், வேறு யாருக்கும் தெரியக் கூடாது, முக்கிய மாகப் பாமாவுக்குத் தெரியக் கூடாது. காதும் காதும் வைத்தாற்போல் கவாமி மலையில் போய்க் கலியாணத்தை முடித்து விடப் போகிறேன்" என்று கூறிவிட்டு விடுவிடுவென்று வெளியே சென்று விட் டார் திவாகர சரீமா.

மைதியி எல்லையற்ற விவப்பினால் விசித்துப் போய் உட்காரிந்து விட் டான். "சே! மனிதனுக்குப் பணம் என்றால் இவ்வளவு பேராசையா?" என்று உன்மை கொதித்தது அவனுக்கு. தகப்ப னுரின் இரக்கமற்ற செய்கையும் பணத் தாசையும் எல்லையற்ற வெறுப்பையும் கோபத்தையும் உண்டாக்கின மைதி யிக்கு. "ஊக்குக் கிளம்பிப் போய்விட் டாமா?" என்று யோசித்தான். தகப்ப னுரின் இந்த நியாயமற்ற செய்கைக்குத் தானும் உடத்தையாக இரக்கக் கூடாது என்று தோன்றியது அவனுக்கு.

உடனே வண்டிக்கார முருகரீங்கக் கூப் பிட்டு, "என்னைடையக் கட்டு! நான் உடனே வண்டிக்குப் போக வேண்டும்!" என்று கூறினான்.

"நீ செல்லிறது தல்வா யில்லே, முடிந்தே! நீ இப்போ ணுக்குப் போகக் கூடாது!" என் லுன் றுருகன்.

"உனக்கு என்னும் தெரியாது முருகா!" நான் உடனே போக வேண்டும்" என்ருள் மைதியி பிடியாதமாக.

திருகாடு அத்தாடக சங்கீத ஸ்ரீமணிகள் குரப்பகார்த்த சபையின் தோட்டக் காசிய தரிசி ஸ்ரீ ச. சுப்பிரமணிய அரங்கம் முதன் விசேஷ, உருவாக்குதல் திருச்சி கட்டிடப்பாடகையர் சங்கீத ஸ்ரீ திருவெண் டா அரங்கம் முதன்விசேஷ சங்கீத கர்த்த மணியத்தாக்கும் சென்ற 30.6.57ல் திருமணம் வேருதெய்யாக தடைபெற்றது.

தெய்வகடப் பேரம் மத்திர் திரு பட்டாநாயகரையும் தமிழ் அரசுக் கட்சித் தலைவர்களுக்கும் சமீப ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட தோடு பேரம் மத்தியின் தமிழகக் கட்சித் தலைவர் திரு. செந்தையாழிஸ் முகமலிச்சையுடன் கூடுதலாக ஒருவரைப்போலவர் பாராட்டிக் கொண்டுள்ளார். இந்த நிலைகளிலும் தெய்வகடின் அமைதி நிலவும் தன்மை குறித்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. வாழ்க, தமிழ் மொழி.

"எவர்கூ எல்லாம் தெரிந்து விட்டது. நீயும் ஐயாவும் பேசிக்விட்டு இருந்ததை வெல்வாம் நான் கேட்டுவிட்டேன்!" என்று கூறினான் அவன்.

"அப்படியுமா என்னைத் தடுக்கிறது?" என்று கோபமாக வினவினான் மைதிலி.

"குழந்தை! நீ படிச்ச பொண்ணு! பொறுப்பில்லாமல் ஊருக்குப் புறப்பட்டிருப் போகலாமா? எப்படியாவது ஐயா விடம் சொல்லி இந்தக் கலியாணத்தை நிறுத்துவியா. . . ." என்று இழுத்தான் வண்டிக்கார முருகன்.

"நான் சொல்லும் அப்பா கேட்பாரா? அவர்தான் ஒரே பிடிவாதமாக இருக்கிறார். . . ." என்னுள் மைதிலி மிகுந்த கவலையுடன்.

"நீ எப்படியாவது கின்ன ஐயாவிடம் சொல்லி அவரைப் பாமாஸைக் கட்டிக் கொள்ளும்படி செய். தானே பெரிசு ஐயா கிட்டிக் கொடுத்திருவாரு."

"அண்ணாவும்நான் பாமாஸைச் செய்து கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்லி விட்டானே! அவன் என்று டைஸ் பிளஸித் தொழி வசந்தாஸைத் தான் மலர்ந்து கொள்வதாக இருக்கிறது. இந்த விஷயம் எனக்குத் தெரியும் என்பது அப்பாவுக்குத் தெரியும். நான் எப்படி அவ்விடம் பாமாஸைப் புத்திப் பேசுவேன்?" என்று அழமாட்டாத குறையாகக் கூறினான் மைதிலி.

"இதிலேதான் உன் சாமர்த்தியம் தெரியவேண்டும் குழந்தை. அதோ கின்ன ஐயாவே வந்துட்டுது. நான் போகிறேன். . . ." முருகன் மெள்ள அந்த இடத்தை விட்டு நழுவினான். மைதிலி

ஒன்றும் புரியாமல் திகைத்துப் போய் நின்று கொண்டிருந்தாள்.

"என்ன, மைதிலி! அப்பா வந்து விட்டார் போயிருக்கிறதே! ஏதாவது விஷயம் தெரிந்ததா?" என்று கேட்ட படியே வத்தான் சேகர்.

"அப்பா வந்தார்!" என்னுள் மைதிலி வெடுக்கென்று.

"என்ன சொன்னா?"

"எல்லாம் சொன்னா!"

"என்ன, எல்லாம் சொன்னா!"

"பாமா! அழகுக் கிளி பாமா! எங்கேவிடச் சின்னவனாவ பாமா! எங்கிட்டியாக, என் கிறிய தாயாராக ஆகப் போகிற கொடுமையைச் சொன்னா! போதுமா, அண்ணா!" ஆத்திரம் பொங்கக் கூறினான் மைதிலி.

"என்ன, மைதிலி! உளறுகிறாயா?" என்னுள் சேகர் ஆச்சரியம் தாங்காமல்.

"உளறவில்லை, அண்ணா! உன்மை வைத்தான் சொல்லுகிறேன். என் உன் எம் கொடுக்கிறது. நான் ஒரு ஆணாகப் பிறந்திருக்கிறேன்!" என்று!

"பிறந்திருந்தாய். . . ?"

"இப்படி விதியால் வந்திருக்கப்பட்ட ஒரு பேரத்தை நானும் சோதிக்கமாட்டேன். அதியாயமாக அவளை ஒரு கிழவருக்குப் பகியாக்க மாட்டேன்."

"மைதிலி!"

"போகிறதுப் பார், அண்ணா! வசத் தாயை மலர்க்க ஆசிரம் பேர்கள் முன் வருவார்கள். ஆனால் பாமாஸை? அவ ளைத்தான் இன்று நம் குடும்பம் தலை தாக்கி தீங்கிறது. நீ பட்டதாரியாவி

திரு எம். மாவீங்கர் எம். எம். ஏ. அவர்களின் கைத்தொடரும், கவுண்டர் அக்டு கம்பெனி கூடாட்டினால்தான் திரு எ. வி. கிக்கும் காதல்பட்டி கிரகதாசர் திரு எம். எம். ஏ. ராஜ கவுண்டர் புத்தகம் கொ. கிரகதாசரும், காதல் பட்டிகை திருமணம் சிறப்பாக நடத்திவிட்டது. திருமண கலப்பைத்தொகு ஏராளமான விருந்தினரும், தம்பிகளும், உறவினர்களும் கலந்துகொண்டிருந்தனர். காதல், கணமகம்!

திரு. ஏ. எஸ். பார்ட்மென்ட் போய்விட்ட பது அவன் பணத்தாக. நான் இன்று ஒரு பெரிய இடத்தில் வாழ்க்கைப்படுத்தப்படுகிறேன் அவன் பணத்தாக. அப்பா இந்த வயோதிக வயதில் உட்கார்த்தபடி ராஜபோகம் அனுப்பப்படுகிற அவன் பணத்தாக. ஆனால் இவ்வளவுக்கும் அவளுக்கு நாம் செய்த கைம்மாறு? உனக்கு மனம் என்று ஒன்று இருக்குமானால், நீ மட்டும் ஒரு கைவலையாக இவ்வளவு இருந்திருப்பாயானால் பாமா ஒரு விழைவுக்கு மாடிக் கொண்டுவிடுவாள்!" என்று கைமதி. உணர்ச்சி மிகுதியாக அவன் இதற்குள் துடிதுடித்தான்.

"கைமதி! உன் கிரகதாசர் போய்விட்டதே. அப்பாவிடம் சொல்லிவிடு!" என்று கூறினான் கைமதி.

"அன்னா! திருமணத்தாக கொடுத்து இருக்கிறா? பிறகு கையாணம் செய்தும் பிரம்மச்சாரி, கடன் வாங்கியும் பட்டிகை என்னை கைதயாவி விட்டாது? வினாவுக்கு பெண்ணின் காதல்." மேலும் சொல்லத் தயங்கினான் கைமதி.

"அந்தக் கைமதி உனக்கு வேண்டாம். நான் அவளுக்குக் காழ்ப்பு என்று முடிவு செய்து விட்டேன்!" என்று கைமதி சொல்லியது.

"இப்பொழுதே போய் இந்தக் கைதொடர் மொகரத்தைப் பாமாவிடம் சொல்லிவிடுங்கள்" என்று குறித்துக் கொண்டு பாமாவின் அறைக்கு ஓடினான் கைமதி. ஆனால் பாமா அவன் அறையில் இல்லை. அந்த விட்டில் அவன் எங்குமே காணப்படவில்லை. அவன் விட்டுச் சென்ற ஒரு துண்டுக் கடிதம்

தான் கைமதிக்கு அகப்பட்டது. அதை எடுத்துப் படித்தான்:

"கைமதி!

முருகன் மூலம் கிஷயம் அதிகமே. என் தயவு கையம் மூலம் என்னை கிரகதாசர் என் பணத்தை மட்டுமே கிரகதாசர். அவருக்கு வேண்டிய பணம்? என்னுடைய கைவலை சொத்துக்களையும் அவரே எடுத்துக் கொள்ளட்டும். நான் மனம் பூராவாகத் தந்து விட்டேன் அவருக்கு. நான் போகிறேன். கைமதி நெரிவாத ஒரு இடத்தில். அதுதான் கைமதி கைவலையின் கைமதி. — பாமா"

"கைமதி, பாமா! வேண்டாம் திரைக்கு கிரகதாசர் தாழ்மைகூடத் தந்து விட்டாயே!" கைமதி அவரிடம்.

மூலக்கு ஒருவராகச் சென்றார்கள். கைமதிக்குப் போய்விட்ட திரைகர சர்மாவிற்கும் கிஷயம் பற்றி. அவர் அப்படியே அந்த கைமதி ரயிலை விட்டுக் கொடுத்த ஓடினார்.

இரண்டு மணி நேர மூலம் கைமதிக்குப் பிறகு கைமதியின் எதிரில் பாமா கைமதி கொண்டு வந்து திறக்கிய சர்மா, "அம்மா, குழந்தை! என்னை மக்கித்திருக்கிறேன். பாமா கைமதியாகவே இருக்கட்டும்!" என்று கூறினார்.

"வேண்டியதில்லை பாமா! பாமாவை தானே மணத்து கொண்டுவிடுங்கள்!" என்று கைமதி.

"திரைகர சர்மா?" என்று கைமதி சர்மாவின் கைய் வெகு நேரம் கைமதி மூலம் திரைகர இருந்தது.

கைமதியின் மூலம் கைமதி நேர மூலம். கைமதி கைமதி அகமாக இருந்தது. பற்றி பற்றி வேலை செய்தான். பாமாவை அவர்களுக்கே அவருக்கு வெகு நேரமாவிற்று. ஏதோ கைமதி கைமதி தன் தப்பினாரைத் தேடி கொண்டு உக்கிரமான அறைப் பக்கம் சென்றார்.

அப்போது ஏதோ பேசிக் குரல் கைமதி சற்று திடுக்கிட கைமதி.

"பார்த்தாயா, திரைகர! இந்தக் கைமதிப் பிள்ளைகள் தான் கைமதிக்குக் கொண்டு வந்த கைமதி?" என்று திரைகர சர்மா.

"என்னமோ சர்மா! எனக்கு உன் குழைப் பணத்தாக. கைமதியில் திரைகர அந்தப் பெண்ணை மணத்து கொள்ளும் படி நேர்ந்து விட்டாய்..?" என்று திரைகர சர்மா.

"அப்படி நேரம்படி விட்டு விடு வேறு?" என்று பெருமையுடன் கூறினார் சர்மா பெரிதாகச் சிரித்தார்.

கைமதி. "அப்படியே சர்க்கரி?" என்று திரைகர போய் திரைகர!

சென்னை நகரில் தற்போது நடைபெற்றுள்ள கலாச்சார நிகழ்ச்சிகள்

தொண்டை ரணங்களுக்கு இதமளிக்க பெய்ஸ் உபயோகியுங்கள்

ஜலதோஷம், இருமல், இயல்புமயக்கம், பிரா
கங்குலம் முதலிய வியாதிகளால் பாதிக்கப்பட்ட
தொண்டை, ரணங்களுக்கு, பெய்ஸ் உடனே
உபயோகியுங்கள். பெய்ஸினால் ருணங்களி
லும் பருத்துச் சத்துகள் சரம், கலாசரம் இவ
ற்றுள் இருந்து கபத்தை உடைத்து ரணங்களை
ஆற்றுகின்றன. காத்தலை பெய்ஸை சிவகி
செய்கின்றனர். குழந்தைகளுக்கும்,
வயோதிகர்களுக்கும் உபயோகிக்க
வரம். தீவிர விளைவிற்கும் பரு
த்துகள் இல்லை.

PEPS

பெய்ஸ் தொண்டை
மரத்தி உபயோகத்திற்கு
சமனறாட்டும் விவிலகன்.

FPY-40-TAM

சோல் ஏஜன்டுகள் :

தாதா அண்டு கம்பெனி
86, காளியம்ப நாயக தெரு, சென்னை - 3

ராஜாஜி

எழுதிய

சக்கரவர்த்தித் திருமகன்

ராமாயணம் முழுவதும் எளிதான தமிழ்
வகை, முன்பு 'கல்'வில் தொடர்ச்சி
பாக வெளிவந்த அந்நிபயங்கள்
அத்தனையும் சேர்த்து ச.த. நாலாய்
பெரிய அளவில் 350 மக்கள்.

விலை ரூ. 1½

★

வெளியிட்டோர் :

சம்பா நூலகம்
69, பிராட்டேவ - சென்னை-1

விநியோகம் :

பாகராம் கம்பெனி

2/27, மீராஸ் சாயு தெரு, சென்னை - 2

★

சம்பா வெளியீடுகள் : அடுத்த வரும் நூல்கள்

ராஜாஜியின் கட்டுரைகள்

இதுவரை ராஜாஜி பல அந்நிபயங்களிலும்
பல பொருள்களையும் பற்றி எழுதியுள்ள
கட்டுரைகள் அனைத்தும் சேர்த்து தொகுதி.

ராஜாஜியின் கதைகள்

ராஜாஜி எளிதான எழுதிய கதைகளும்
சேர்த்து முழு நூல். ராஜாஜியின் அந்நி
பயங்கள் அனைத்தும் அடங்கியது.

மேனா மனையம்

பொலியா கதையின் பின்ன
எழுதிய, முதல் தமிழ் வட்டகம் கையெழு
பெரிய அளவில் 350 மக்கள்.

சென்னை நகரில் தற்போது நடைபெற்றுள்ள கலாச்சார நிகழ்ச்சிகள்

அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட அம்பர் சர்க்காவுக்கு ரூ. 1,00,000 பரிசு

முடிவு தேதி 1958 ஜனவரி 30-ல் தேதிவரை நீடிக்கப்பட்டுள்ளது

இந்திய சர்க்கார் முன்பிருந்த அகில இந்திய கசர், கிராமக் கைத்தொழில்கள் போர்டுடன் கைத்து ஆலோசனை செய்து, குடிசை நூற்பு இயந்திரம் டூனிட்டுக் கண்டு பிடிப்பதில் வெற்றி பெறுவோருக்கு ரூ. 1,00,000 பரிசு அளிப்பதென்ற தயவுசெய்தல் தீர்மானத்தைச் செய்த ஜனவரி மாதம் வெளியிட்டனர். அப்போது அறிவிக்கப் பட்ட அந்தப் பரிசு அளிப்பதன் சம்பந்தமான முக்கிய நிபந்தனைகளாவன :

1. கண்டு பிடிக்கப்படும் இயந்திரத்தில் தான்கு அல்லது மேற்பட்ட கதிர்கள் கூடிய சர்க்கா இருப்பதுடன் திறப்படத் திறப்பதற்கும் கத்தம் செய்வதற்கும் கற்றுவிருந்த மூன்று உபகரணங்கள் இருக்க வேண்டும்.
2. நூற்பு இயந்திர செட்டு கிராமப் புதுவிலையில் மிகச் சிறிய குடிசைகளிலும் கைவால் அல்லது காவால் வேலை செய்பவ் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.
3. முழு செட்டின் விலை பெருவாசியாகத் தயாரிக்கப்படுமானால் ரூ. 100/-க்கு மேல் போகக் கூடாது.
4. இந்திய பஞ்ச வகைகளான வகட், விஜய், புரோக் விஜய் (கொட்டைப் பஞ்சு) அல்லது நூட்டியல் வழக்கமாகப் பயிராகும் இதர பஞ்ச வகைகளின் கொண்டு செட்டில் நூல் நூற்கக் கூடிய வசதி வீதிக் வேண்டும்.
5. 13 முதல் 14 நெம்பர், 15 முதல் 20 நெம்பர், 20 முதல் 35 நெம்பர், 35 முதல் 40 நெம்பர் மற்றும் 40 முதல் 60 நெம்பர் நூல் வகைகளை செட்டு நூற்கக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். ஒரேமாதிரியான கைழம் மூலுக்கும் கொண்டு நூற்கக் கூடியதாகவும் அதைத் தவிர புது இனம் நெம்பர் மாதும், உறுதியில் கிதிபாசும், மற்றும் திரைக்கப்படக்கூடிய இதர சோதனைகளிலும் தோடி பெறக்கூடியதாக வீதிக் வேண்டும்.
6. செட்டு மொத்தத்தில் 5 மணி நேர வேலை நிகழ்தல் குறைந்த படியும் (பகுத்திவிதிருந்து நூல்வரை) கார்டில் வேலையில் மணி ஒன்றுக்கு 14 முதல் 16 தொகை முடிக்கக் கூடியதாகவும் கற்றுவிடல் மணி ஒன்றுக்கு 5 முதல் 8 தொகை முடிக்கக் கூடியதாகவும் 12 கண்டு நூல் உற்பத்தி செய்பவ் கூடிய திறன் வாய்க்கப் பெற்றதாகவும் இருக்க வேண்டும். மற்றும்,
7. செட்டு, கிராமங்களில் சூறிப்பாக அதில் வேலை செய்பவர்களாலேயே அல்லது கிராமத் தொழிலாளர்களால், டூட்டக் கூடியதாகவும், பழுது பார்த்தக் கூடியதாகவும், சர்க்கில் செய்பவ் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

குடிசை நூற்பு இயந்திர டூனிட்டின் கிரம்பப்படும் காலத்தில் கிதிநிலங்கள் அதன் சம்பந்தமான விவரங்கள், அதன் திறமைச் சோதனைகள் பற்றிய குறிப்புகள், அதன் உற்பத்திக்கு அவசியமான நூல் போருள்கள் கொட்டுமிடம், அதன் உற்பத்தினை உருவாக்குவதிலுள்ள காலிகள் முதலிய விவரங்கள் அனுப்ப 1957 ஜூன் 30-ல் தேதி கடைசி நாள் என்று குறிப்பிட்டிருந்தோம். இருந்தபோதிலும் சென்ற ஜூன் மாத இறுதியில் இத்தப் போட்டியில் கைத்து கொள்ளும் சிலர் வேண்டிக் கொண்டதறிவிக்கக் இந்த தேதியை 1957 ஜூன் 31-க்கு ஒத்தி வைத்தோம். இப்பரிசுப் போட்டியில் அதனைக் கைத்துகொண்டு விவரங்கள் அனுப்பி வீதிக்விருக்கள். ஆனால் அவையளித்தும் கிதிநிலக் காலையும், புகைப்படங்களாகவுமே உள்ளன. அவர்களில் சிலர் மாடங்கள் அனுப்புவதற்கு இன்னும் கிதிநிலங்கள் தேவையா வீதிக்விருத்தென்று அறிவித்தள்ளனர். ஜூன் 9-ல் தேதி வந்து நீதிபதிகள் கூடிய முதல் கூட்டத்தில் மேற்கூறிவருவதற்கு பெய்வாய் ஆராய்ந்து, கிதிநிலங்கள், இயந்திர மாதிரிகள், அசைத்தும் வந்து சேருவதற்கான முடிவுத் தேதியை 1958-ம் வருஷம் ஜனவரி 31-ல் தேதி வரை நீடிக்க அவர்கள் கமிஷனுக்குச் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். கமிஷனும் நீதிபதிகளின் சிபாரிசை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. முன்பே அனுப்பியுள்ள கிதிநிலங்கள் முதலானவை பரிசீலிக்கப்படாமல் முத்திரை விடப்பட்டுள்ளன.

இத்தப் பரிசுப் போட்டியில் கைத்துகொள்ள கற்றுப்போவர் கவர்களையும், மாடக் களையும், கிதிநிலங்களையும், தன்கு முடி முத்திரைவிட்டுக் கமிஷனுக்கு அனுப்பவேண்டும். அத்துடன் ஒரு டைப் குபாய் பரிசுத் திட்டத்துக்காகக் கமிஷன் தயாரித்துள்ள பாரத்தில் தங்கள் மாடங்கள் சம்பந்தமாகக் கேட்டுள்ளவற்றுக்குரிய விவரங்களைக் குறித்து அவை 1958 ஜனவரி 31-க்கு உதவி தைரக்டரி (சரஸ்வதி) கமி. கிராமத் தொழில் கமிஷன், டூனிட்டு ஆர்டியம், அமைதாபாத்-13 என்ற விவாசத்திற்கு வந்து சேரும்படி செய்ய வேண்டும். எவ்வாறு கிதிநிலங்களும், மாதிரிகளும், 1958 பிப்ரவரி துவக்கத்தில் நீதிபதிகளிலும் பரிசீலிக்கப்படும். பரிசுத் திட்டத்துக்கான நிபந்தனைக்கு பிரதம நிர்வாக அதிகாரி (டிரிப் பரிசு), மில்லிரி பகல், திவ்ஷா வாச்சா ரோடி, த. பெ. என் 453, பம்பாய்-1 என்ற விவாசத்திற்கு எழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

கீழ்த்திருத்த போர்வைகள் இருந்துப் போர்த்தி விட்டுக் கணவரின் முகத்தை உற்று நோக்கினான் சாரதா. இரவு முழு வதும் நோவுடனும் போராடிய கணம்பு! சகவரன் ஆழ்ந்த கவசம் எடுத்து நினைமறக் காக்கனை விட்டபடியால் திருப்பெயர்ந்த சாரதா மெல்ல அப்பால் வந்தான். காலைக் கதிரவனின் வெள்ளிக் தொய்வானியின் கால்களில் உறைக்கவே அவர் கால்களில் கருட்டிக் கொண்டார்.

"அக்கா! மருத்து காக்கி வந்து விட்டேன். டாக்டர் மன அழிச்சியே நோய்க்குக் காரணம் என்பதற்கு" என்ற பதமறாயல் பருந்தைக் குறுக்கி அவர்கள் மனசில் விட்டான்.

"எவ்வாய் அந்த மூத்தாய் மகனாய் பற்றிய லாபவந்தான். வேறு சித்தனை ஏது?" என்று சாரதா, அவன் முகத்தில் பெருமீனாயல் உத்தாடியது.

பதமறாயல் அவரைத் தட்டி எழுப்பி மருத்தவ் வாயில் ஊற்றினான். "அவ்வளவு நாம் இங்கு வரவழைத்தோமாதலுக்..." என்று அவன் முடிப்பதற்குள் சகவரன் கைகளால் மாலைப் அலுத்தியபடி புன்னைச் செய்தான். "அதற்கு அவ்வளவு இராத, வாராடைய அழைப்புக்கும் அவன் வர மாட்டான். தந்தை இறந்து விட்டார் என்று கூறும் மகன் அவர் மரணப் பருந்தைப் கேட்டு ஓடி வருவானா! வேண்டாம், பத்ம தாயா, அந்தச் சிரமம்..." ஒரு கணம் தீழவாடிய தெனியு மறைத்து அவருடைய முகம் கறுத்தல் உபரியது.

"இந்தப் பிள்ளை இருக்கிற உட்கைத்துக்கு பாசத்துக் கொள்ளும் குதறவில்லை!" என்று மூத்தைக் குறுக்கினான் சாரதா. கணவரின் பிரச்சுரையாடிருந்த போதிலும் அகநீய் பேசக் கொடுக்காது உன்னை வேகமாகப் போய் விட்டான்.

கைவத்திலினின்றும் எழும்பிய புனை வரையின் அதை முழுவதும் பரவின. படத்திலே பதிந்த கணவன் கைவென், குறுகல்களில் திரும்பும் குமாரனின் முகத்திலே கோபத்தின் ரேகை கூட இல்லை. மயிமயிவெறி சிவ்று ஆண்டியாகக் காட்டு தரும் குமாரன்களும் தந்தையின்மேல் கோபமா? வேதனைகட்க காரகரும் பெருமூச்சோன்ற உக்கந்தைத் தீறிக்க கொண்டு வந்தது. போர்வைக்குக் கூடிக் கருக்கித் கொண்டார்.

"சாரதா எங்கே போய் விட்டாள்? மனசு லுக்கு, ஒத்தாணவாகக் கூடவே இருக்கக் கூடாதா? நல்ல பெண். கணம் அவன் என்றுமே ஓர் முழுமய. எந்த உணர்ச்சிகளையும் அவனிடமிருந்து எளிதில் கண்டு கொள்ள முடியாது. ஏன்? செக்யத்துக்குத்தான் என்ன குதறு? அந்த விபாதி வந்து அவன் அடிக்கடி ஆட்டி வைத்தது என்பதைத் தவிர அவனிடம் ஒரு குதறுமய மிடையாதே."

அவருடைய இனமம் தாட்டிக் கிணத்தாக, அப்பப்பா பங்குகரம்! அவர் இந்தப் பந்த உகைத்தில் ஆன்மலாசனத்தோடு நெடுக்கைத் குஞ்சு மைம் தட்டிப் போய் காணாத தன்னை கார் கமக்கு வந்து வீரேலாக்கு விட்டு, அநினை யுதிந்தை வளர்த்து வந்தார். பந்தர

கீழ்த்திருத்த போர்வை
செய்த நாட்களில்

வது வகுப்பு வகையில் பவீந்த கவி அவர் வசிந்ததை சிறப்பிக்கும்.

அவர் வாழ்க்கையிலே ஓர் பதிய திருப்பம்! தனியை ஆசிரியர் சகலரின் உதவியால் ஆசிரியர் பவீந்தியே கோந்தார். அவர் விட்டிருக்கிற வேகமும் செய்து கொண்டு காப்பாட்டிக் கூடிக் கழித்தார். நமது மகன் செக்யத்தை சகவரனுக்கு மணம் செய்து வைக்க விருப்பம் போலுது அவர் எதிர் சொக் கூறவில்லை. அவருக்குத் தாம் பெரிதும் சடையப்பட்டிருப்பதாகக் கருதிச் செக்யத்தின் கைத்தயம் பற்றித் தாசவான். செக்யம் ஒக்கியான நோவுவான இருப்பான். மூன்று வருடக் கரும்பவாழ்க்கையின் பெரும் பருதியை விபாதிக்க காரணமாகத் தாய் விட்டியைப் கழித்தார். சகவரனுக்கு அகனிடம் துவிக்கட வேறுப்பு மிடையாது.

"செக்யத்திடம் வேறுப்பா? கண்களா வேலை கணவரின் கவிரிப்பானே உத்தம! அவனிடம் பாருக்குத்தான் வேறுப்பா? ஏன் மறும்? செக்யம்! உன் உயிரை விழுக்கவே அந்தச் செக்யத்து பிரசவ வேதனைபாக நீ துடித்துச் செத்தாயா?...ஐயோ! அகதப் போகப் பந்த மடக்கு வேதனைவை என் இதயத்திலே பாய்ச்சி விட்டது நீ பெய்த செ..." சகவரன் முகத்தினின்றும் போர் வைகள் தீக்கினார்.

செக்யம் போன பிறகு இனி அவருக்கு என்ன வேதனை? தனி மரமாக சிவ்று ஆன் மகன் பொறுப்புக்களைக் கழுவி விட்டு வெனி வேறி விட்டார். "இரக்கமற்ற பாவி, பன்னை மண்ணின் மூத்தைக் கூப்பி பார்த்தா மன் மைம்பி விட்டாயே!" என்று காரரின் ஏரிக் கூட்டினார்.

"என் பிள்ளைவிடத்தில் என்க்கு ஆகா யில்லையா? செக்யம்! சத்திரப்பம் என்னக் கதி செய்து விட்டது. உம்...என் வாழ்க்கை யில் மறிக்குக் காக்கட்டு வந்து செந்தது. தான் சாரதாவைக் கல்வானம் செய்து கொண்டதே நம் செக்யனின் வாழ்வை மறை வைக்கும் நோக்கம் கொண்டுதான். அந்த நிபந்தனையில் பவீந்ததான் தான் அவன் கார் பற்றியின். அனலும் அதற்குச் சம்மதித் தான். ஆகுக் கல்வானம் ஆனதும் அவன்

அப்போது மாறியிட்டான். தம் மகன் பேசு
வையே அவனிடம் எடுக்க முடியவில்லை. எப்படி
யோ சாரதாவுடன் என் புனர் வாழ்வு
ஆரம்பமாகியிருந்தது. உன் சித்தனையே விரும்பு
பாதுவனிடம் உன் தினாவின் சென்றதை
எப்படித் கொண்டு வந்து சேர்ப்பேன்? இங்கு
தான் பெரிய தலையெழுந்திருக்கிறது. என்ன
மொனத்தை உலகம் வேறு கோணத்தில்
எடை போட்டது. 'உன் குழந்தையை.'
ஆமாம்: இது உன் மகனின் உதிர. எடுத்து
வந்தது. இந்த வறுமையிலே சேரட்டி வளர்த்து
அவனையும் இரீ ஏழை ஆனவனாகிவிட்டான். தந்தை
யின் உடமைகளைச் செய்தவன் என்று நல்ல
பெயருடன் இந்த உலகத்தை நான் ஏமாற்றி
விடுகிறேன். என்னோடு இந்த வறுமை
ஒழிந்து அவருவது உதிரிலே வளர்த்து
நன் வாழ்க்கையை அனுபவிக்கட்டும் என்று
உணர்ச்சிகளைக் கருக்கெடுத்தோனா நானு உய
நலகாரா? சொல்யம், உன் மனை என்னை
அப்படிச் சொல்லால் கட்டாள்."

★

இந்த மாறம். இரண்டு நாட்கள் கருவி
விருந்த அமைவை மனமவாகச் சிதற அடித்து
விட்டு, ஒளித்து விடுவ காற்றில் பவனி வந்து
கொண்டிருந்தது வெண்முகம். அவரை
காவண்டாரப் பார்த்தார். திருவொண நட்

சத்திரம். செவ்வதின்
பின்னக்கு ஓராண்டு
பூத்தியாவியது.

பொங்கி வரும் பூதிப்
பைச் சித்தனக்குள் பூதி
புலவராகக் கடைக்குச்
சென்றார். சத்திக் கட்டி
நாமன் டிராயரும், கரட்
டுப் கரட்டிக் கொண்டு
பஸ் ஏறியிட்டார். தனார்
தடையிட்டு தடுத்து
வந்தது. "அப்பா!" என்று
அழைத்தபடி மழைப் பேசி
வரவேற்பாளிகப் போனும்
அமத்தகைச் சத்தியில்
கண்டு பிழந்தார்.

வரவேற்பளித்த சத்தி
யின் குரலில் கருதி மாற
ம் இருந்தது. நீந்த
தனிலைச் சத்தி ஏறியும்
தாமரை இவ்வென ஒட்
டாத நுதலையில் பெயிசார்.

"குழந்தை எங்கே?
சொகவியமா?" என்று
சவரன். ஆதங்கத்தை
அடக்கியவாறு.

"அப்பாவும், அம்மாவும் விட்டுப் போன
பிறகு அவன் எங்கிருந்தான் என்று அவன்
அதிகப்பாட்டிச் சின்னிலுள்ளிருந்த தொனிய்
துக்கிக் கொண்டு போனவன்தான். அவன்
சொத்தை ஆள் அவன் அப்பையே வளரு
கிறான்..." என்று சொல்லியது.

"என்ன?" - அதிர்த்து வந்த ஒய் உங்கேயே
சிதறிக் தேய்த்தது.

"தேற்ற அவருக்குப் பிறந்த தான். சின்ன
தட்டையாக தட்டினான். காரை வந்தது.

உன் குழந்தைத் தவிர. மனவியோடு சின்ன
யும் போய் விட்டான் என்ற எண்ணமா?"

அவர் கைகளை ஆக்கிரமமாக ஆட்டினார்.
அடுத்து அவர் பேசியதைக் கேட்க அவரை
அங்கு நிதாவிலே, பஸ் ஸ்டாண்டை நோக்கி
நத்தை தடை போட்டுக் கொண்டிருந்தார்.
துவியமாக இருந்த வானம் குழிவது.
அவர் உயர்ந்தபோல்!

"இனி எந்த முத்துடன் அவர்கள் முன்
நிதிபேன்? குழந்தையைக் காண முடி
வற்ற நத்தையின் உதரையர் சத்திப்பம்
தண்டித்து விட்டது. அப்பாவுக்கு வாங்கிக்
கொடுத்த பண்டம் உபயோகப்படுத்தியது.
இந்தக் காரணத்தையே கட்டிக் காட்டி நான்
அளித்த முதுவோடு பொருளையும் புறக்கணித்
தான், உன் மகன். சொல்லம்! உன் மனதார்
கன் அவன் தெருவின தருளையிட்டு விட்
டாரான். பெண்ணோடு உறவு போய்விது
என்றால் என் உதிரப் பொதியையும் நான்
மறக்க வேண்டமா?"

பவனிரண்டு வருடங்களுக்குப்பிறகு அக்க
சத்திப்பு ஏறியிட்டது. திரைத் உறையார்
விட்டுக்கையாண்ட. தனபனுக்குத் தந்தையை
அடையாளம் தெரியவில்லை. சத்தி துய்குழி
நின்ற கட்டத்தாக நின்றார். குறகுறத்தி
அக்கைகள், இது முடிய உருகன் சேன்
வதின் பிரதியேயம்! பார்த்து சென்று

அவன் கைகளைப் பறித்தி.
"பாபு" "பாபு" என்
னார். பிறிட்டுமுத்த இன்
பம் மனிக்காய் வளையின்
குழிழியிட்டது.

பவன் கைகள் வெருக்க
கென்று இழுத்துக்
கொண்டு அவன் முறையித்
துப் பார்த்தான்.
அத்தையப் பார்த்து கட்ட
டத்தினின்றும் வந்தான்.
"எனடா, சவரன்! தம்
பதி மெதற்குக் கத்திக்
கொடுவோ, இங்கேயோ?"
என்றான் கெவியாக.

சவரன் மொன முத்
திரையிட்டார்.

"செவ்வதின் குரலும்
கொஞ்சமாவது இருக்கி
றதே? இங்கேயோ?" என்
னான் கொஞ்ச தொனியில்.

"எப்படி மறக்க முடி
யும்? நான் சாப்பிடுவதே
அவன் இட்ட சாப்பாடு
தானே?" உன்மையி
லேயே நன்றிப் பெருக்க

குடன் கூறினார். பவன் மீதிருந்த அவர்
பார்ப்பை அரைக்கின்றும் விசுவசியில்.

பாபு கெவியானான் "இனி யார்?" என்றான்.

"இவரோ? செவ்வதின் புருஷன்..."

யாரோ ஒய் அடித்தது போன்ற அதிர்ச்சி,
கன்னுண்டிவு கைபெட்டாதபோல் உறயி
வது. வெறுப்பு உயிற்றிப் பையனின் கைகளை
தொக்க முயற்சி கூடியது.

"செவ்வதின் புருஷன்" - வருடக்கணக்கில்
கூறிய விஷம் சொற்களாகத் தெரிந்தன.

மகன் தந்தையை ஏரென்று கேட்டால் அந்த நெஞ்சம் எப்படித் துடிக்கும்? தந்தை என்று சொன்னால் கூட ஒட்டிக் கொண்டு விடுவான் என்று. சொல்கிறீன் புருஷன் என்னுள் நிறை, அவன் வயதை தீதானே... என்ன எரிச்சல்! "சாரதா! இங்கே வந்து விஜிழையைப் போடு நிறுமா?" சாரதா மில்சார விஜிழையைச் சமையலுக்கு விட்டுப் போய்விட்டான்.

★

மீன்களின் போல் கழன்றன வருடங்கள். பாபுவின் ஞாபகம் கேட்டவர்களிடம் விவரத்தைக் கொடுக்கும் உரிமைதான் தந்தைக்கு இருந்தது. "இதுவரையில் இவ்வளவு அக்கறை பலமாக இருக்கிறதே. பெண் வீட்டாரிடம் குரையை வாங்கி முடிவாக் காத்திருக்கிறேன்!" என்ற குரல் பராபரிப்பாகக் காதிக்கு விழுந்த போழுது அவர் வகுத்தம் கொள்ளவில்லை.

பாபுவிற்குக் கல்யாணம்! நான் நின்று மறுதினம். விவாகப் பத்திரிகையுடன் வந்த நகலரை மகிழ்ச்சி மலர், "சாரதா! நான் மறுதினம் பாபுவிற்குக் கல்யாணம். நாமிகு வரும் இப்பொழுதே புறப்பட வேண்டும்" என்று பழைய அனுபவங்களை மறந்தவராக.

பத்திரிகையையாகி அடுத்த படித்தான் சாரதா. இவர்களைக் கொடியவரை ஓர் ஏனைய புன்னைகளைச் சிதற விட்டபடி. "போதமே, நீங்கள் வேண்டுமானால் போய் வாருங்கள். ஒப்புக்குக் கூட இன்னொருவரையே பிள்ளை என்று போடவில்லை. இவர்கள் வாயில் விழ தான் தயாராக இருக்கிறேன்" என்று கருவக் கூறி விளக்கவைத்து விட்டு அங்கிருந்து அகன்றான்.

சாரதா உண்மையைத் தானே நினைத்தாள்! நான் மறு

தினம் நடக்க இருக்கும் அவர் மனைவிக் கல்யாணத்துக்கு எவ்வாறுக்கும் போய் ஓர் அழைப்பிதே! அவர் வந்தாவதுக்கு, உரிமைக்கு அழைப்பினை. அவருடைய உள் எந்த துடிப்புக்கு எதிரொலி இருக்க. சிறி எழுந்த பாசம் கணத்திற்குள் கரைந்தது.

அவர் கல்யாணத்துக்குச் செல்வதில்லை. தங்கக் கைக் கடினாரம் ஒன்று வாங்கி நான் பர்ஸ்யம் அனுப்பினார், ஒரே மனசின் விவாகத் தில் கைத்து கொள்ளாத தந்தை!

இரண்டு நாட்கள் கழிந்தன. சாரதா புதிய செய்தி ஒன்றைத் தெரிவித்தாள். "மத்தியானம் இங்கே பாபு வந்திருந்தான்" என்று நினைவாக.

"பாபுவா? இங்கேயா வந்தான்?" என்றார் அவர் பதிலப்படி.

"இங்கேதான் வந்தான் மோன் பிள்ளை. 'மனசிலைய அழைத்துக் கொண்டு வரக் கூடாதோ?' என்றேன். அவன் மூகம் கொடுத்தப் பேசவில்லை. தடைபடத் தான்டி வரவேயில்லை. கொடுத்த காப்பி இன்னமும் ஆறிக் கொள்ளுகிறதே. போகும் பொழுது, 'இந்த வீட்டுக்கும் எனக்கும் ஒரு சம்பந்தமும் கிடையாது. இங்கிருந்து ஒரு தருமியும்

வேண்டாம்" என்று கைக் கடினாரத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்தான். 'தகப்பனார் ஆசையாகக் கொடுத்ததை முகத்தில் அடித் தாற்போலத் திருப்புகிறேன், அழகா இருக்கிறது. காசியம்!' என்றேன்.

"என்பதுமாவோடு அப்பாவும் போவாச்சு" என்றுதான் பாவி. நானும் கட்டைக் கொடுத்திருப்பேன். மஞ்சள் வேஷ்டியோடு வந்த பிள்ளையை ஒன்றும் சொல்வ வேண்டாம். பொய்யாப்பு எதற்கு என்று இருந்தேன்! 'என்னுள் சாரதா. அவன் மூகம் கொபத்தில் ஜில்லென்று சிவந்து விட்டது.

கைவிடுவதைக் கடினாரத்தில் மீது இரு பொட்டிக் கண்ணீர் துளிகள் தெறித்தன. நகலரை அடை மறைக்கத் தடுவதைத் தாழ்த்திக் கொண்டார்.

விருடங்களின் பிள்ளை அவரும் ஓடி ஓடிக் கிளத்தார். போன ஞாயிற்றுக் கிழமை திருச்சி செல்வ ரயிலில் ஏறி உட்கார்ந்தவர் அப்படியே அவர்த்து போனார். என் சிட்டிக் பாபு உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான்.

செல்வன் பாபுவாக அகல். தந்தை பாபுவாகக் கம்பீரமாக விற்றிருந்தான்.

அருளுள்ள பெண்ணைத் தோக்கினார். கூடத்துக் கிளக்களை அமைதியான தோற்றம். அவளுக்கு அவரைத் தெரியவே தெரியாது. பாதங்களில் விழுந்து நடைக்கிட வேண்டிய மருமகன் அவரை ஓர் புதிய பிராணியைப் போலப் பார்த்தான். சித்தனின் கவனம் தெறறிப் போட்டில் தெரிந்தது.

மடிவிலிருந்த துழைகை குறுகுத்த கண்ணெ விஷமம் ஞானிக்க. மாயமழக் கண்ணகனிடையே வசிரம் மின்ன, மொட்டிப் போன்ற அதற்கெனக் கூட்டி மதுர மொழிக் சொற்கள் உதிர்ந்து கொண்டிருந்தது.

"அப்பா... தந்தை... தந்தை..." நகலரின் உடல் முழுவதும் உணர்ச்சி வெள்ளம் குயிரென்று பாய்ந்து வந்தது உதடுகள் துடிக்க, வலிமையற்ற கைகள் வீரித்தன. மாற்புறத் தருமிய மதிலின் கப்பிரம் குரே இன்பக் கொணர்!

ஒரு குறுக்கத்துடன் வண்டி, சிவந்து. "பத்மா! குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு இறங்கு. பிள்ளை பெட்டியில் வசதியாக ஏற்றி விடுகிறேன்."

"அட, பாவி!"

கைகளும் பெட்டிகளும் இடம் பெயர்ந்தன. தங்கை தோக்கிய ரூபக் கைகளை ஆட்டிய குழந்தையின் முகம் தாயின் தொனங்குப் பிள்ளை மறைந்து விட்டது. மார்பில் ஏற்பட்ட கோதீச பத்து போல உருண்டு வந்து கொண்டுவர அடைந்தது.

யின்மேல் ஆசனத்தில் வந்து அமர்ந்தான் கல் தெய்வம். "அப்பா இதுவே உன்னை முதலா வதாவது கடைசியாவது நான் அழைப்பது. அப்படி அழைக்கத் தந்தை என்ற கடனுக்கு எங்கே என்னை செய்தாய்? பிறந்தவுடனேயே என்னை நன்றத்து ஒப்பு போனாயே! மறுங் கேட்டு, தளர்த்தல் என்ன மெழி என்னைத் தந்தையிடம். என்னை வளர்த்துக் கவி யுக்கடி மனிதனுக்குவது யார் கடைசியோ

எழிந்தது. கவராரின் பிச்சைப்பாக நான் வளர்த்தேனே. மனை மகனாக நான் திறவும் கோவத்தைக் காணக் கூட வெறுத்தாயே! என்னை தக்காவது உனக்கு என் ஓர்பகம் ஏற்பட்ட துண்டாய்?" என்று ஒரு மையில் பெரிஞன் பாடி.

"பாபு! மகளின் ஓர்பகம் இவ்வாறு தந்தை உண்டாய்?" என்றார் திவக்குரையிம்.

"தந்தையா! என்னைப் பொறுத்தவரையில் அவர் செய்த விட்டாரோ?" சொந்தனைத் தொடுத்து அவரை தெருப்பில் வாட்டிப் போக்கிற்று. ஏனோ அவர் தாக்கு புரள் மறுத்து விட்டது. இப்புவனங்களும் தட்டா மாலை கற்றிய வேதத்தில் என்னை அந்தரக ரத்தில் முழி விட்டன.

★

"அந்தப் பிரயாணத்துக்குப் பிறகு படுத்தவார்தாம். இப்படி மயிவாக வந்து விட்டதே, பாட்டி!" என்று மங்குப் பாட்டி வீடம் அரற்றியபடி சாரதா உன்னை வந்தாள். அவர்களைக் காண விரும்பாமல் கைகளை இறை முடி கொண்டார்.

"முடித்தேனே தெளிய இக்கேயே. ஜாக் கிரகதயாகப் பார்த்துக் கொள். சாரதா இன்னொரு கிஷயம். சென்று சாகக் கிடக் கிருளாமி. உன்வாச சொத்தும் உன் பிள்ளைக் குத்தாள் வரும்." பாட்டி குரவிறத் தாழ்த்தித் கொண்டாள். "பிதாவின் கீழம் முடித்து விட்டாய் அவனுக்கு அங்கே செய்யப் பரந்தி யதைபீக்கி. யார் சொத்து. யாருக்குப் போட்டிருக்கிறார்?" அவனியே உருவாக இருந்த சாரதா எழைப்பிமகனில் யாங்கிக் கொண்டுவந்தாள்.

உடனில் ஏற்பட்ட பதற்றம் அவரைக் குறுக்கிற் கிழி தள்ளியது. "செல்வம் இருந்த வரையில் மகனும் 'அப்பா' என்று அழைக்கப்படாத தந்தையாக இருந்தேன். மகளின் கையால் நிறை யாத்திரையாவது கிடைத்து மென்ற கடைசி ஆகையுமே இனி என்னையும். சொத்தும் கொடுத்தாய் என்ற உன் மகளின் ஓசை நானே தவிர்ந்துக் கொண்டேன்."

இந்த எண்ணத்தில் மனம் புழுங்கித் தவித்தார் சகவரன்.

நீண்ட நாள் உடல் தவிவோடும், மனை வேதனையோடும் படுத்த படுக்கையாகக் கிடந்த சகவரனது உள்வத்தில் எங்கிருந்தோ ஒரு அசைபலம் வந்தது. இதுவரையில் ஒன்றற்கும் பன்னற்றதாகப் போய் விட்ட அவர் வாழ்க்கையில் ஒரு மகத்தான திருப் பம் ஏற்படப் போகிறது. வாழ்வில் கிட்டாத அமைதியை அவர் இதோ சரணில் அடைவப் போகிறார். உடனே அவருடைய உயிர் உடலை விட்டுப் பிரிய வேண்டும். உயிருடன் இருந்து மானுக்கு எதுவும் செய்யக் கொடுத்து வைக்காத மனா பாவியான அவருக்கு இப் போது ஒரு அரிய சந்தர்ப்பம் கிட்டப் போகி

ந்து, மானுக்கு உதவி செய்ய. அவருக்கு உடனே மரணம் சம்பவித்தால், அவருடைய அருமைச் செல்வனுக்கு மாபெரும் சம்பத்து கிடைக்கும். ஆனால் ஒன்று, அவருடைய மரணச் செய்தி மட்டும் அவனுக்குத் தெரிந்து விடக்கூடாது. அந்த அளவிலாவது மானுக்கு உதவி செய்ய அவர் மனம் துடித்தது.

"சாரதா! இக்கே யாவேன். என்மேல் ஆகிய நான் இறந்து போனால் பாபுவுக்குத் தகவலை கொடுக்காதே!"

"ஐயோ! ஸாரார் ஏசு மாட்டாரா?"

"என் மனை நிரண்ட ஐக்கரியத்துக்கு அகிலாசியாவதை என் சாவு ஏன் தடுக்க வேண்டும்? அவன் வரையில் நான் சொத்த வரவே" என்று எழுந்த விம்மல் கண்டத்தி வேயே திங்கது.

திவக்குரையி திவந்து விட்ட அந்தச் சம்பவத்தைச் சாரதா முதலில் தப்பிவிட்டாள். மூக்க அடங்கிய அவர் உடலும், அவருடைய பார்வையும்தான் அவனுக்கு தெரிந்துவிட்ட பெருந்தகவத்தைத் தெரியப் படுத்தின.

அந்தக் கடைசிப் பேரறிச்சினைப் சாரதா தவிவாகத் தாங்கிக் கொண்டாள்.

★

பின்னாலின் ஆகனியை வக்கில் பாபு வீடம் ஒப்படைக்கும்போது, "நல்வரேன், பாபு! உன் தந்தை மரணச் சடங்கை நேரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு நீ ஏற்று நடத்தி விடுத்த தாக்குதலைச் சொத்தை உன்மேல் அடைவ முடி யாது. செய்தி ஒரு மாதம் கழித்துக் கிடைத்ததால் சட்டத்தை மாற்ற முடியாது. பாபு!" என்றார்.

"ஆமாம், ஸார்! தந்தை என்ற உடமைக்கு அவர் எனக்குச் செய்த ஒரு நல்வ சார்பம் அது ஒன்றுதான்..." என்றான் செல்வத்தின் செல்வன். தனது தாபத்தை வெளிக்கி காட்டாத அந்தத் தந்தையின் கடைசி ஆசையும் கருவி யாடிய மயர் போல் உதிர்ந்ததை அந்தப் பிள்ளை மனம் உணருமா?

புது பாட்டர்

வாங்கப் போகிறீர்களா?

சிறந்ததையே வாங்குங்கள்

ஒக்ஸ்

பாட்டரியை வாங்குங்கள்

பெட்ரோல் அல்லது மசால்
கொண்டு இயங்கும் எந்தவித
வாகனத்திற்கும் எந்ததொரு
ஒக்ஸ் பாட்டரி இருக்கிறது.

ஜார்ஜ் ஒக்ஸ் பிரைவேட் லிட்.

இதழாபேரகம் அலகோம் பெற்ற

பொன் வீதியாகத்தான்

நீங்கள் வரவேண்டும். பம்பாய் 4

**விசேஷ
வெகுமதி**

**அழகான 2 ப்ளாஸ்டிக்
வளையல்கள்
ஹிமாலயா புக்கே
டாய்லெட் பவுடர்
வாங்குவோருக்கு**

வளையல் அடங்கிய ப்ளாஸ்டிக்
கேட்டுவாங்குங்கள்